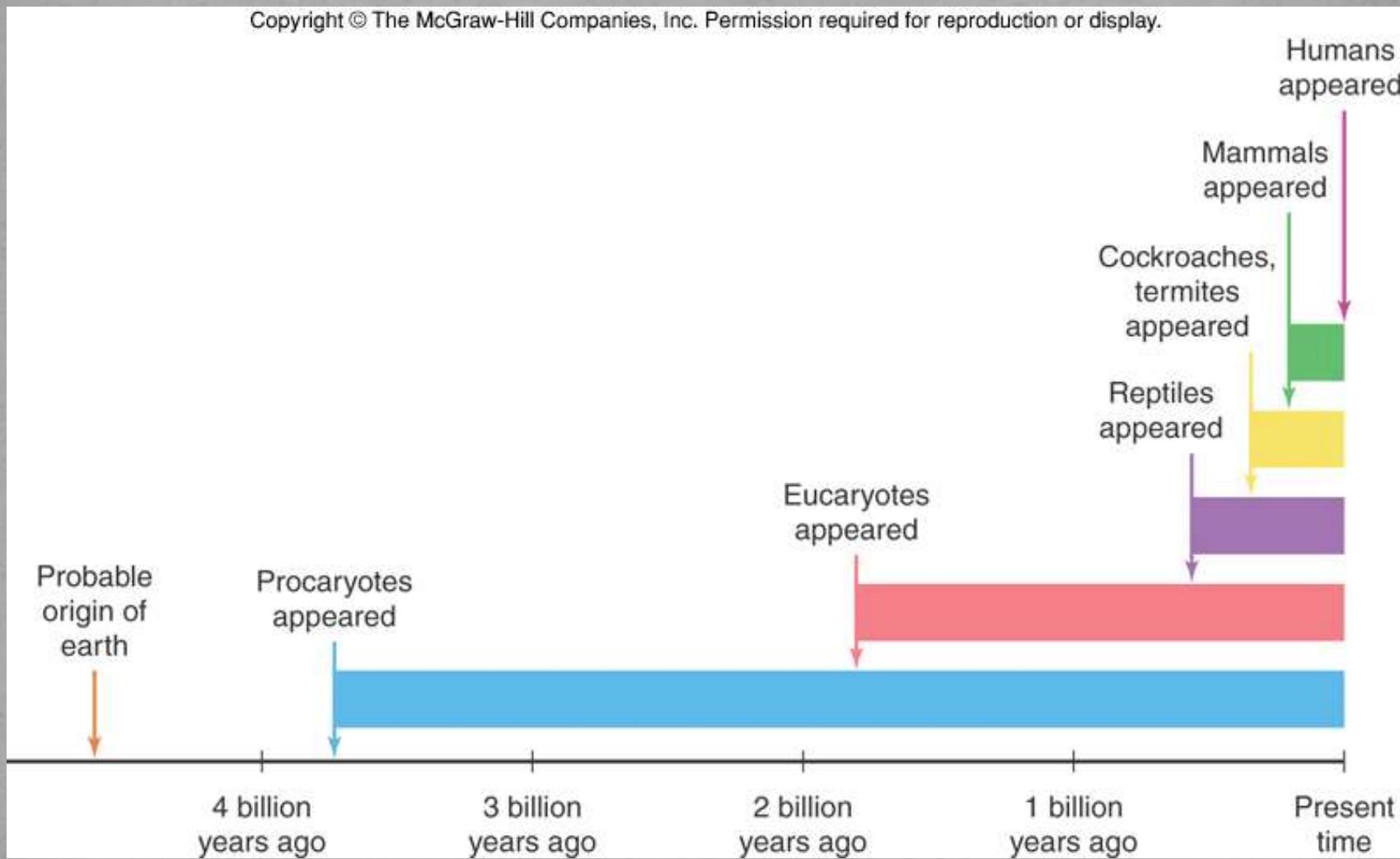

Biologija

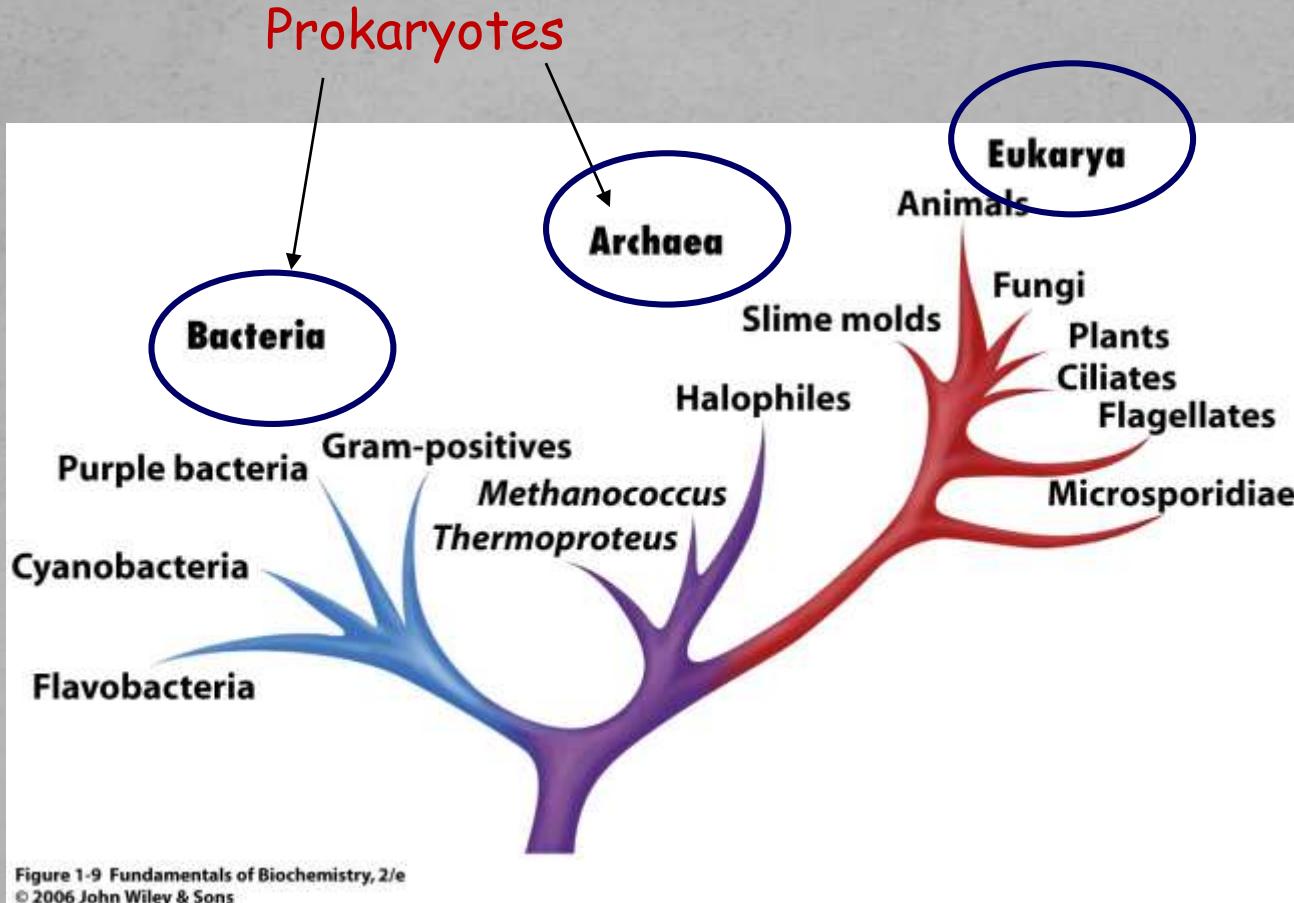
grč. bios = život, logos = govor, riječ

Znanost o živim bićima i životnim procesima
upoznaje nas s osnovnim načelima na kojima
se temelji život

Copyright © The McGraw-Hill Companies, Inc. Permission required for reproduction or display.

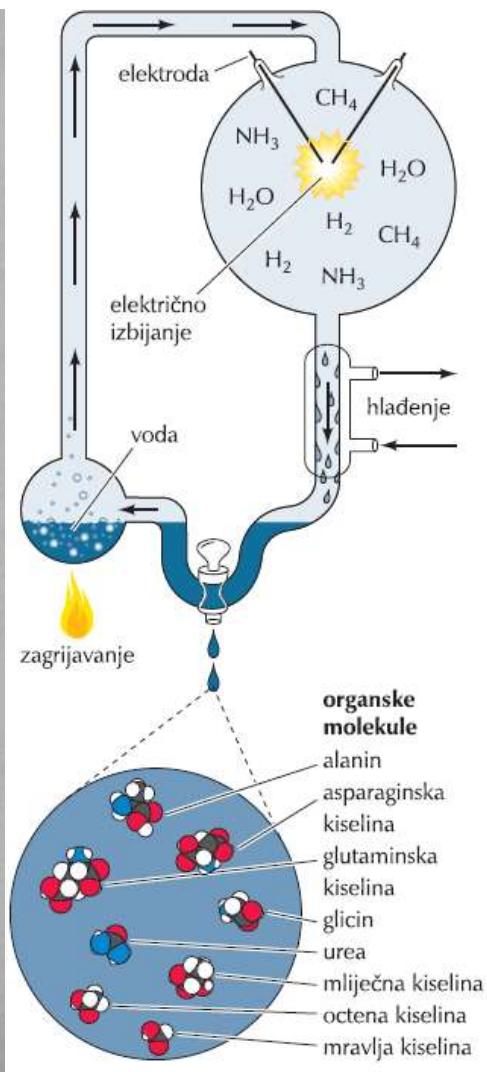

Otkriće molekularne osnove života, DNA, dovodi do nove podjele svih organizama u 3 velike domene - dva tipa stanica

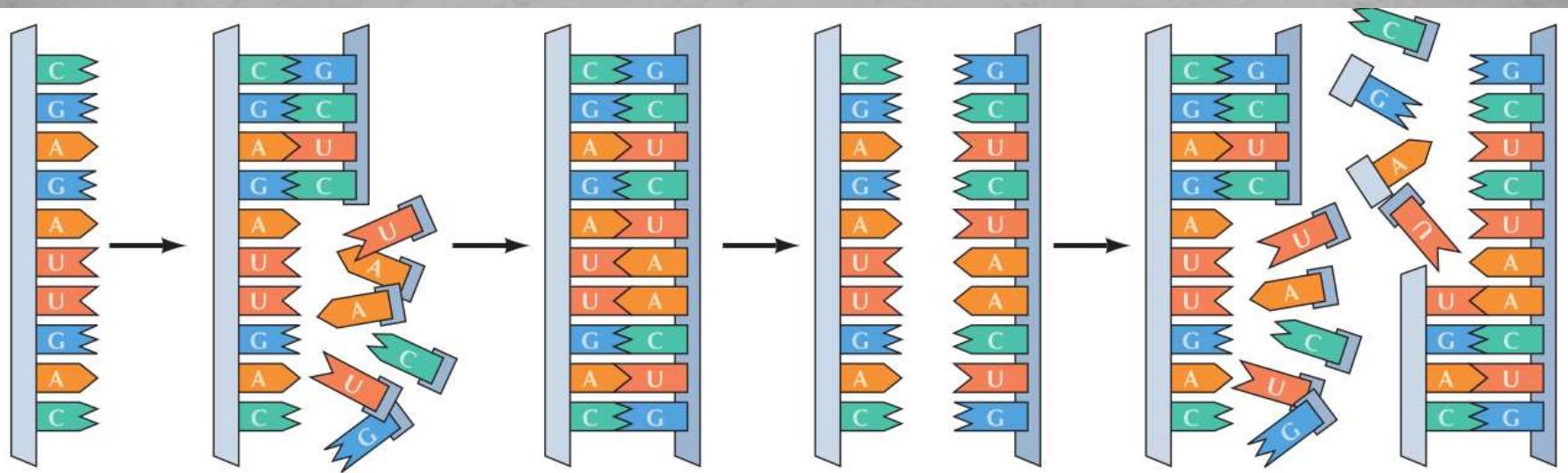

Slika 1-1. Spontano formiranje organskih molekula. Vodena para cirkulirala je kroz atmosferu koja je sadržavala CH_4 , NH_3 , i H_2 i u kojoj je dolazilo do električnog pražnjenja. Analize produkata reakcije otkrile su nastanak različitih organskih molekula, uključujući aminokiseline alanin, asparaginsku kiselinu, glutaminsku kiselinu i glicin.

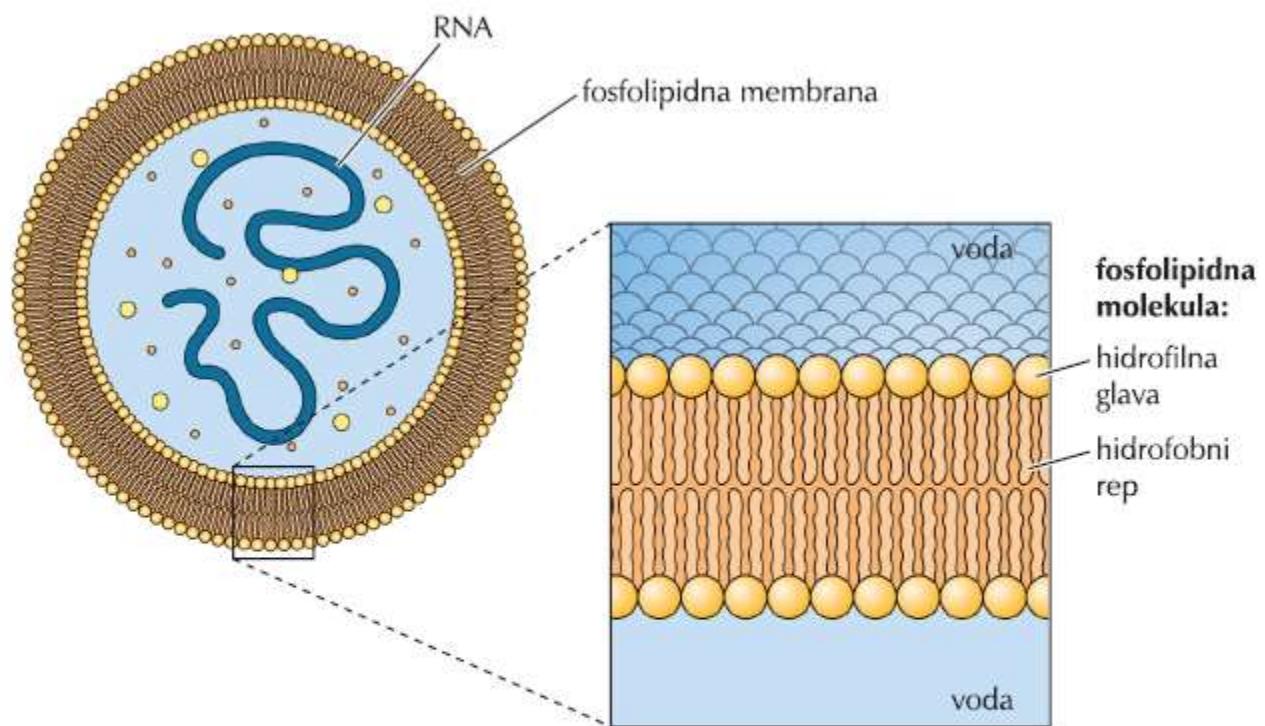
Stanley Miller 1950-ih

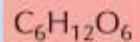
Samoumnožavanje RNA

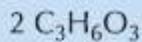
Slika 1-2. Samoumnožavanje RNA. Komplementarno sparivanje između nukleotida (adenina [A] s uracilom [U] i gvanina [G] s citozinom [C]) omogućuje jednom lancu RNA da posluži kao kalup za sintezu novoga lanca s komplementarnim slijedom.

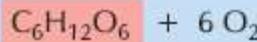
Slika 1-3. Ogradivanje samoumnožavajuće RNA fosfolipidnom membranom. Prepostavlja se da su se prve stanice razvile ogradivanjem samoumnožavajuće RNA i pridruženih okolnih molekula membranom gradenom od fosfolipida. Svaka fosfolipidna molekula ima dva duga hidrofobna repa vezana za hidrofilnu skupinu. Hidrofobni su repovi ugrađeni u lipidni dvosloj; hidrofilne glave izložene su vodi s obju strana membrane.

glikoliza

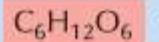
glukoza

mliječna kiselina

nastaje 2 ATP**fotosinteza**

glukoza

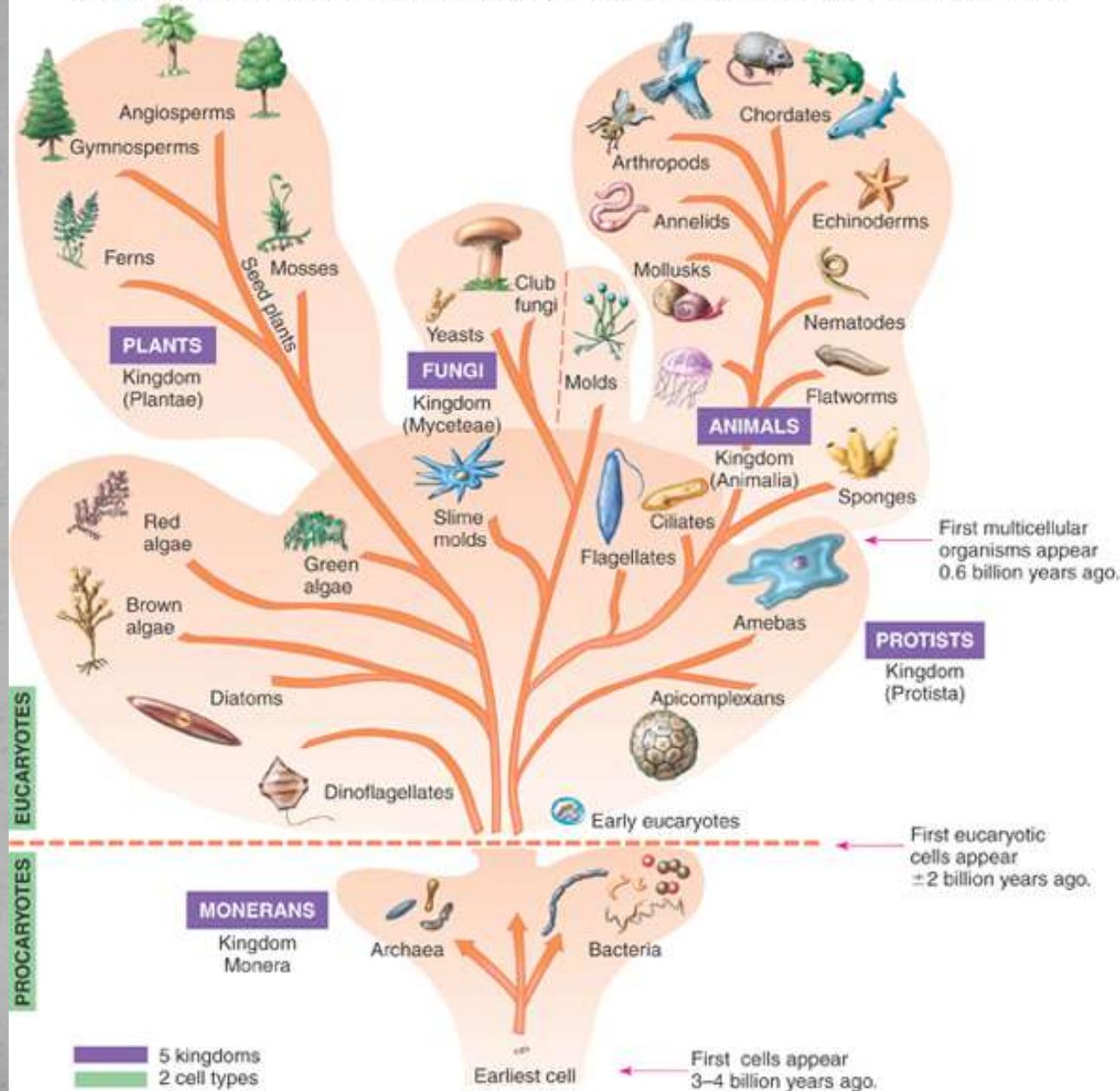
oksidativni metabolizam

glukoza

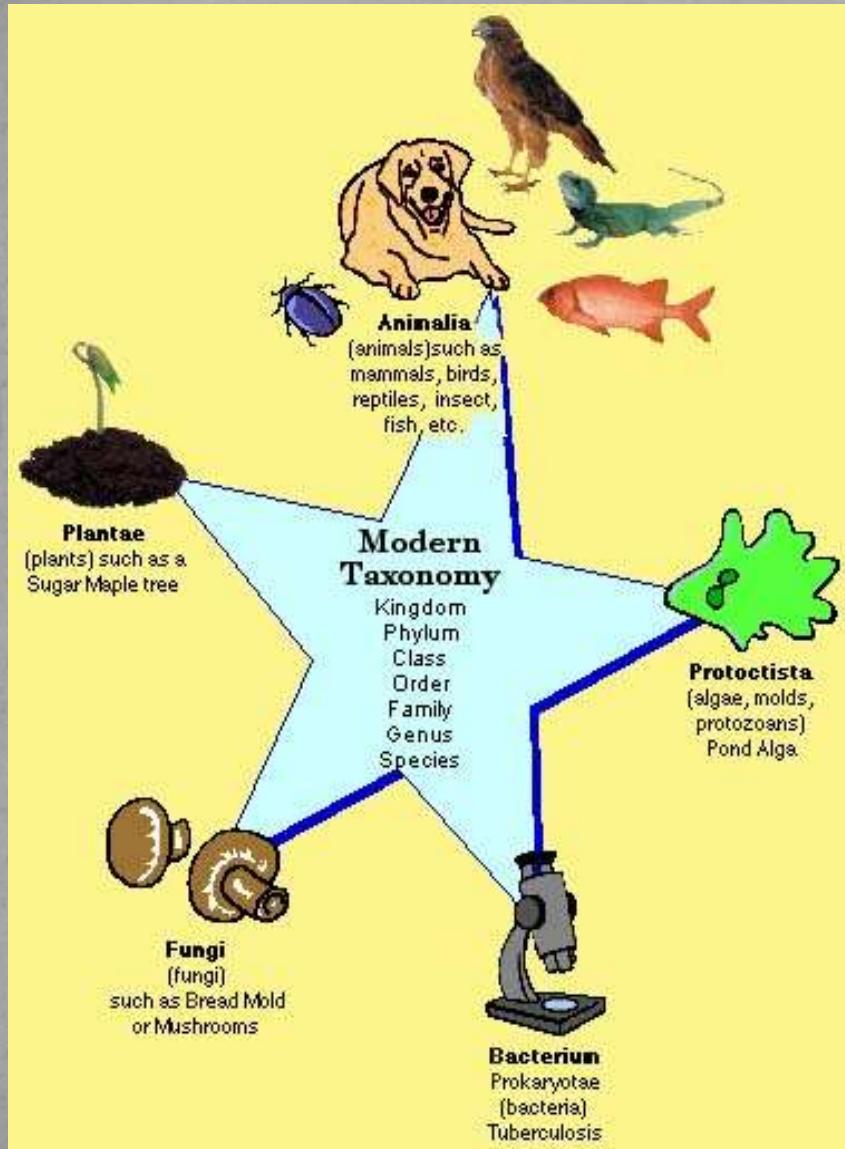
nastaje 36–38 ATP

Slika 1-4. Stvaranje metaboličke energije. Glikoliza je anaerobna razgradnja glukoze do mliječne kiseline. Fotosinteza iskorištava energiju Sunčeve svjetlosti za sintezu glukoze iz CO_2 i H_2O , a pri tomu se oslobađa O_2 kao sporedni produkt. O_2 osloboden fotosintezom iskorištava se u oksidativnom metabolizmu, u kojem se glukoza razgrađuje do CO_2 i H_2O oslobađajući mnogo više energije nego što se dobije glikolizom.

Klasifikacija stanica

Klasifikacija živih bića

- **VRSTA** - skupina organizama sa zajedničkim osobinama, mogu se međusobno pariti, dati plodne potomke.
- Vrste s nekim zajedničkim osobinama združuju se u isti **ROD**.
- Srodni rodovi združuju se u **PORODICU**.
- Srodne porodice u **RED**.
- Srodni redovi u **RAZRED** i **KOLJENO**.
- Najviša i najšira jedinica u raspoređivanju je **CARSTVO**.

1830. g. M. J. Schleiden i T. Schwan:

Stanica je osnovna građevna jedinica svakog živog bića

Stanična teorija, glavna doktrina biologije:

1. Sva su živa bića građena od 1 ili više stanica
2. Stanice su temeljne žive jedinice organizma i kemijske reakcije života zbivaju se unutar stanica
3. Sve stanice nastaju iz već postojećih stanica

Jednostanični organizmi - višestanični organizmi

- > višestanični organizmi posebna -> organizacija stanica
- > specijalizacija stanica

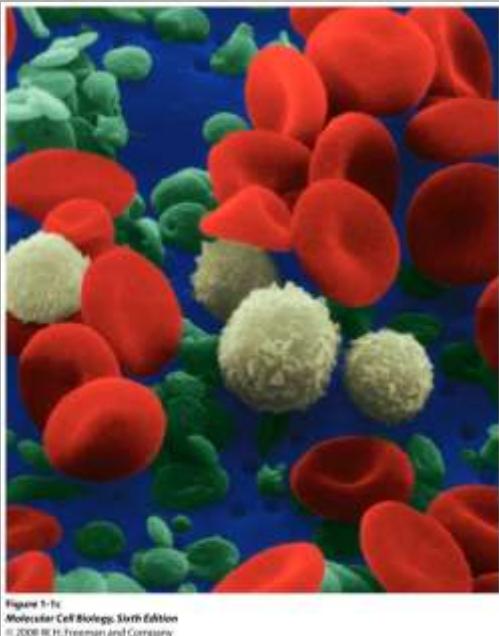

Figure 1-1a
Molecular Cell Biology, Sixth Edition
© 2008 W. H. Freeman and Company

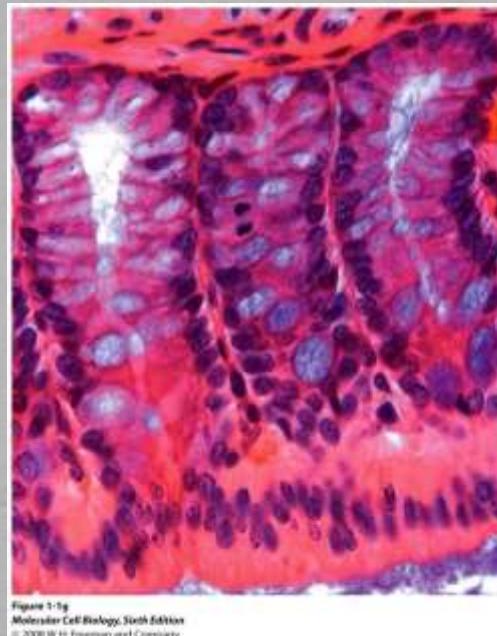

Figure 1-1b
Molecular Cell Biology, Sixth Edition
© 2008 W. H. Freeman and Company

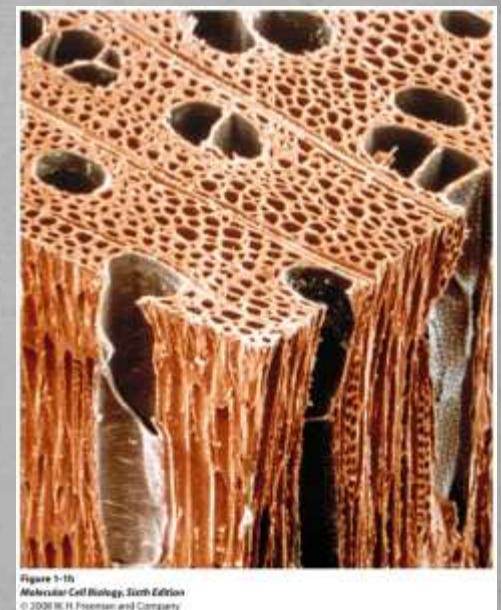

Figure 1-1b
Molecular Cell Biology, Sixth Edition
© 2008 W. H. Freeman and Company

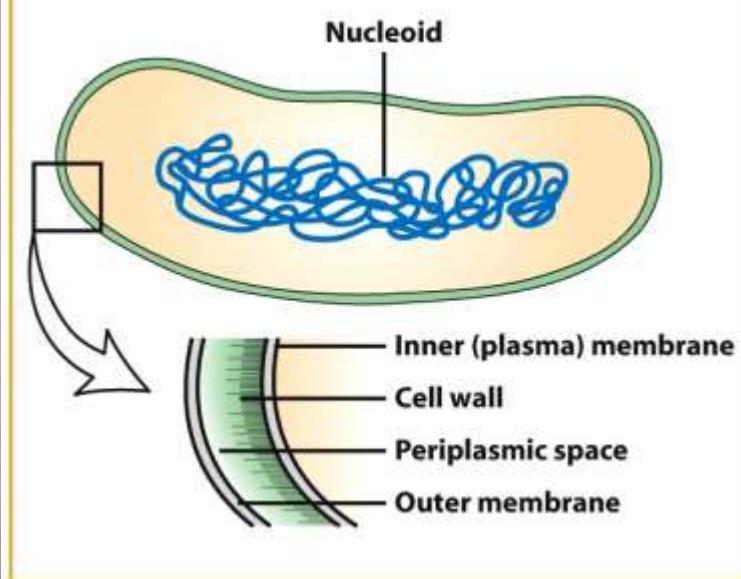
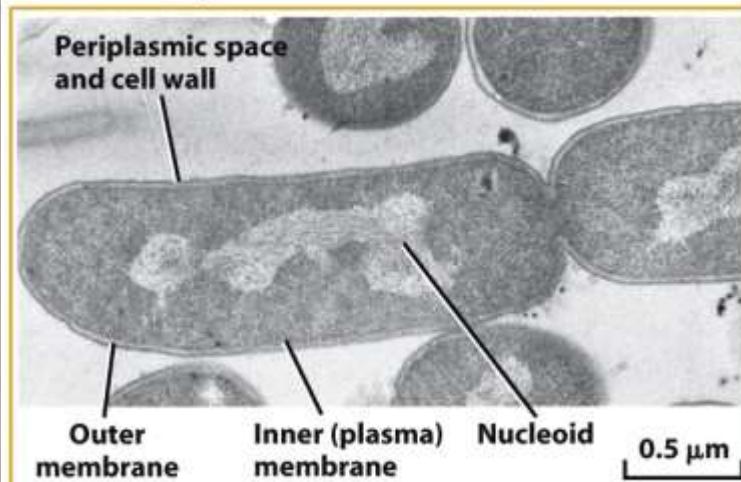
Životinjske stanice

Biljne stanice

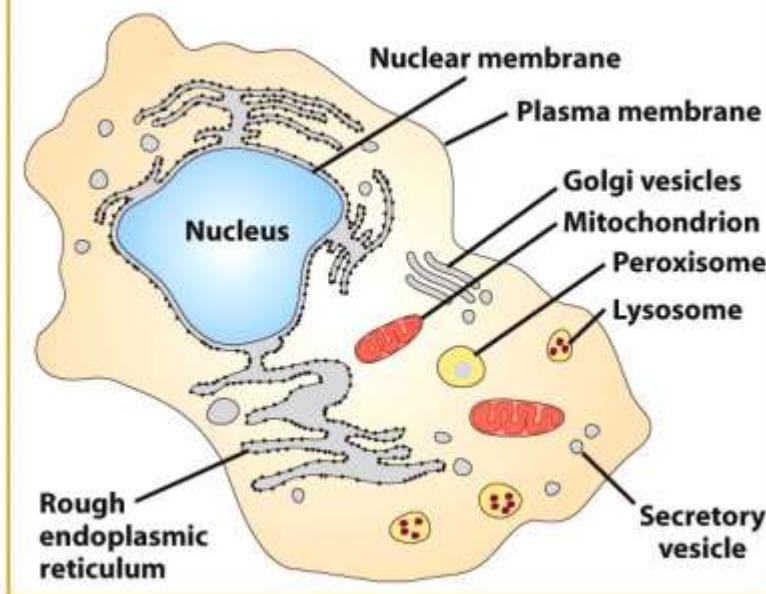
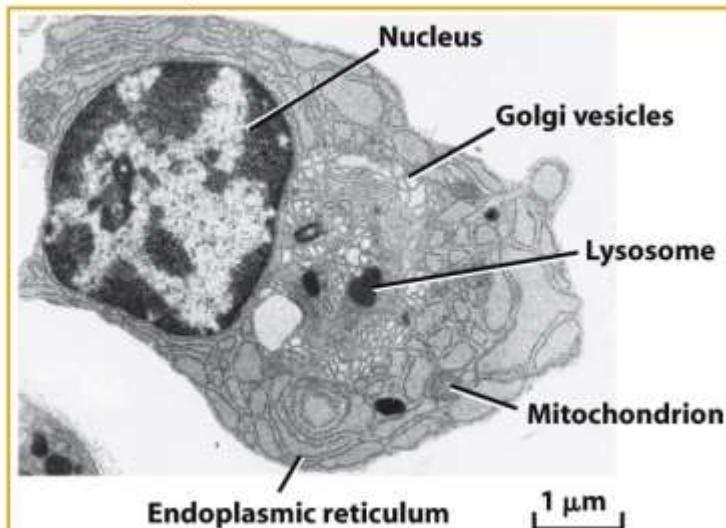
jednostavne stanice bez jezgre

imaju jezgru i organele

(a) Prokaryotic cell

(b) Eukaryotic cell

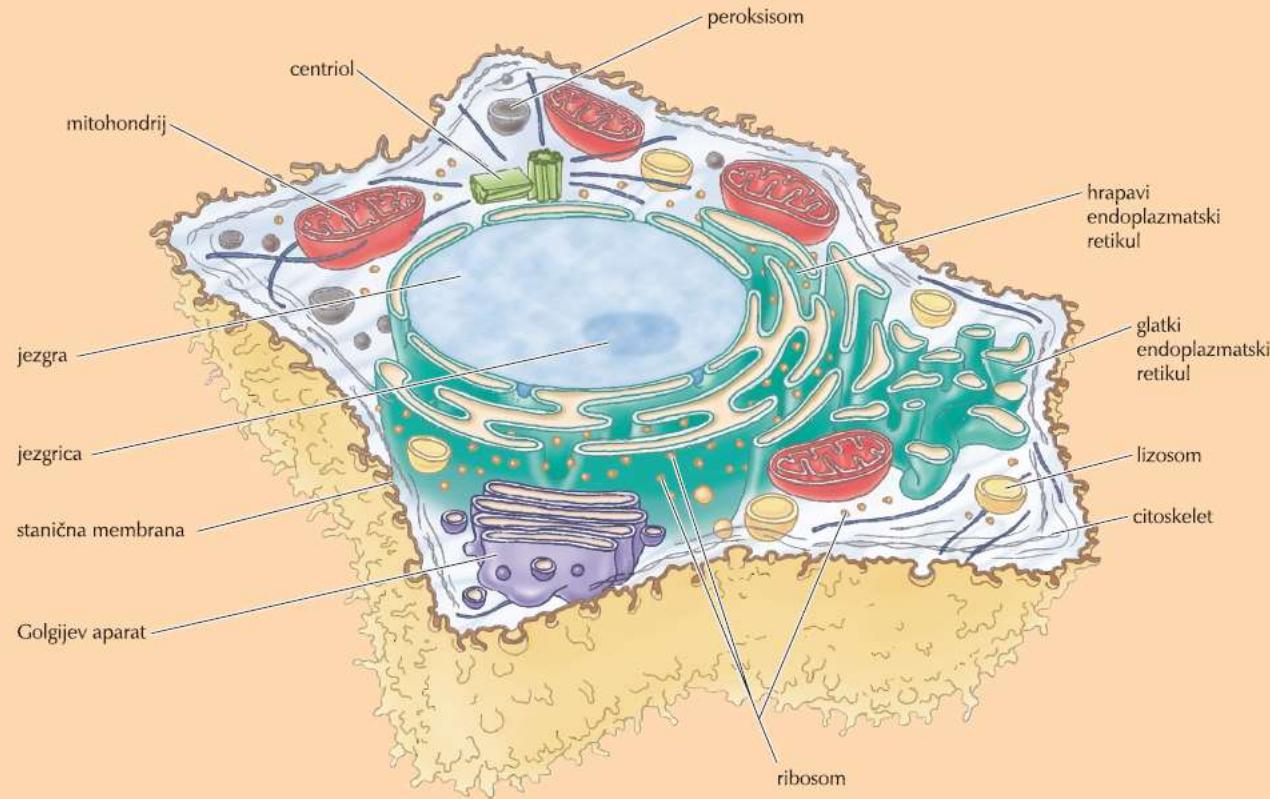
Veličina - eukariotske stanice su prosječno deset puta veće od prokariotskih

Kompozicija genoma - DNA eukariota znatno je složenija

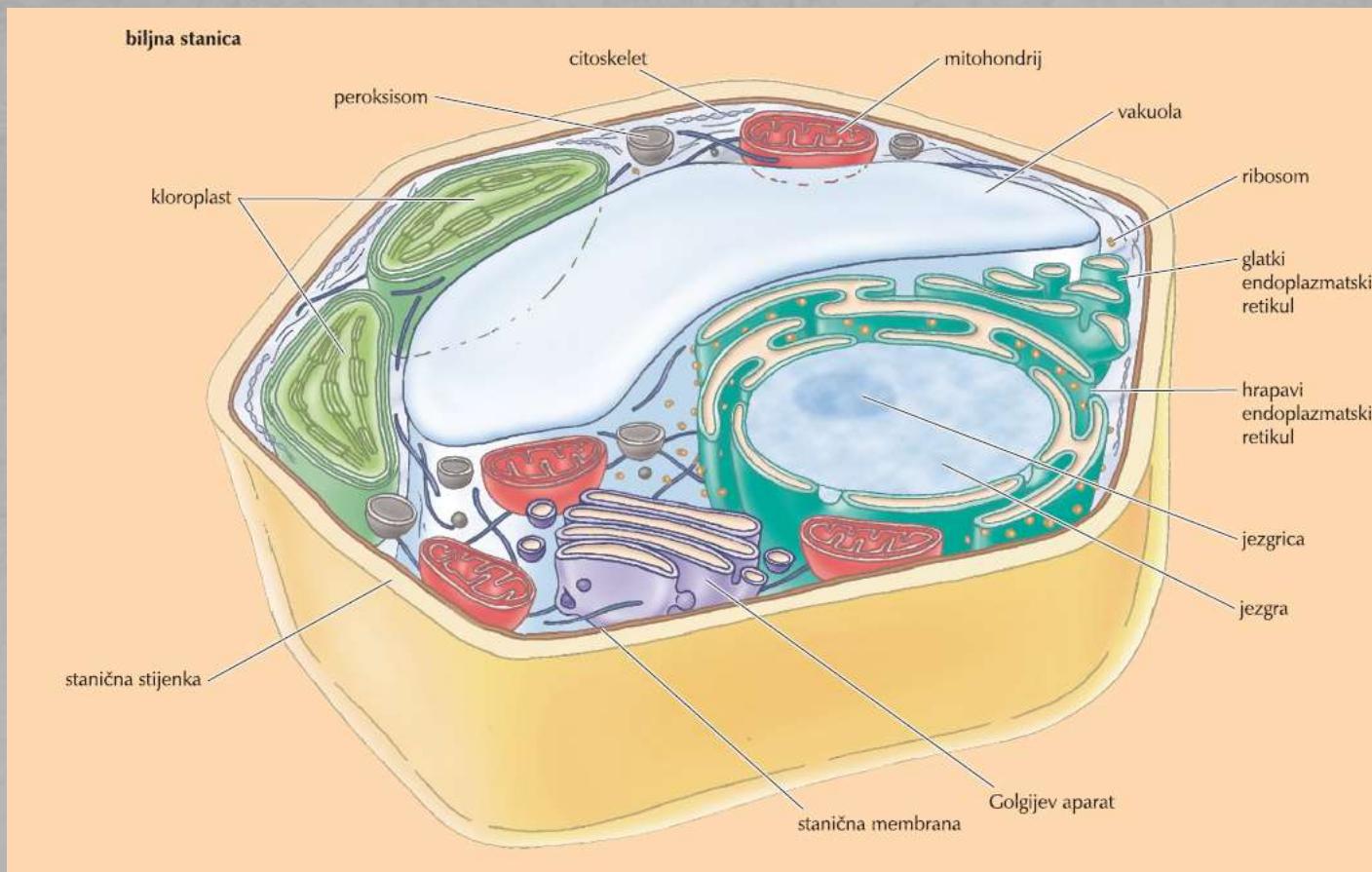
Stanična stijenka - stijenka prokariota građena je od peptidoglikana (polimeri šećera i AK)

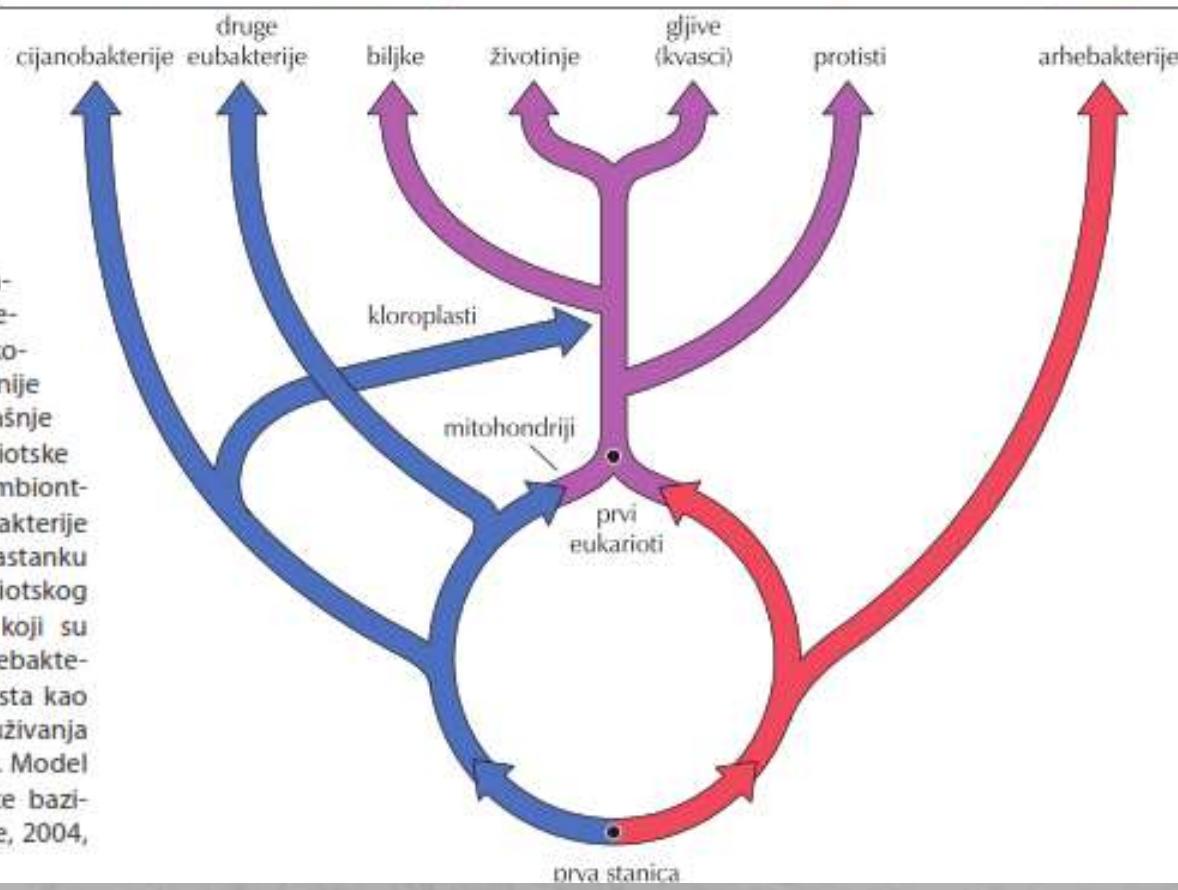
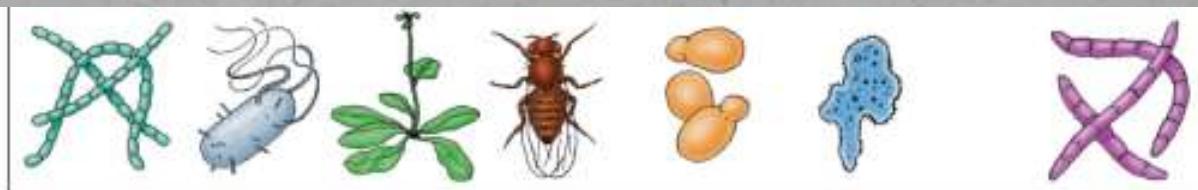
Biljne eukariotske stanice imaju celuloznu stijenku

animalna stanica

**Stanična membrana, jezgra,
citoplazma, stanične organele (odjeljci)**

Slika 1-7. Evolucija stanica. Današnje su se stanice razvile iz zajedničkoga prokariotskoga pretka, koji je divergirao u dvije zasebne linije potomaka iz kojih su nastale današnje arhebakterije i eubakterije. Eukariotske stanice mogle su nastati endosimbiontskom asocijacijom aerobne eubakterije sa arhebakterijom, vodeći ka nastanku mitochondrija te formaciji eukariotskog genoma sastavljenog od gena koji su podrijetlom od eubakterija i arhebakterija. Slijedila je evolucija kloroplasta kao rezultat endosimbiontskog udruživanja cijanobakterija s predcima biljaka. Model nastanka prve eukariotske stanice baziran je na M.C. Rivera and J.A. Lake, 2004, *Nature* 431: 152.

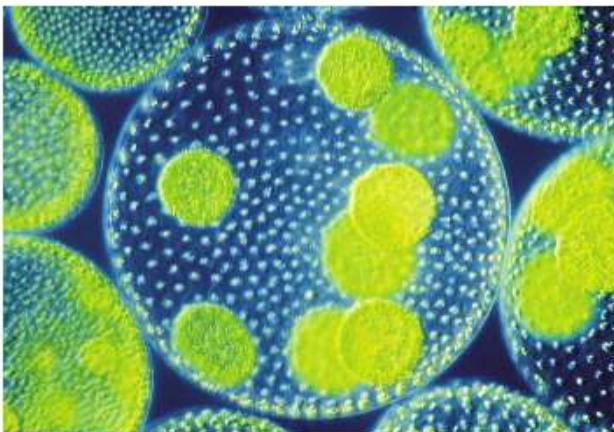
Evolucija prirodnom selekcijom:

- nastanak slučajnih varijacija u genetskom materijalu i prijenos na potomstvo
- selekcija u korist genetske informacije koja pomaže preživljavanju i napretku

Jedinstvenost stanica - DNA, proizvodnja energije

Različitost stanica - diferencijacija, specijalizacija,
proliferacija, komunikacija,
udruživanje

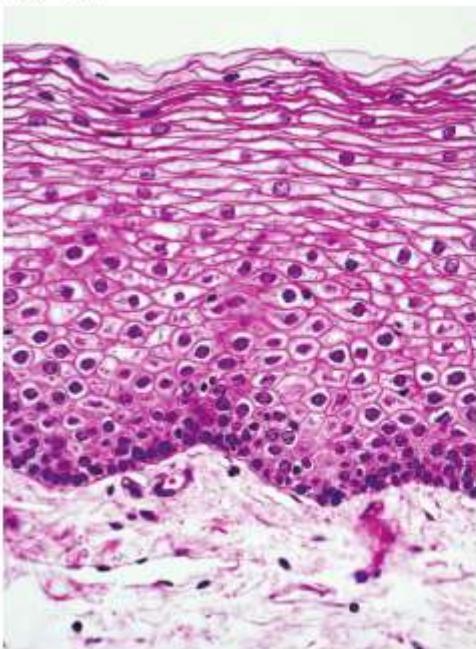
Višestanični organizmi

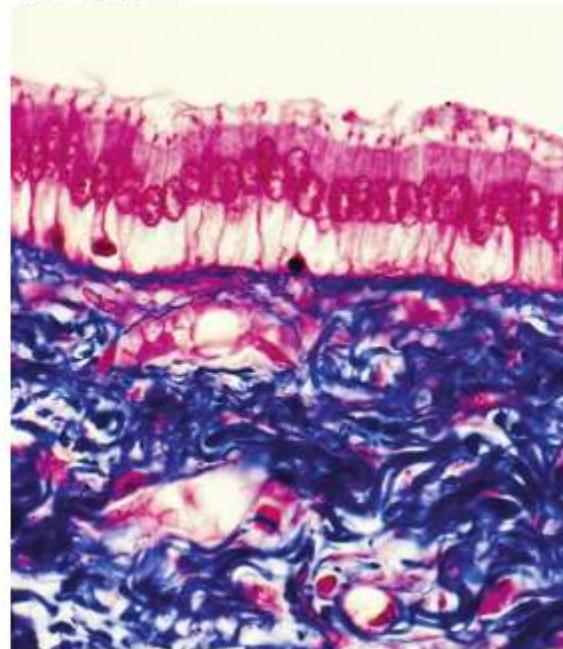
Slika 1-10. Kolonije zelenih algi. Pojedinačne stanice alge *Volvox* oblikuju kolonije sastavljene od šupljih lopti u kojima se nalazi stotine ili tisuće stanica uklopljeno u želatinozni matriks. (Cabisco/Visuals Unlimited.)

OSNOVNO, parenhimske, *fotosintezakolenhimske i sklerenhimske* stanice
KOŽNO I PROVODNO TKIVO

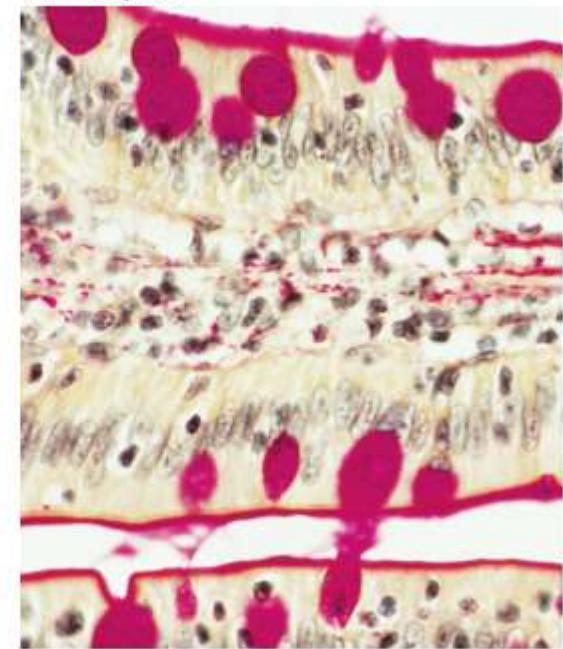
(A)i usta

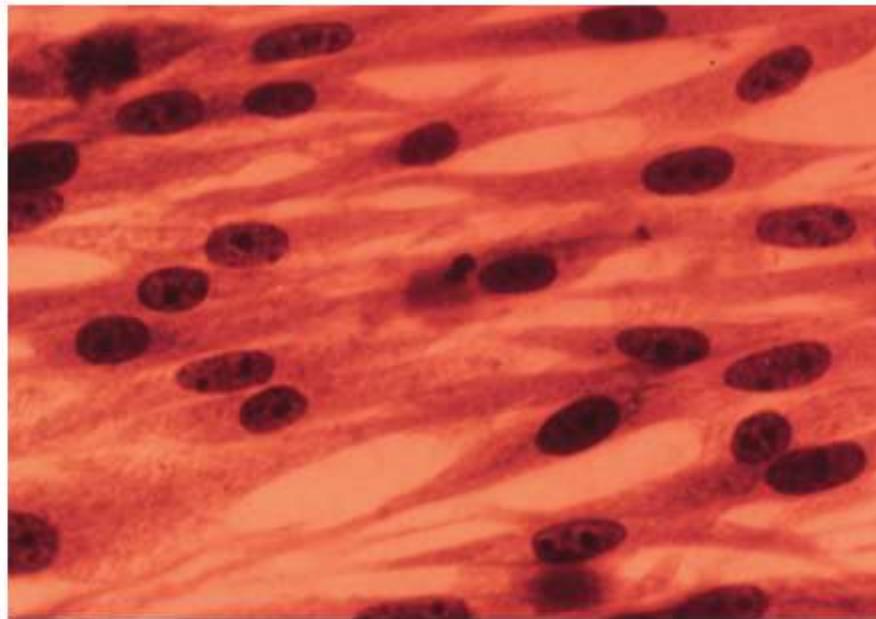
(A)ii žučovod

(A)iii crijevo

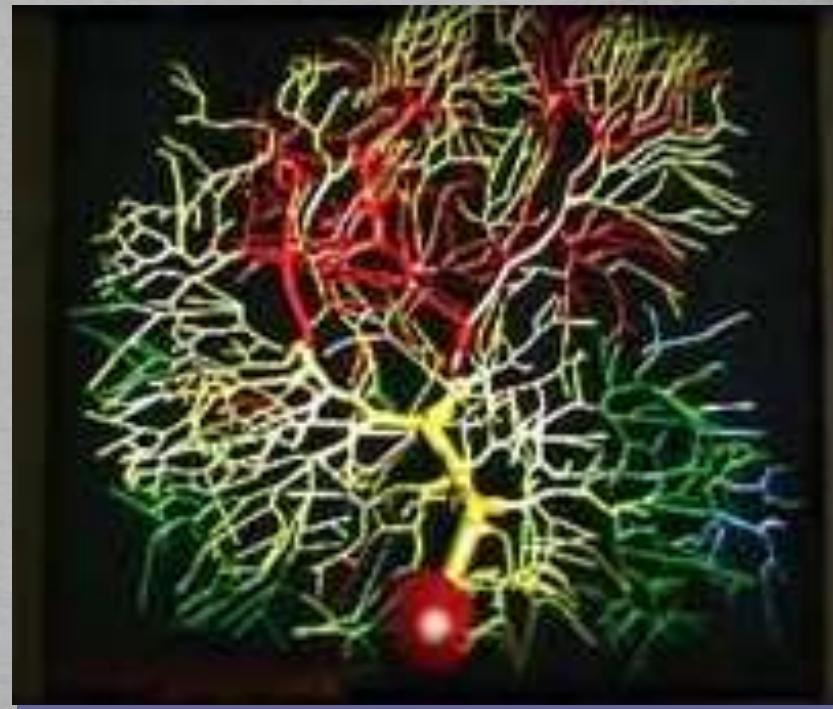
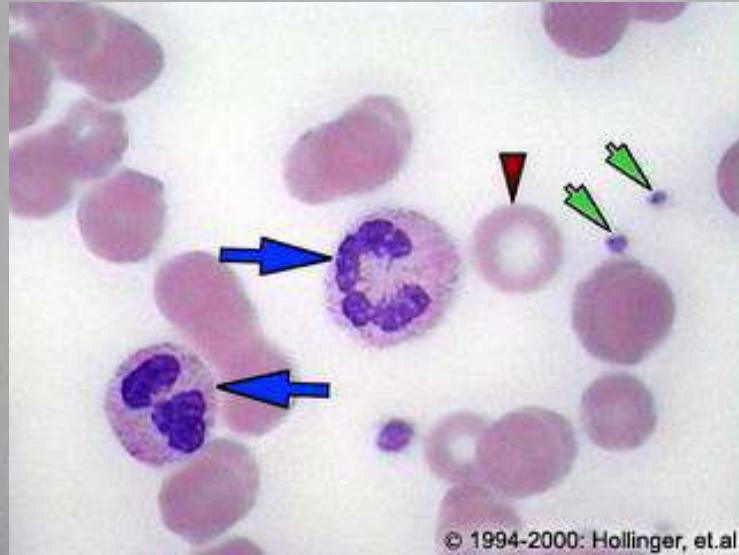
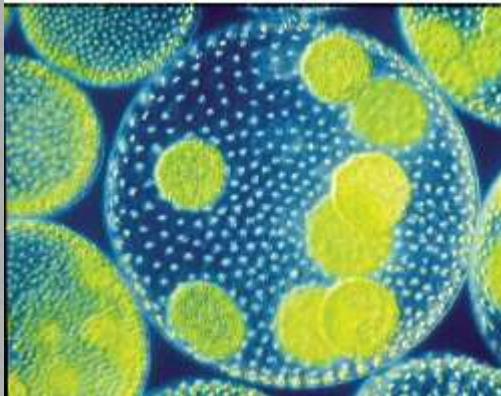

(B)

Slika 1-12. Slike tipičnih životinjskih stanica dobivene svjetlosnim mikroskopom. Epitelne stanice ustiju (debeli, mnogoslojni pokrov), žučovoda i crijeva. (B) Fibroblasti su stanice vezivnoga tkiva karakterističnog izduženog, vretenastog oblika. (C) Eritrociti, granulociti, limfociti i monociti u ljudskoj krvi. [(A)i i (A)ii, G. W. Willis/Biological Photo Service; (A)iii, Biophoto Associates/Photo Researchers, Inc.; B, Don W. Fawcett/Visuals Unlimited; C, G. W. Willis/Biological Photo Service.]

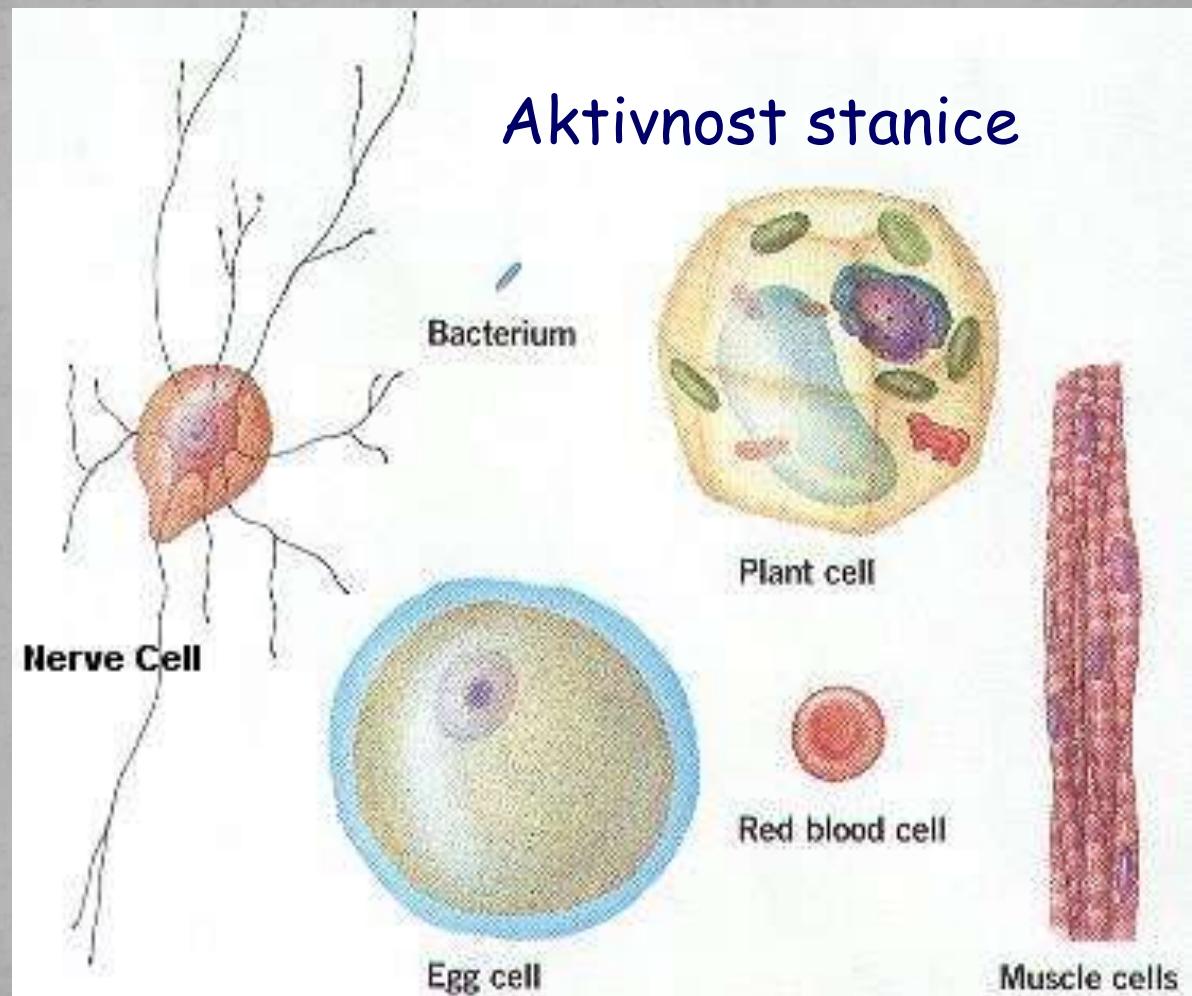
Evolucija višestaničnih organizama i specijalizacija stanica

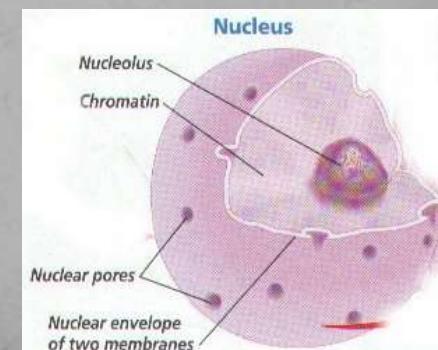
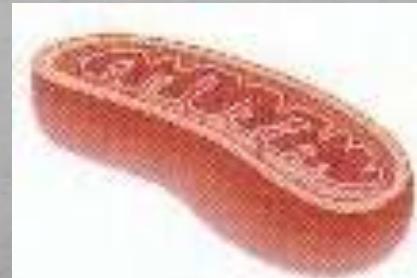
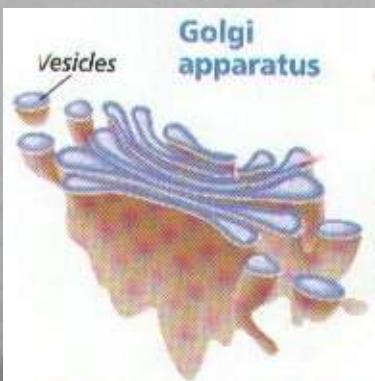
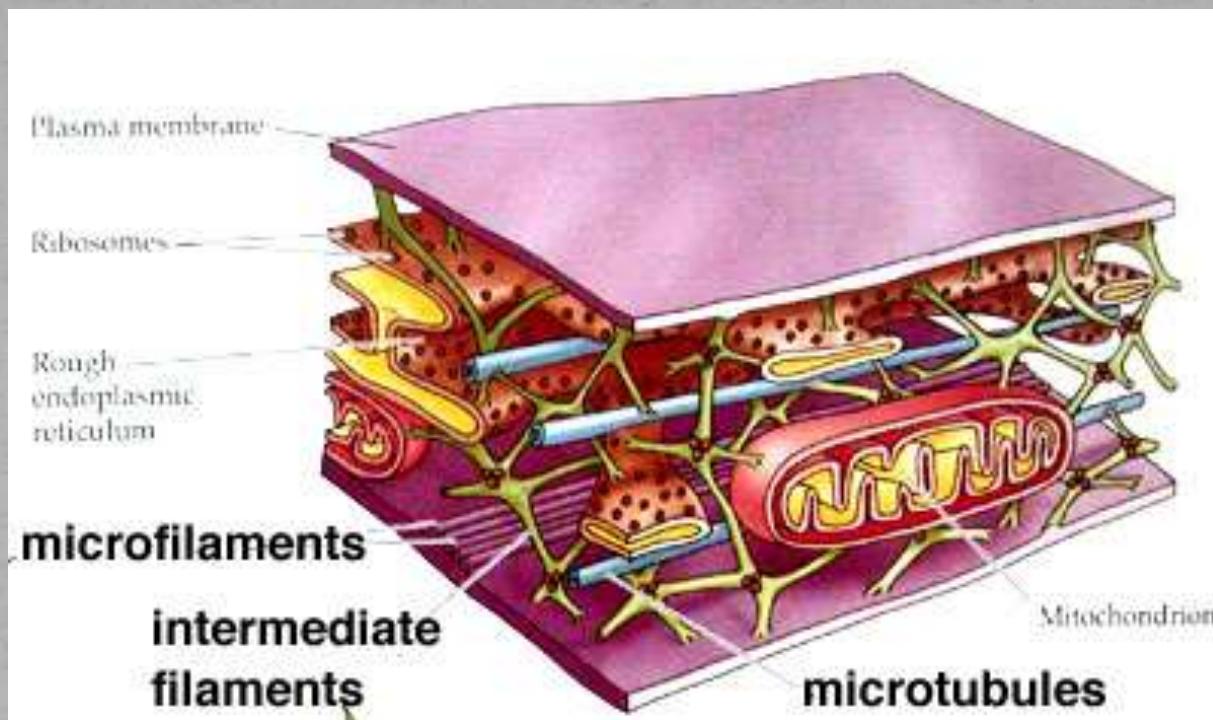
Stanice se međusobno razlikuju ovisno o funkciji koju vrše

Vanjski oblik

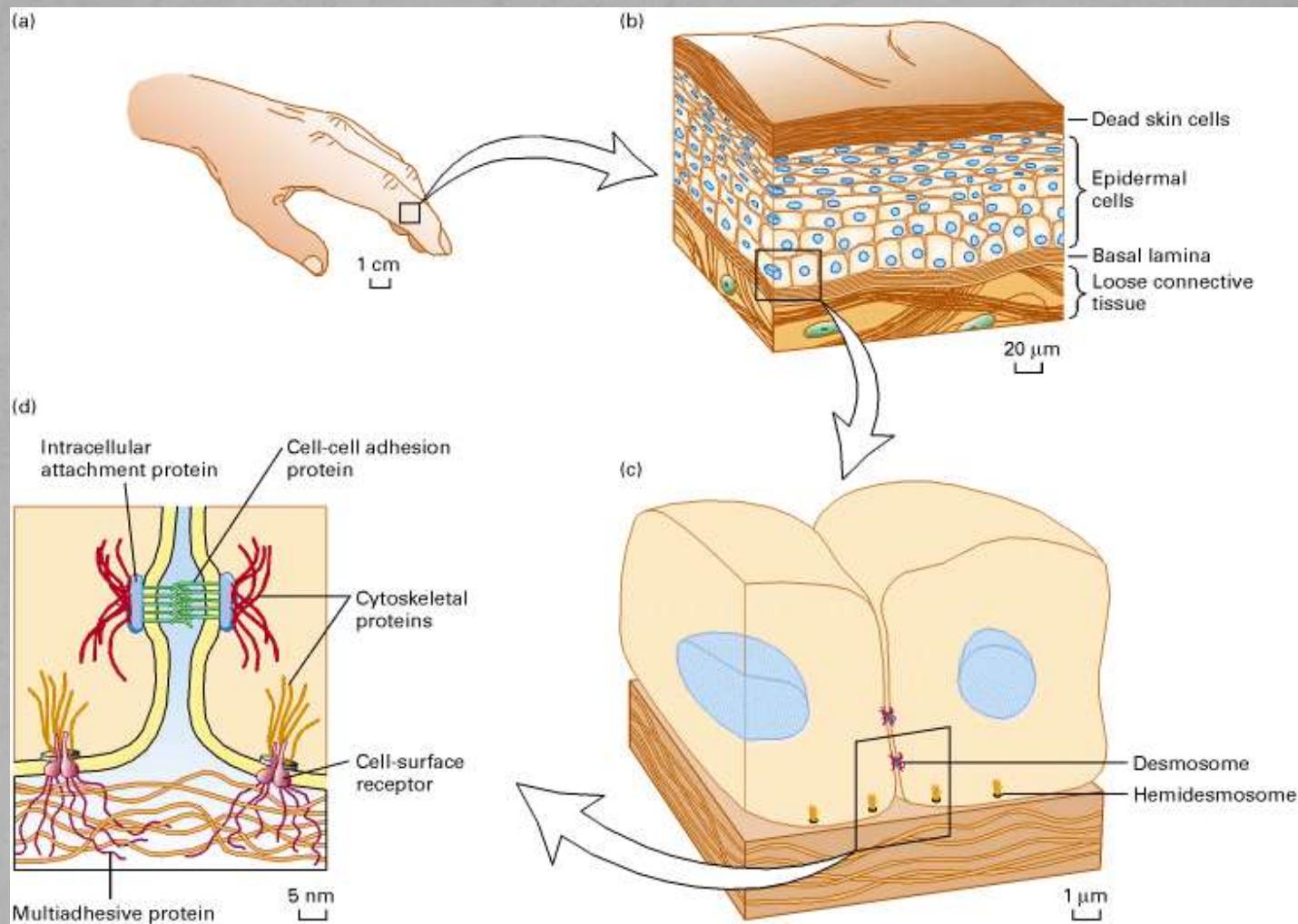
Diferencijacija

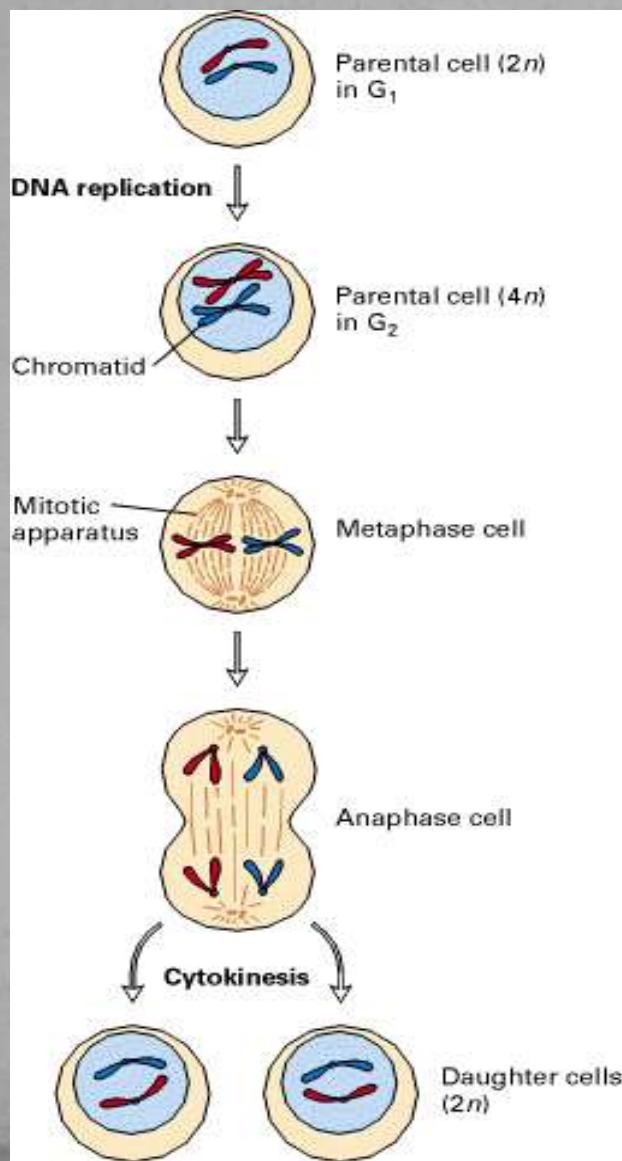
Unutrašnja organizacija

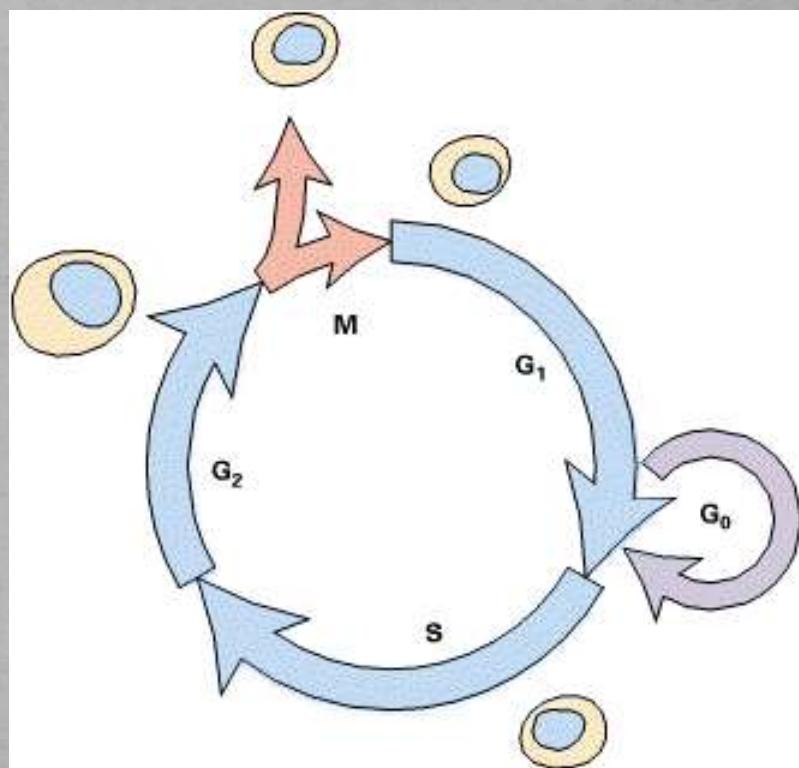
Tkiva - organi - organski sustavi

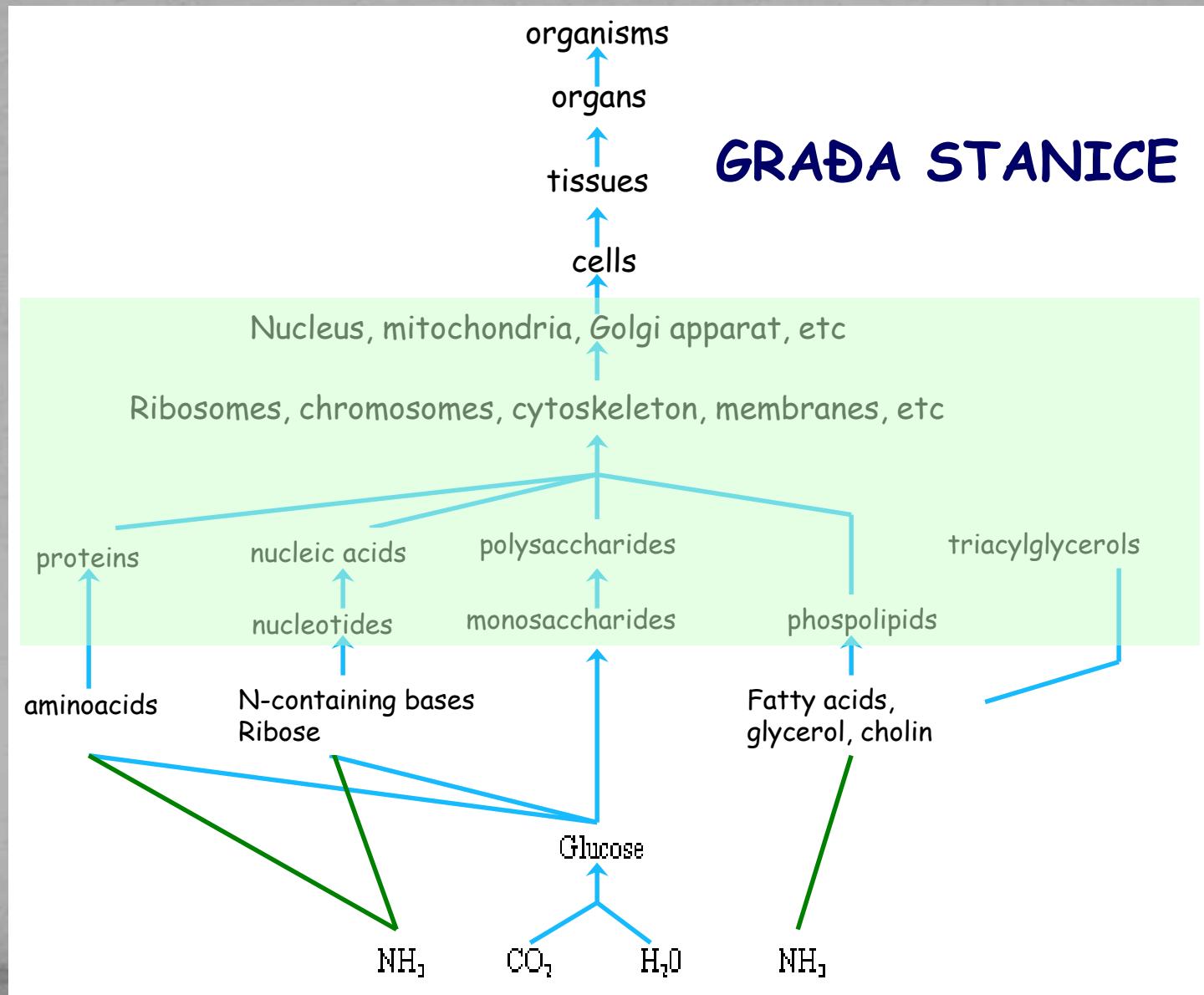
Dioba stanice

Staniční ciklus

Hijerarhija organizacije struktura u živom svijetu

Stanica i stanični sastav

Građa - makromolekule

Uloga enzima

Biosinteza staničnih sastojaka

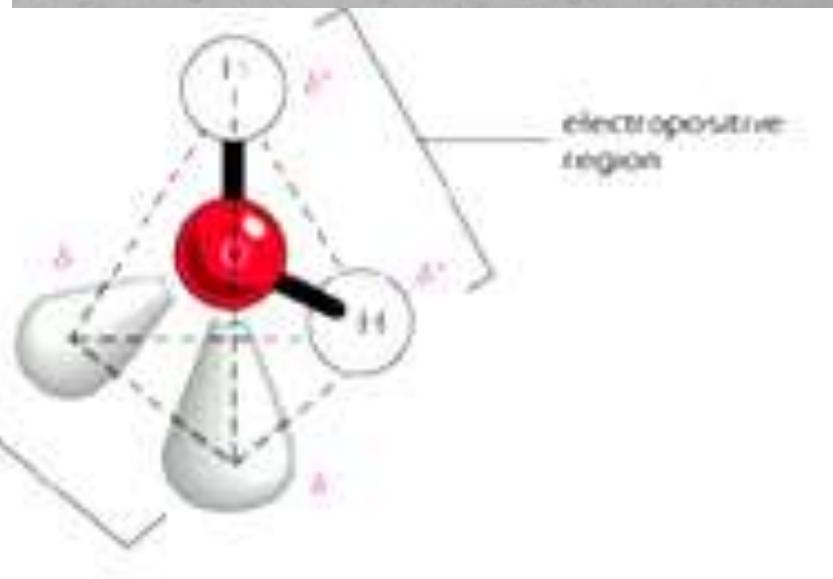
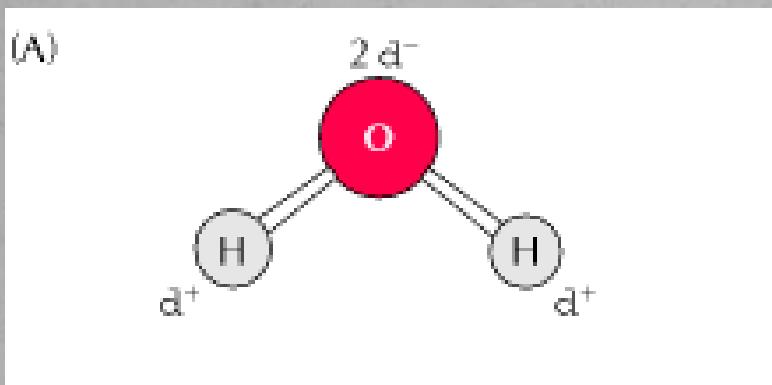
Metabolička energija

Biološke membrane

Stanica:

- 70% mase voda
- 1 % mase anorganski ioni (Na, K, Mg, Ca, HPO_4 , Cl, HCO_3)
- organski spojevi s C (H, N, O) - NK, UH, AK, proteini, masti

Voda je polarna molekula zbog asimetričnog rasporeda elektrona

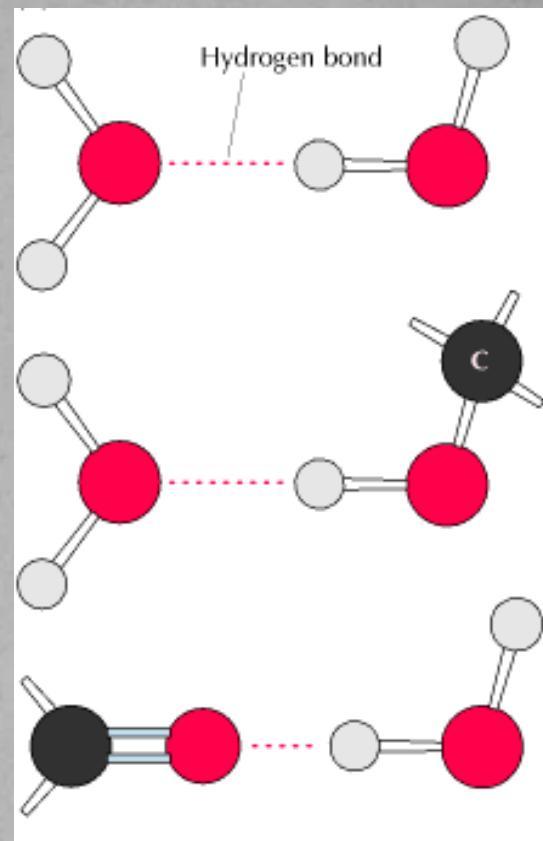

Vodikove veze

Veze između mol. vode

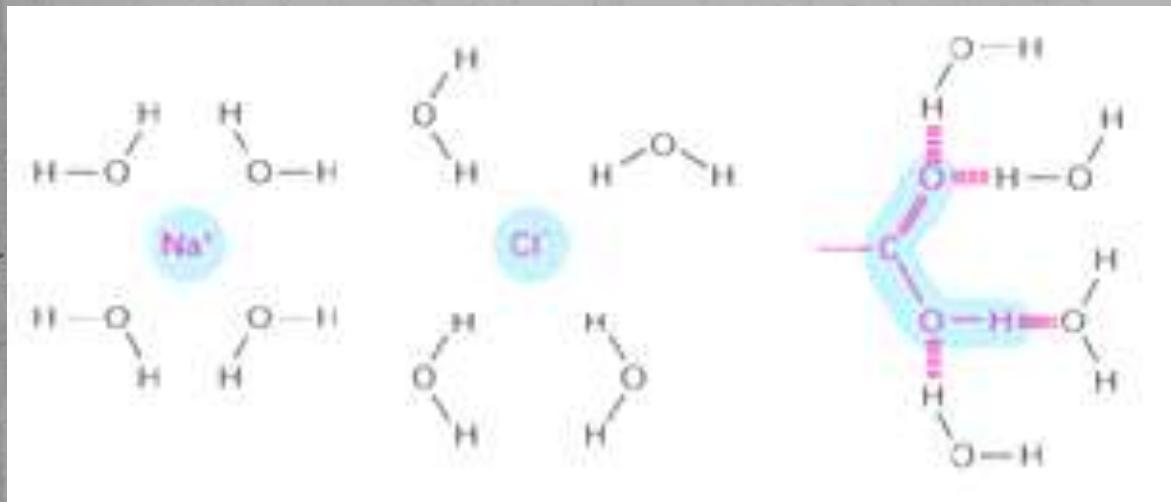
Veze između mol. vode i polarnih mol.

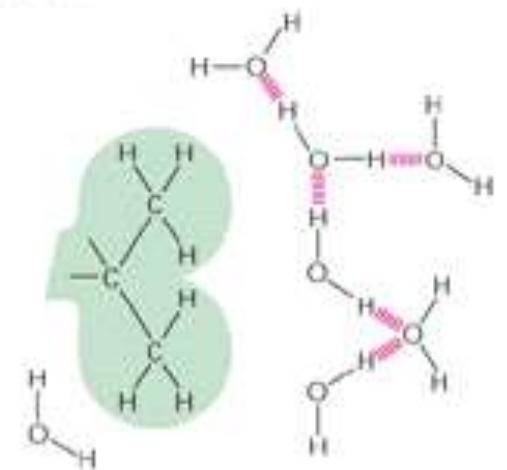
Polarne molekule

Hidrofilne tvari - ion, polarne molekule

Hidrofobne tvari - nepolarne molekule

Hidrofobne tvari razaraju vodikove
veze između molekula vode
Vezuju se međusobno

Male molekule

Grupe nastale kombinacijom atoma:

methyl - CH_3 - u UH

hydroxyl - OH u alkoholu

carboxyl - COOH u kiselinama

amino - NH_2 u amidima

Težina od 100 - 1000 i do 30 C atoma

Slobodne u tekućini

Osnova za izgradnju makromolekula

10% mase stanice

Grupe nalazimo u
MALIM MOLEKULAMA:

šećera
masnih kiselina
nukleotida
aminokiselina

MAKROMOLEKULE:

ugljikohidrati
lipidi
nukleinske kiseline
proteini

Polimerizacija

MAKROMOLEKULE

Bez limitirane veličine

Čvrste kovalentne veze (DNA) - razbijaju se pomoću definiranih uvjeta - enzima

Nekovalentne veze (aktin) za udruživanje dijelova makromolekula i više makromolekula zajedno

Težina od 10000 do 1 mil.

Konformacija - 3D oblik makromolekula tijekom evolucije nastao najbolji oblik oblik HELIKSA - minimalna slobodna energija

Uloga makromolekula:

Visoko svrsishodne i konzervirane - adaptacija tijekom evolucije za specifične funkcije

Katalizatori kemijskih reakcija

Izgrađuju kompleksne strukture

Omogućuju pokretanje

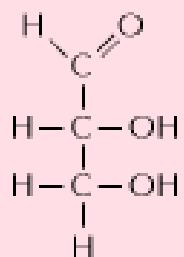
Čuvaju i prenose nasljedne informacije

UGLJIKOHIDRATI

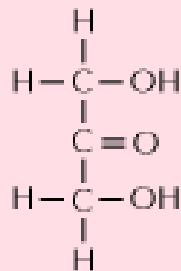
Jednostavni šećeri - monosaharidi
razgradnjom daje energiju i materijal za sintezu tvari u
stanici
glukoza

Složeni šećeri - polisaharidi
zalihe šećera
gradivni dio stanice
prepoznavanje stanica
adhezija
transport proteina u stanicu i iz nje
glikogen

Triose sugars ($C_3H_6O_3$)

Glyceraldehyde

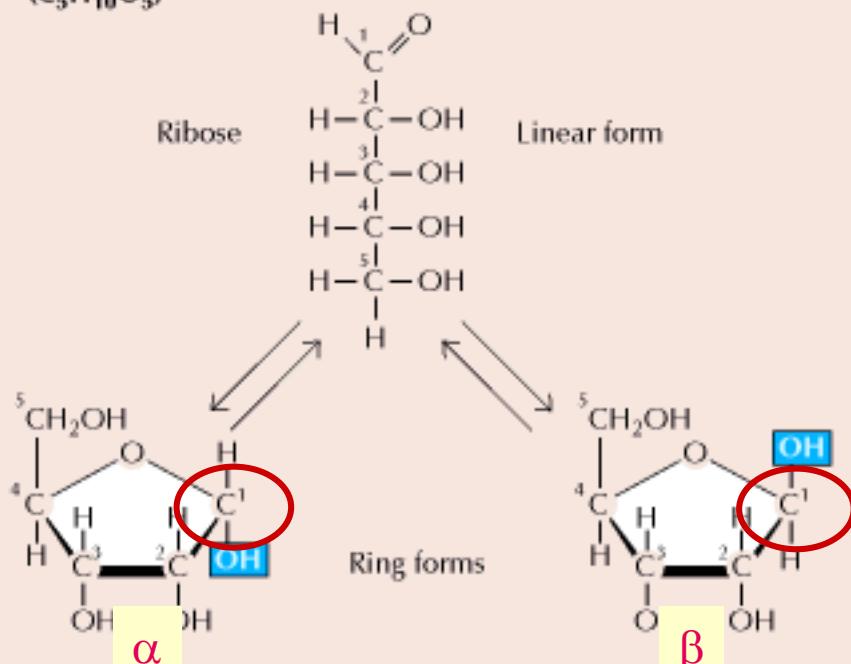
Dihydroxyacetone

Jednostavni šećeri

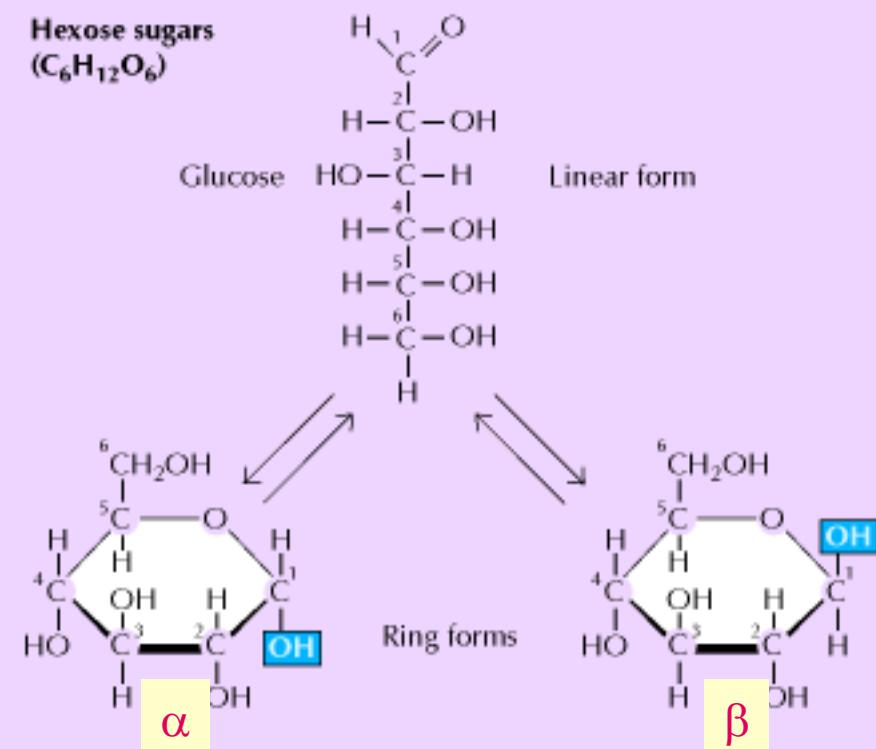
Trioze, pentoze, heksoze

Ciklički oblici - $\uparrow 5C$

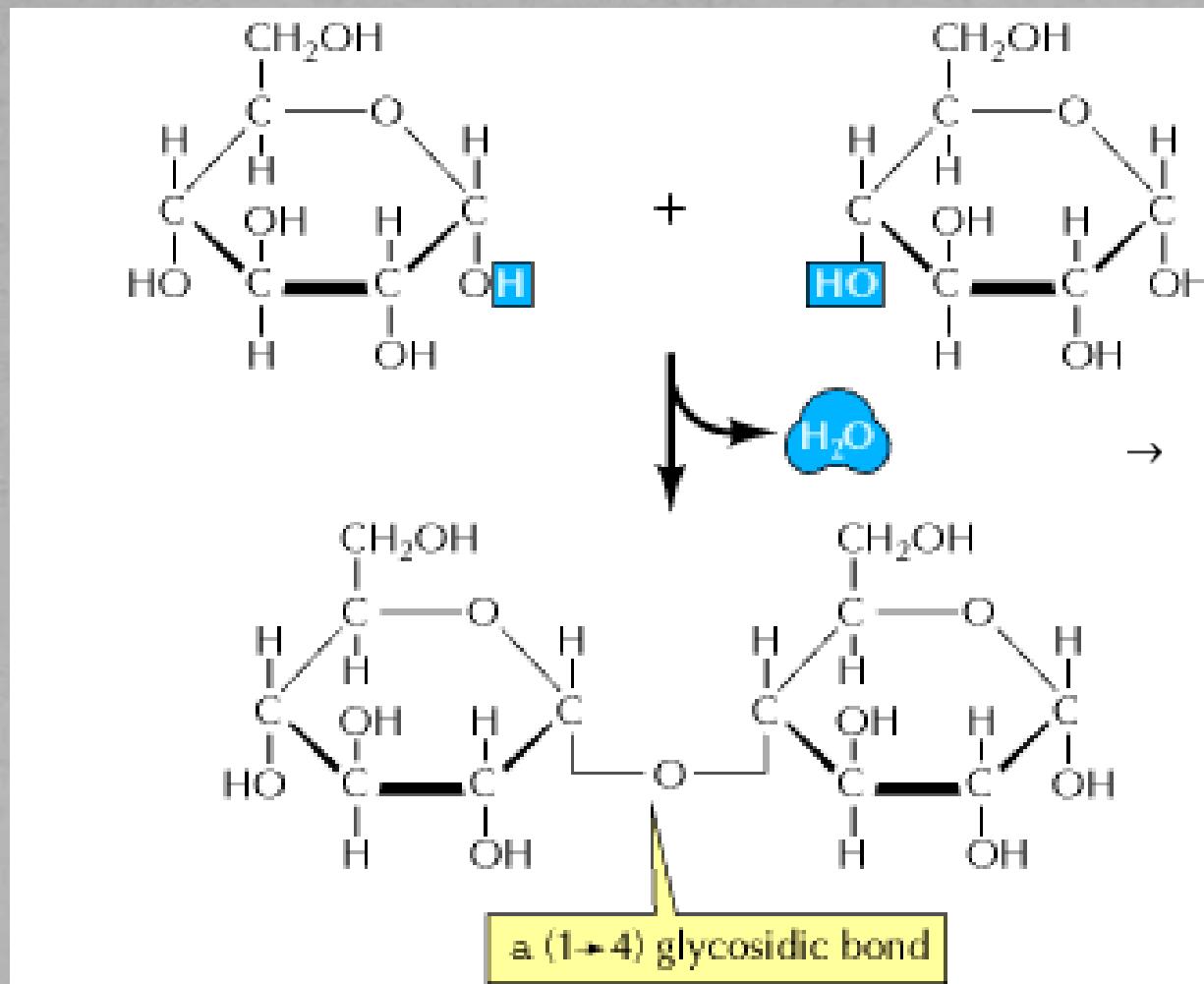
Pentose sugars ($C_5H_{10}O_5$)

Hexose sugars ($C_6H_{12}O_6$)

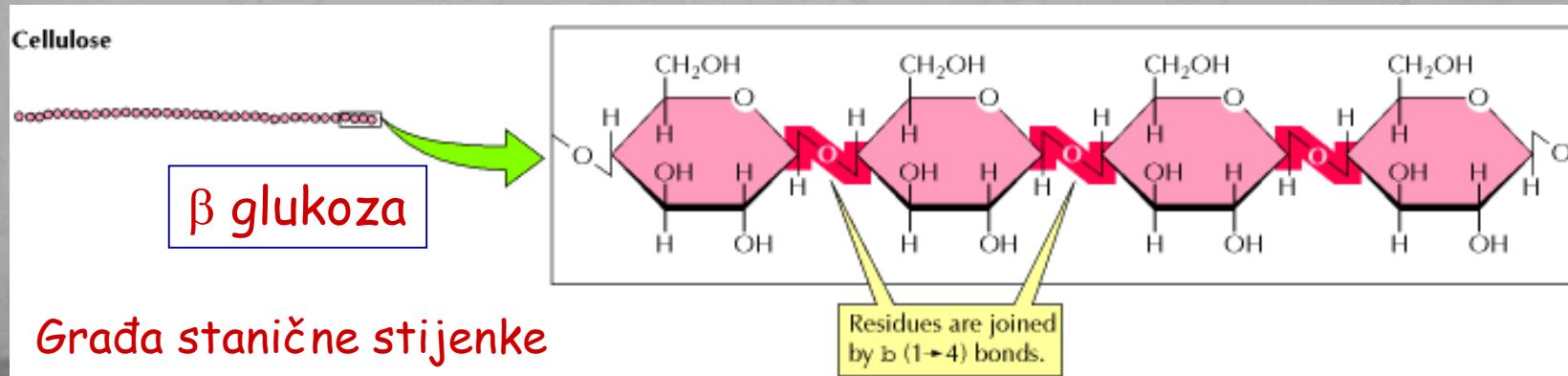
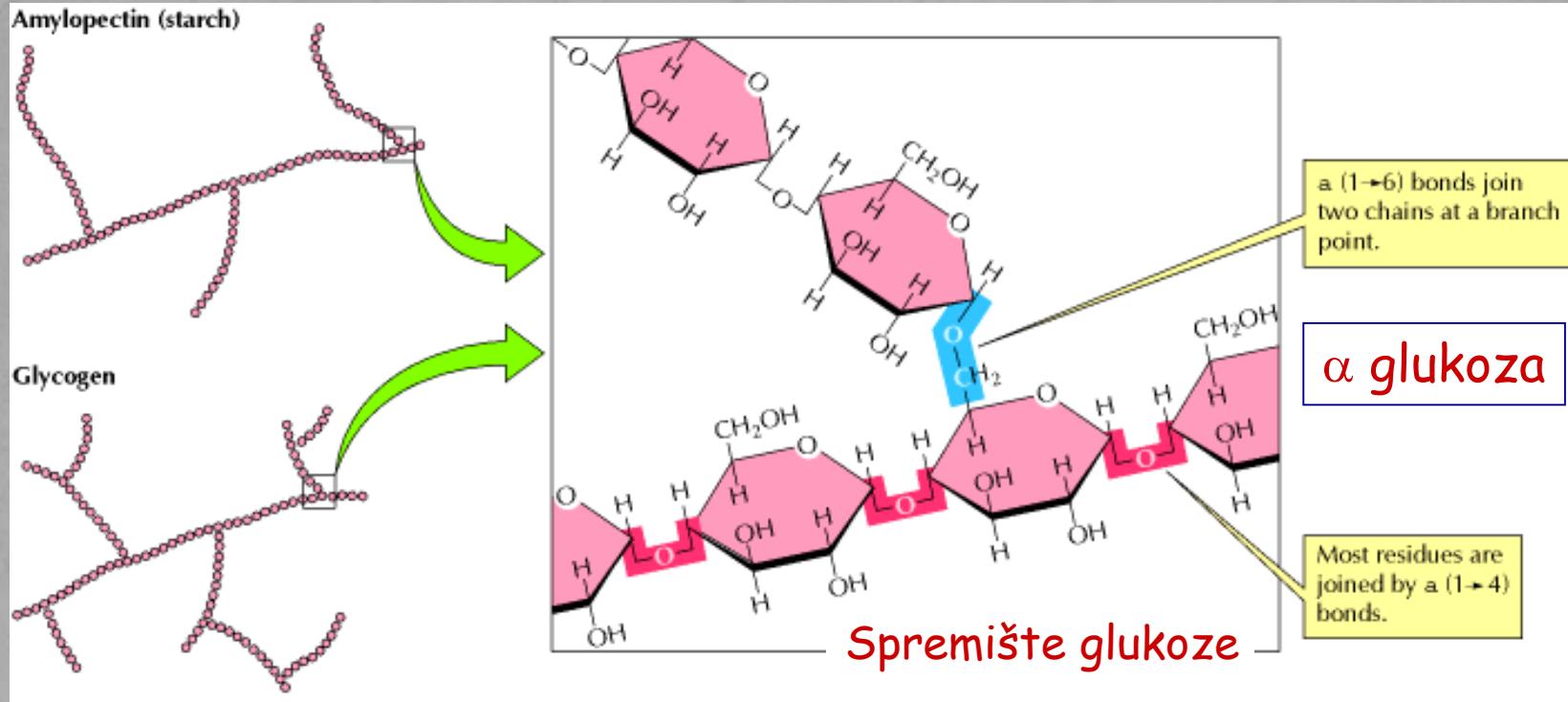

Glikozidna veza - oligosaharidi, polisaharidi

Reakcija dehidracije

Polisaharidi s pobočnim lancima (amilopektin, glikogen) bez pobočnih lanaca (celuloza)

Ugljikohidrati se kovalentno vežu :

za proteine - GLIKOPROTEINI

za lipide - GLIKOLIPIDI

LIPIDI

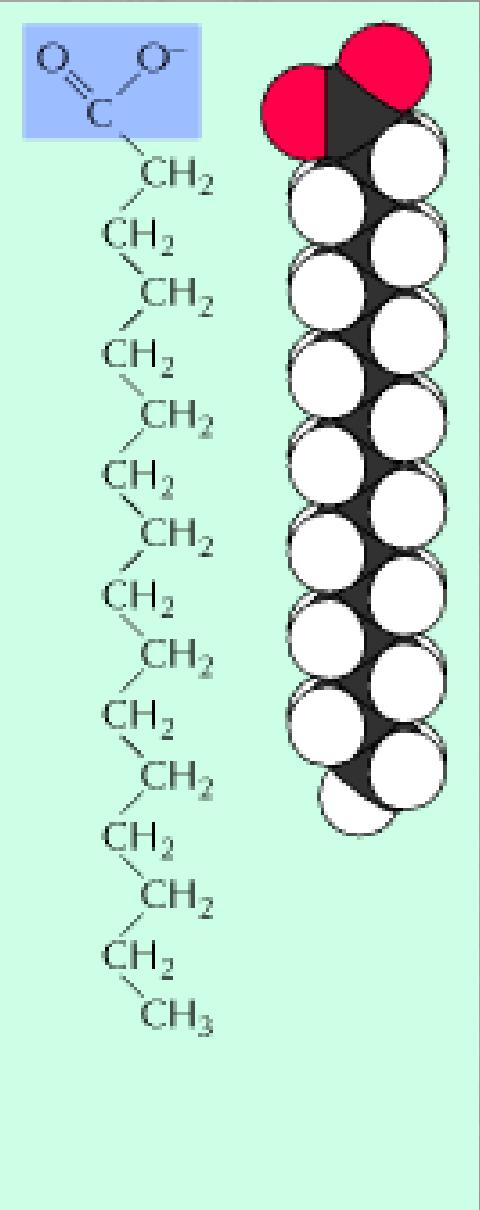
1. Glavni sastojak stanične membrane
2. Rezervna energija - 2x više energije nego šećeri
3. Signaliranje - steroidni hormoni, prenose impulse sa stanične membrane u njenu unutrašnjost

Jednostavni lipidi - masne kiseline

Hidrofilni dio COO^-
karboksilna skupina

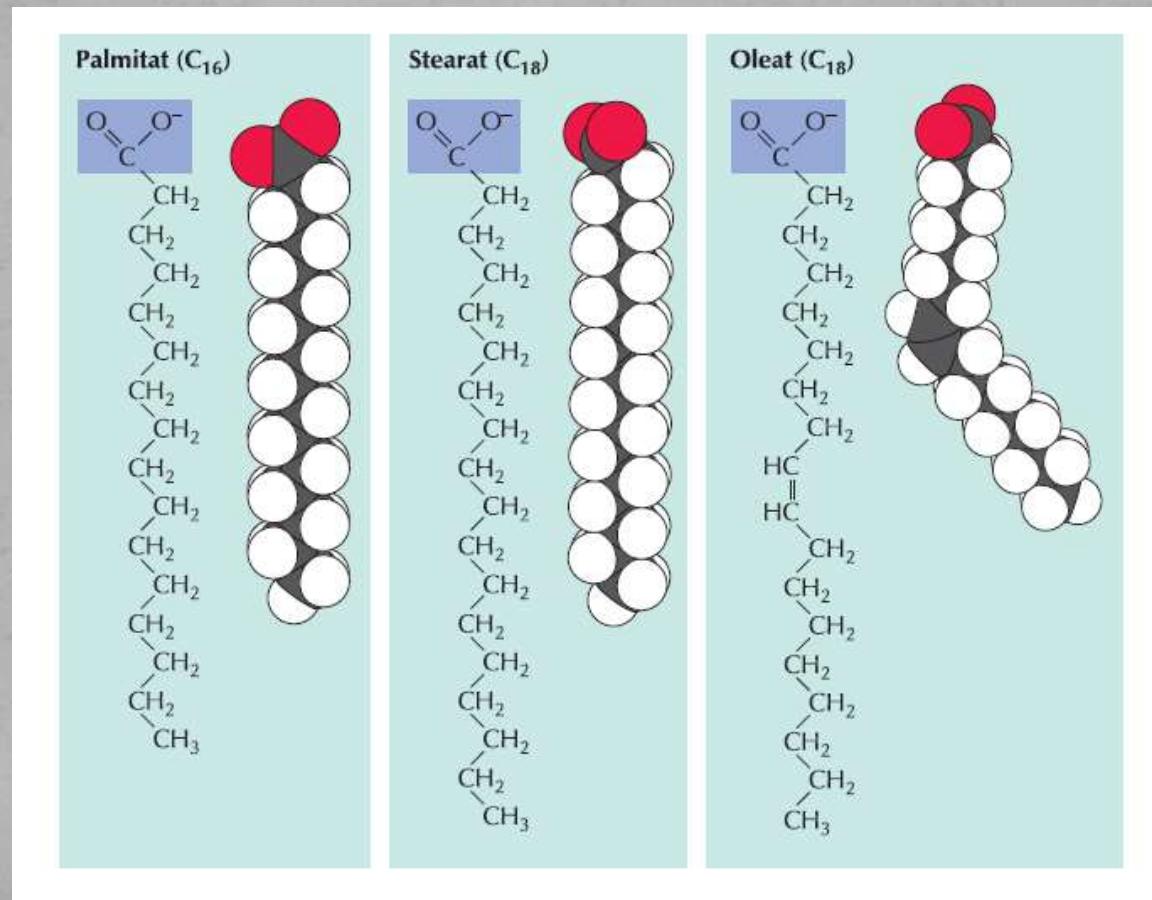
Hidrofobni dio - lanac nepolarnih
ugljikovodika CH_2 (16-18 C atoma)

Često reagiraju s hidroksilnim ili amino
grupama - esteri i amidi

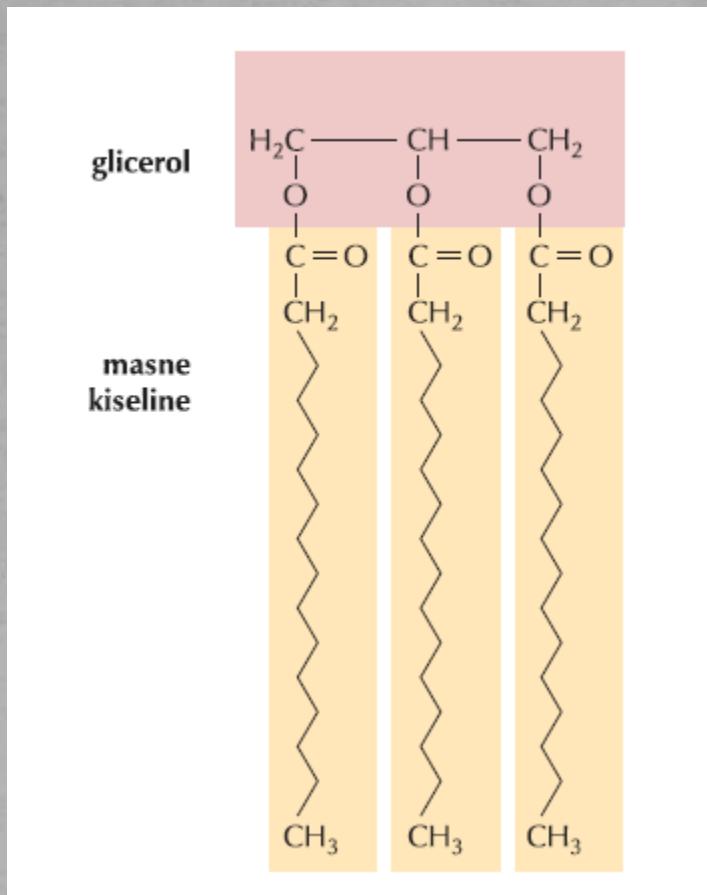

Masne kiseline

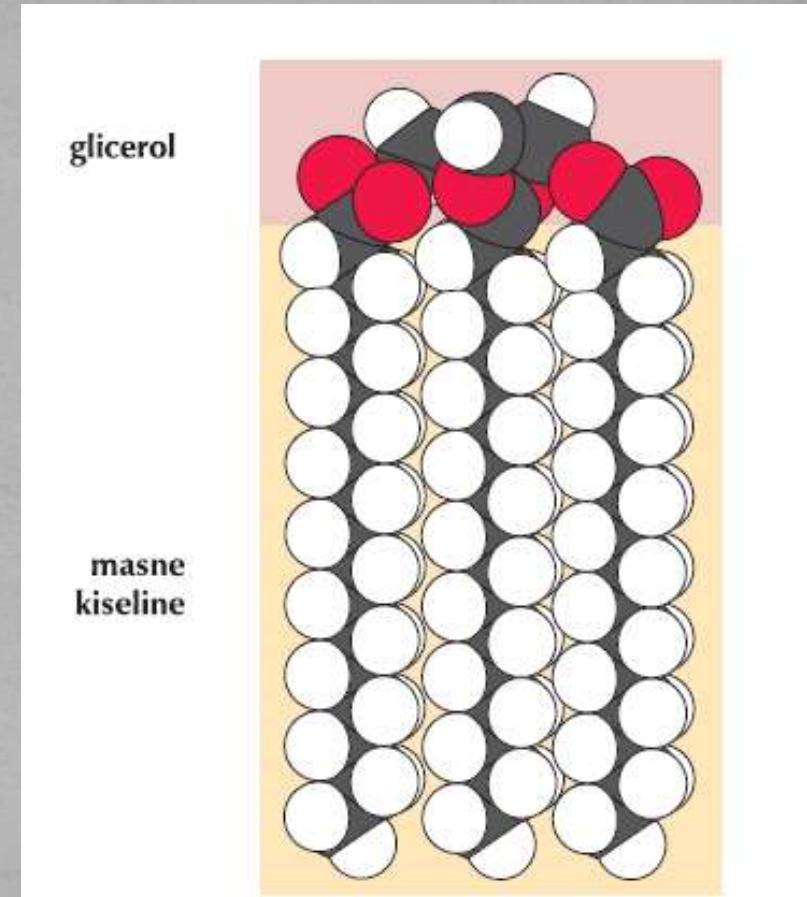
Palmitinska, stearinska - zasićene
Oleinska - nezasićena (dvostruka veza između C atoma)

U stanici masne kiseline dolaze kao trigliceridi ili masti

Tri masne kiseline + glicerol

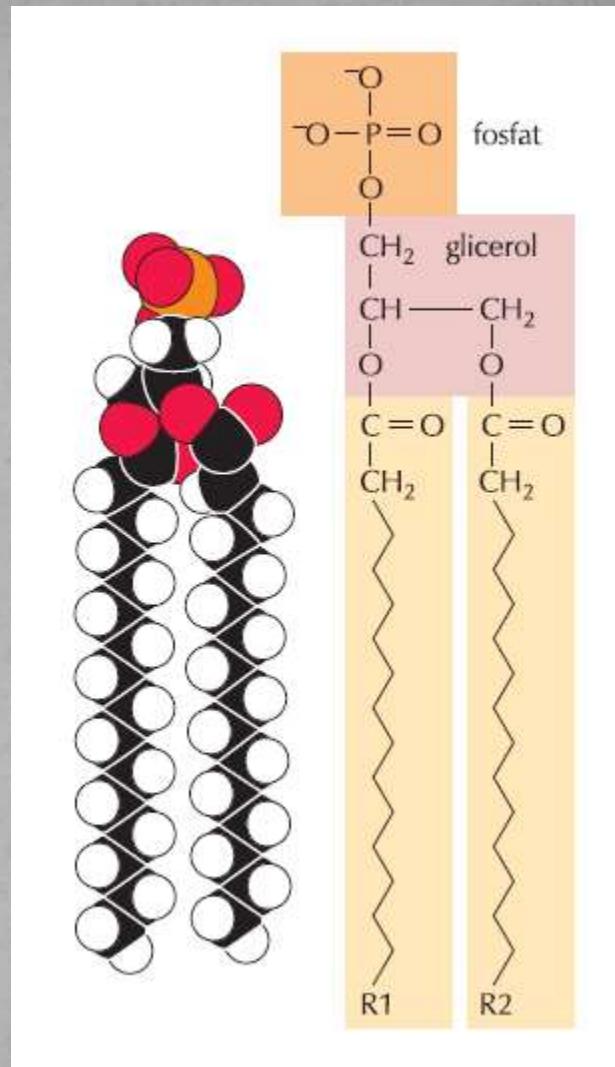

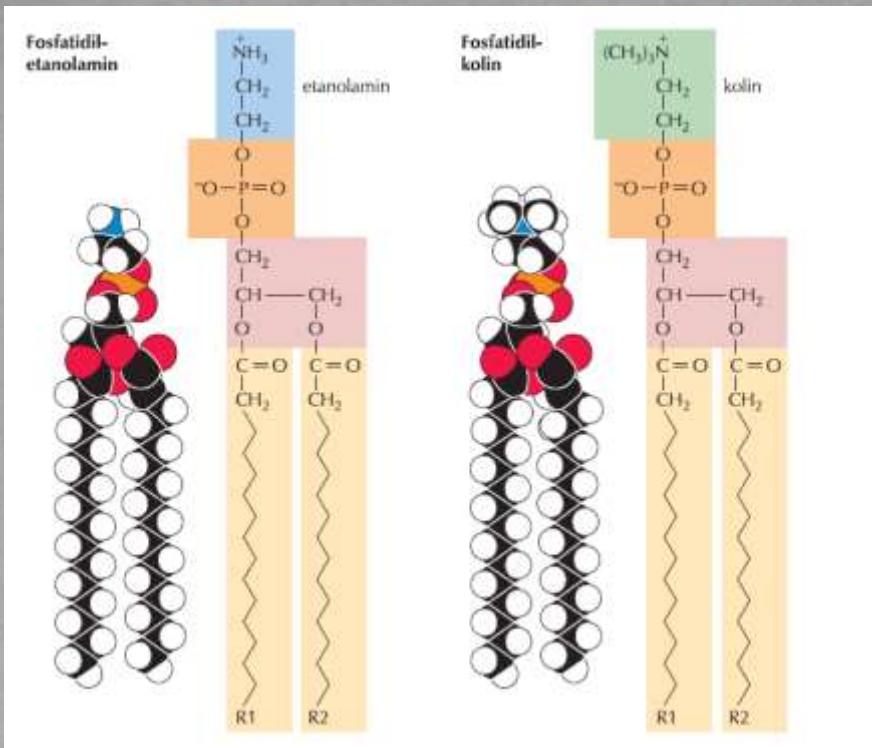
Netopivi u vodi, rezervna energija

Fosfolipidi

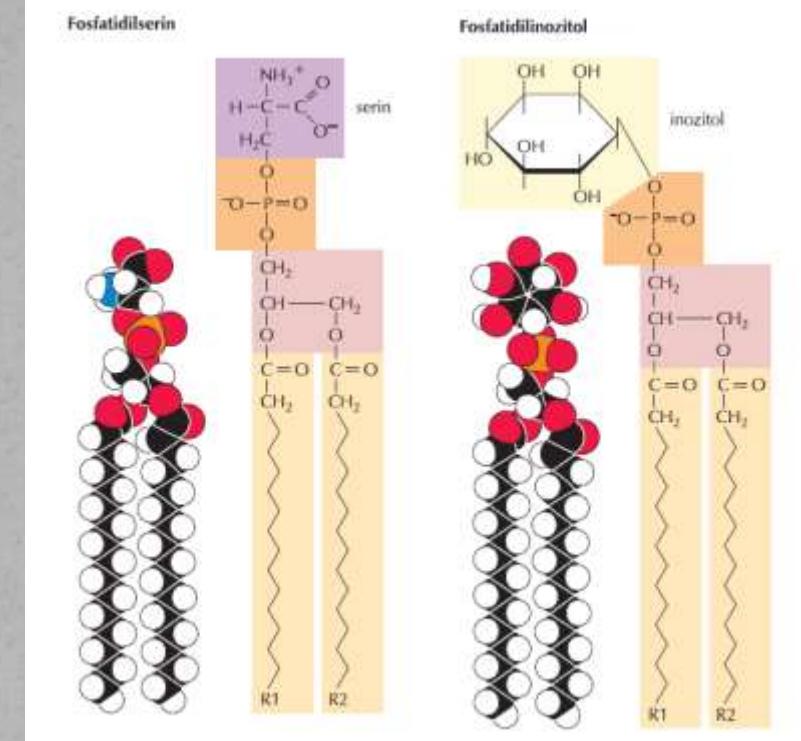
dvije masne kiseline (hidrofobni dio)
+ glicerol
+ fosfatna skupina
+ hidrofilna polarna glavica (serin,
holin, inozitol, etanolamin)

Glavni sastojak staničnih membrana
Amfipatične molekule (+ i -)
Djelom topive, djelom netopive u vodi

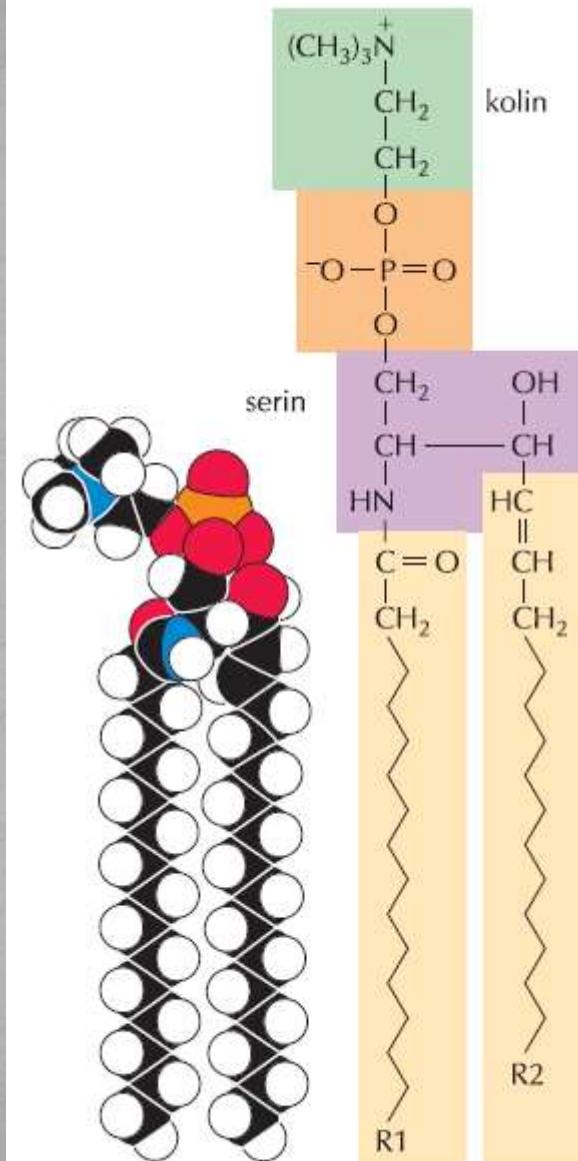
dvije MK + glicerol + fosfatna skupina + polarna glavica
(kolin, etanolamin)

dvije MK + glicerol + fosfatna skupina + polarna glavica
(serin, inozitol)

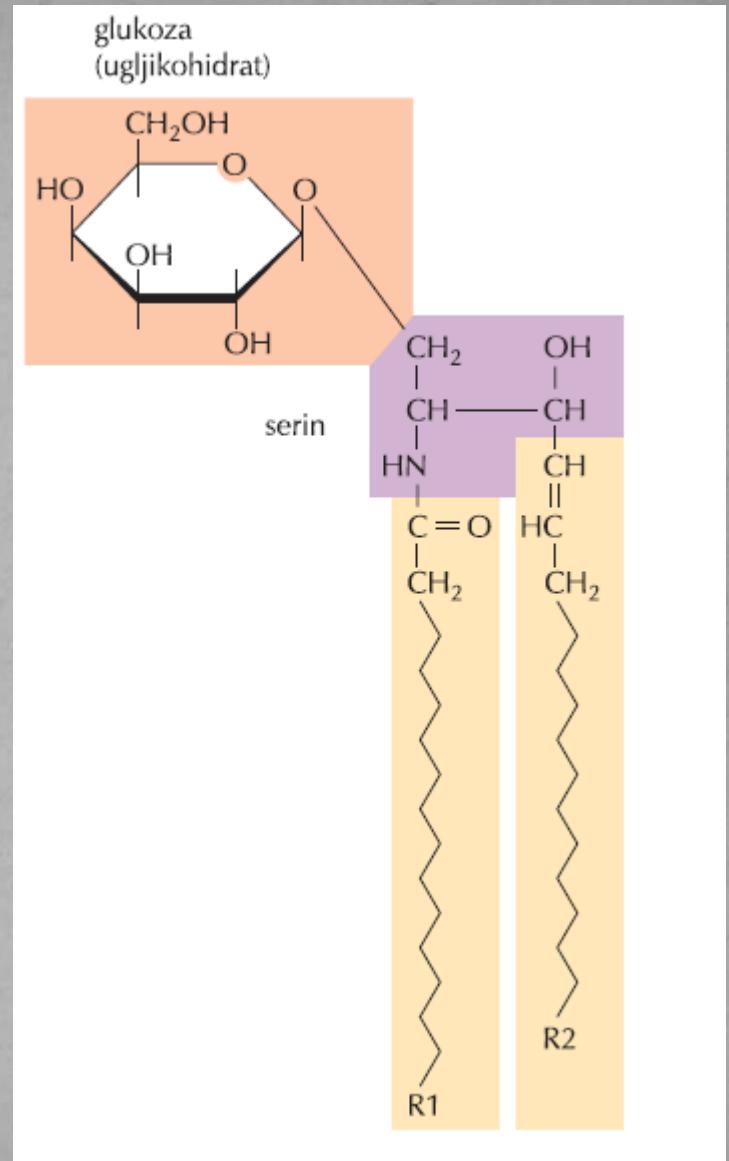
dvije MK + **serin** + fosfatna skupina
+ polarna glavica

Sfingomijelin

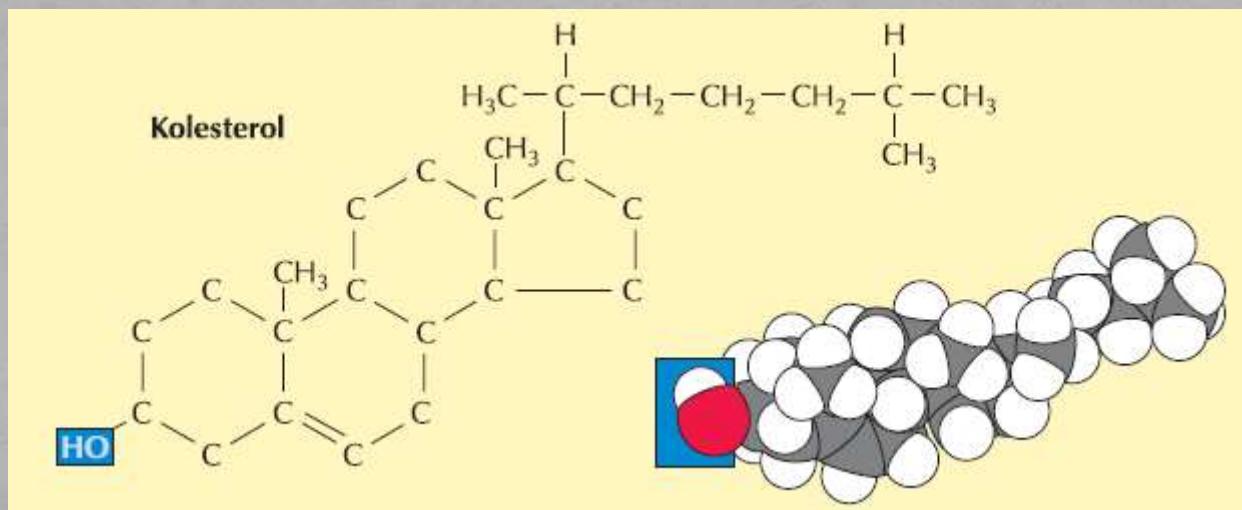
Glikolipidi

- dio stanične membrane
- dva lanca ugljikovodika vezana na polarne glavice serina
- sadrže ugljikohidrate (glukoza)

Kolesterol

- četiri prstena ugljikovodika - jako hidrofobni dio
- polarna hidroksilna grupa - hidrofilni dio
- amfipatična mol.
- dio stanične membrane
- osnova za steroidne hormone (testosteron, estrogen)

NUKLEINSKE KISELINE

Informacijske molekule u stanici

DNA - genetski materijal koji je kod eukariota u jezgri

mRNA - nosi informacije od DNA do ribosoma

rRNA - uključena u sintezu proteina

tRNA - uključena u sintezu proteina

Dorada i prijenos RNA, proteina

Nukleinske kiseline - polimeri nukleotida

Purinske baze A,G

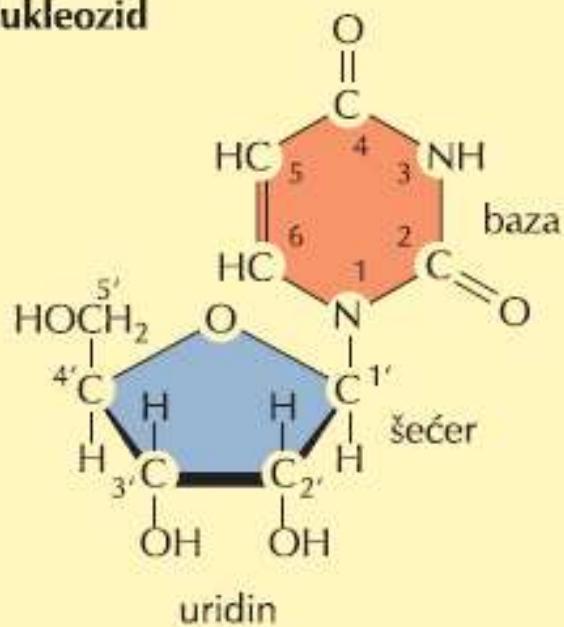
Pirimidinske baze C,U,T

Fosforilirani šećeri (riboza, dezoksiribozna)

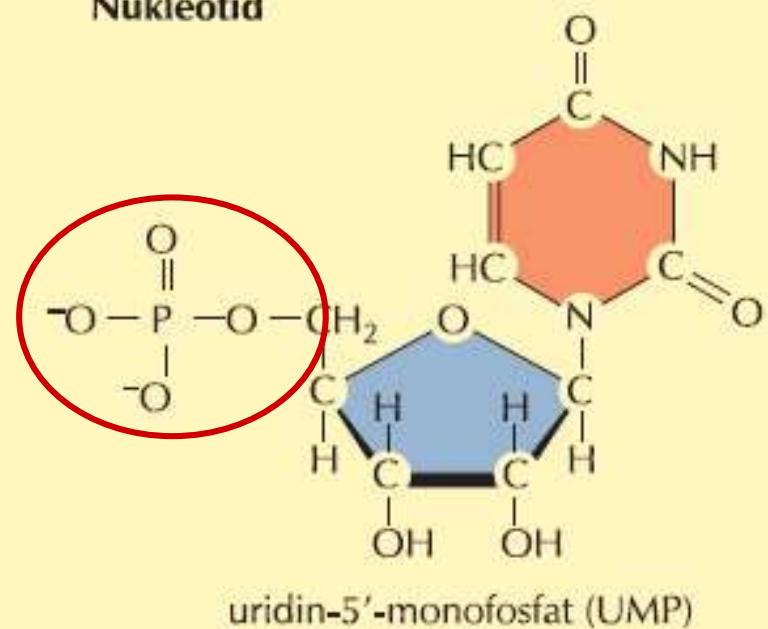
DNA - A,G
C,T

RNA - A,G
C,U

Nukleozid

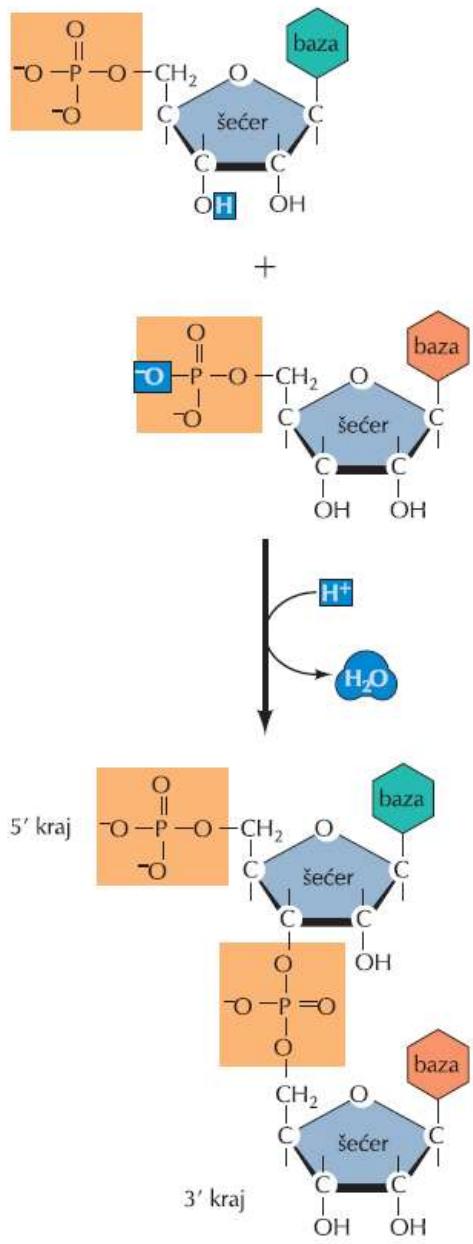

Nukleotid

Nukleozidi - baze vezane na ribozu (RNA) ili deoksiribozu (DNA)

Nukleotidi - nukleozid + jedna ili više fosfatnih grupa

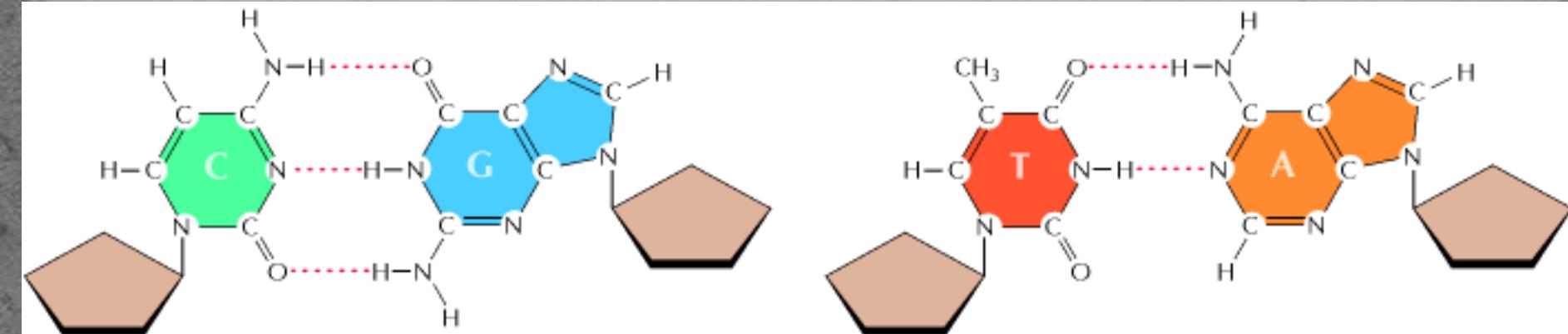
Polimerizacija nukleotida stvaranjem **fosfodiesterske veze** između 5 fosfatnog kraja i 3 hidroksilnog kraja dva nukleotida

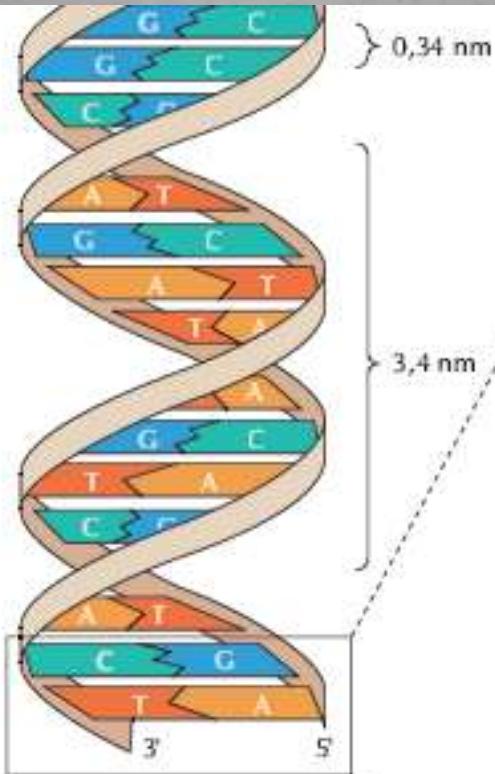
Sinteza uvijek ide od 5' prema 3'
(tako se piše i sekvenca NK)

DNA - dvostruka uzvojnica

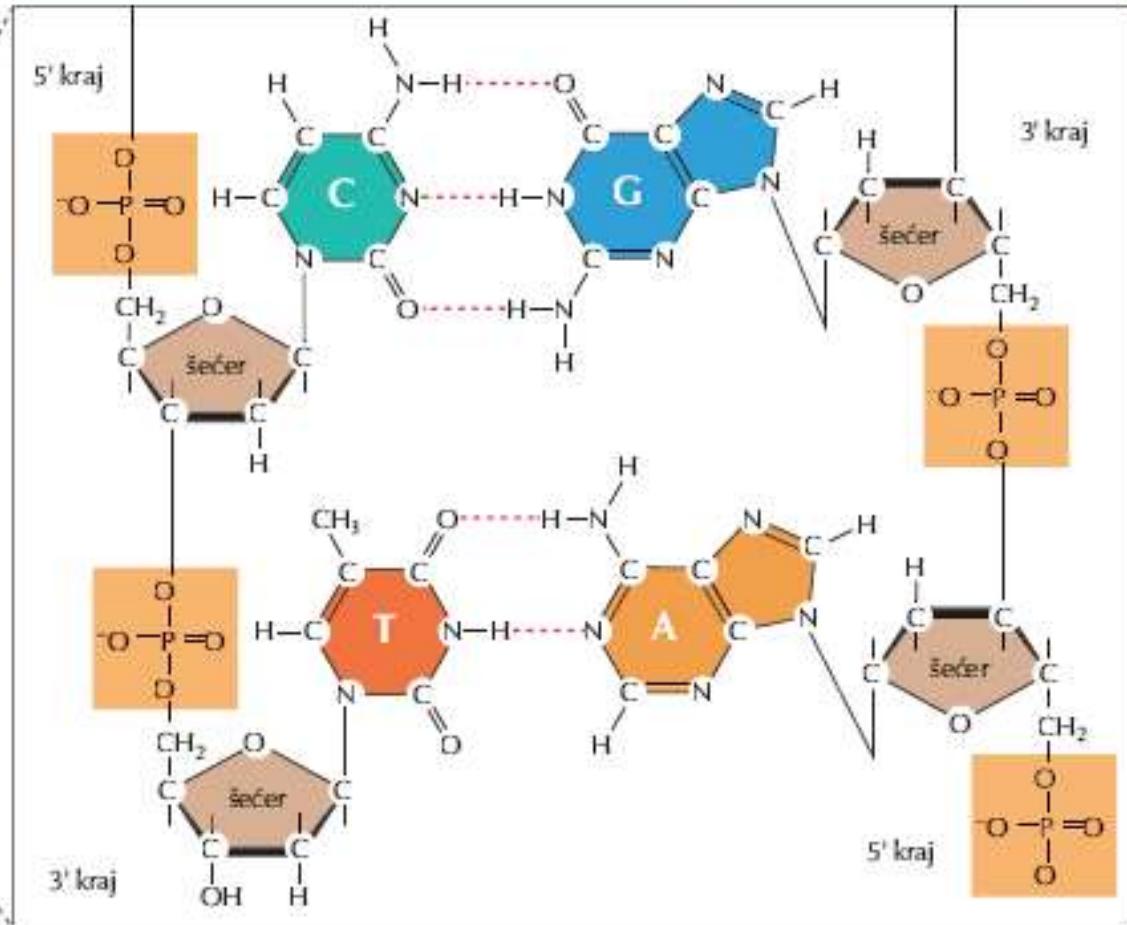
Komplementarno sparivanje - stvaranje vodikovih veza između baza suprotnih lanaca DNA

A - T
G - C

Baze na suprotnim lancima povezuju se vodikovim vezama izmedu adenina (A) i timina (T), te izmedu gvanina (G) i citozina (C). Dva lanca u molekuli DNA su antiparalelni (usmjereni su u suprotnim smjerovima određenim slobodnim 5' odnosno 3' skupinama deoksiriboze).

Lanci su antiparalelni

Uloga nukleotida

Građevne jedinice nukleinskih kiselina DNA, RNA

Kemijska energija u stanici – ATP

Donosioci energije ili aktivirnih kemijskih skupina

Signalne molekule c-AMP

Makromolekule:

Ugljikohidrati - glikozidna veza - oligosaharidi, polisaharidi

Lipidi - masne kiseline dolaze kao trigliceridi ili masti, fosfolipidi, glikolipidi

Nukleinske kiseline - polimerizacija nukleotida stvaranjem fosfodiesterske veze

PROTEINI

PROTEINI

Struktura - građa

Transport - hemoglobin

Obrana - protutijela

Prijenos informacija - hormoni

Kataliza - enzimi

Polimeri 20 aminokiselina

Aminokiseline

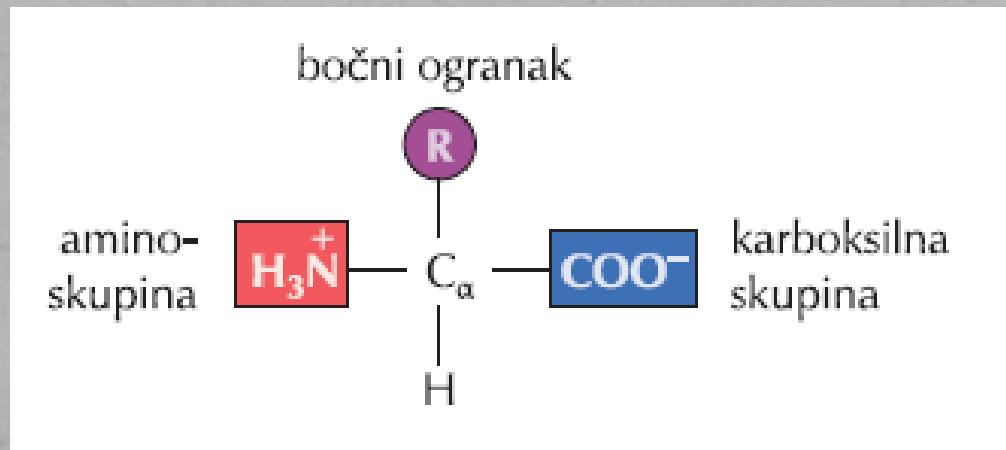
Centralni C atom

Vodikov atom

Karboksilna skupina COO^-

Amino grupa NH_3^+

Specifični bočni lanac

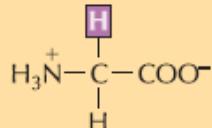

Amfoterne molekule

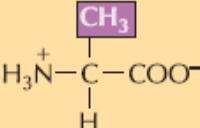
Nepolarne AK

-u bočnom lancu imaju H
-hidrofobne (u centru proteina)

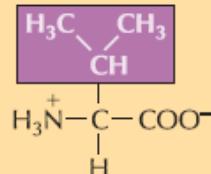
Nepolarne aminokiseline

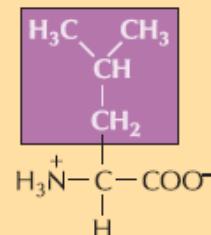
glicin (Gly) G

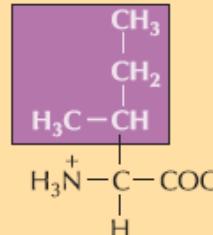
alanin (Ala) A

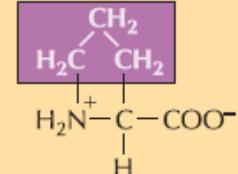
valin (Val) V

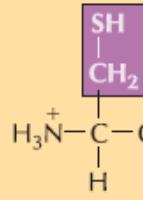
leucin (Leu) L

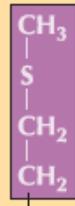
izoleucin (Ile) I

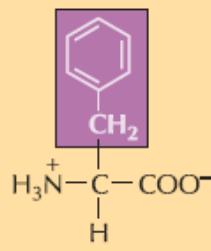
prolin (Pro) P

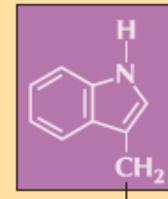
cistein (Cys) C

metionin (Met) M

fenilalanin (Phe) F

triptofan (Trp) W

1 - 1H atom - Gly

4 - do 4C atoma u bočnom lancu - Ala, Val, Leu, Ile

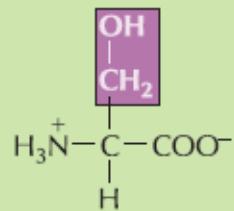
1 - ciklička AK - Pro

2 - sa S - Cys, Met

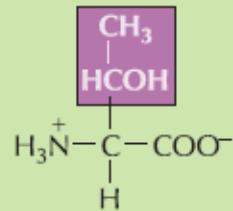
2 - aromatski prsten - Phe, Trp

Polarne AK - hidrofilne na površini proteina

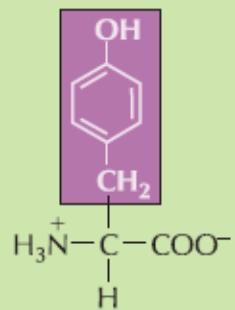
Polarne aminokiseline

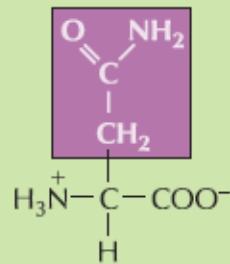
serin (Ser) S

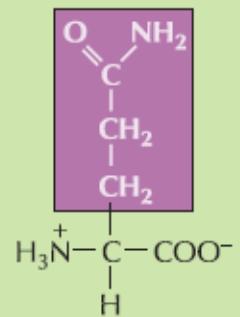
treonin (Thr) T

tirozin (Tyr) Y

asparagin (Asn) N

glutamin (Gln) Q

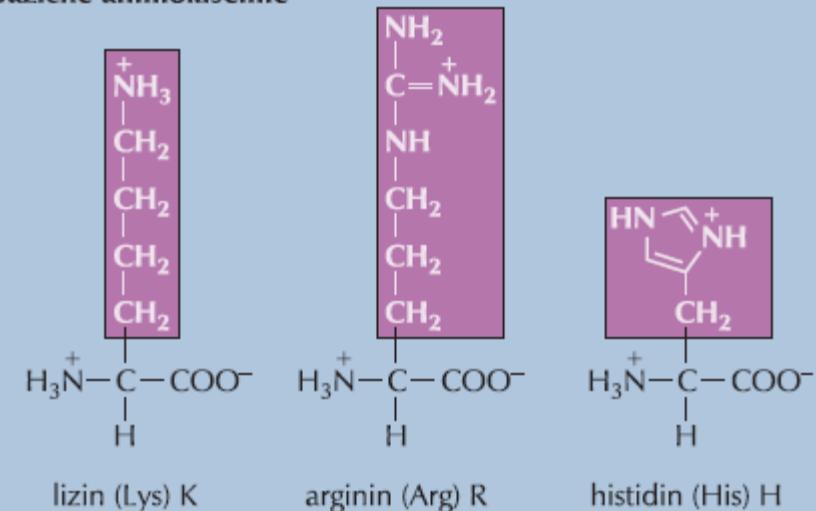
3 - hidroksilna grupa - Ser, Thr, Tyr

2 - amino grupa - Asn, Gln

Bazne AK

- 2 hidrofilne - Lys, Arg
- 1 neutralna ili (-) His
enzim u procesima vezanim za izmjenu H iona

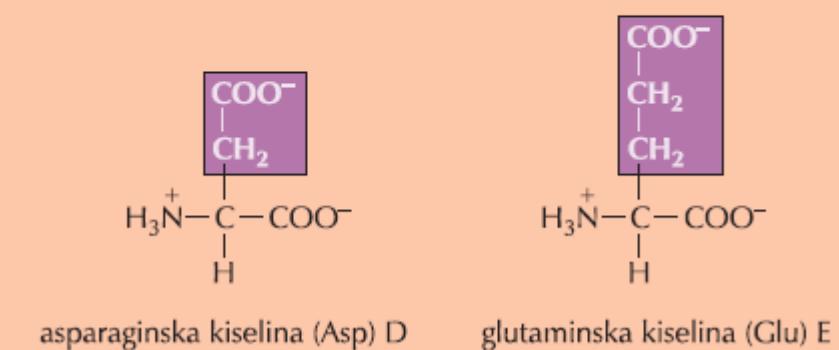
Bazične aminokiseline

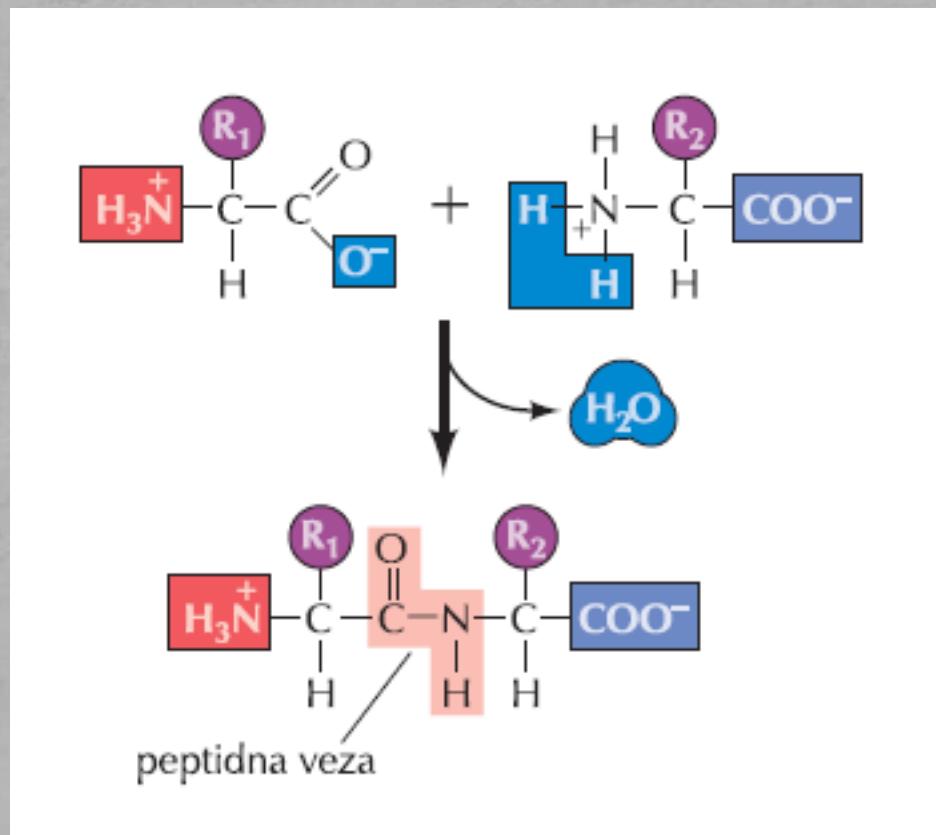
Kisele AK

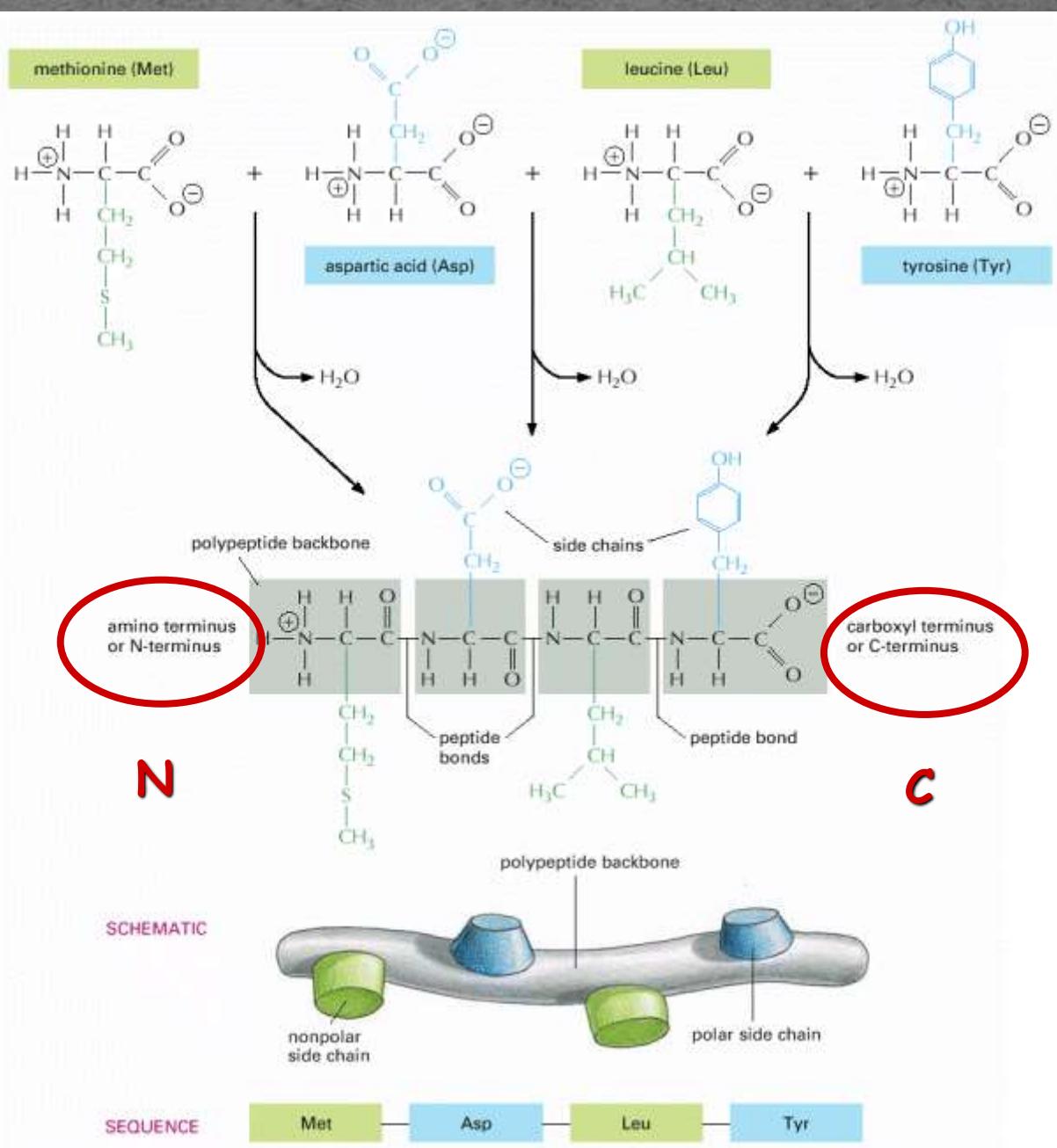
- 2 negativno nabijene, hidrofilne - Asp, Glu

Kisele aminokiseline

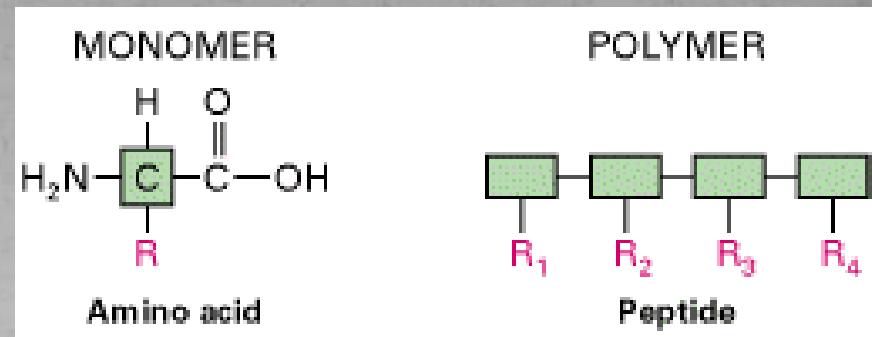
Aminokiseline se peptidnim vezama vezuju u polipeptide
- karboksilna skupina jedne na amino skupinu druge AK

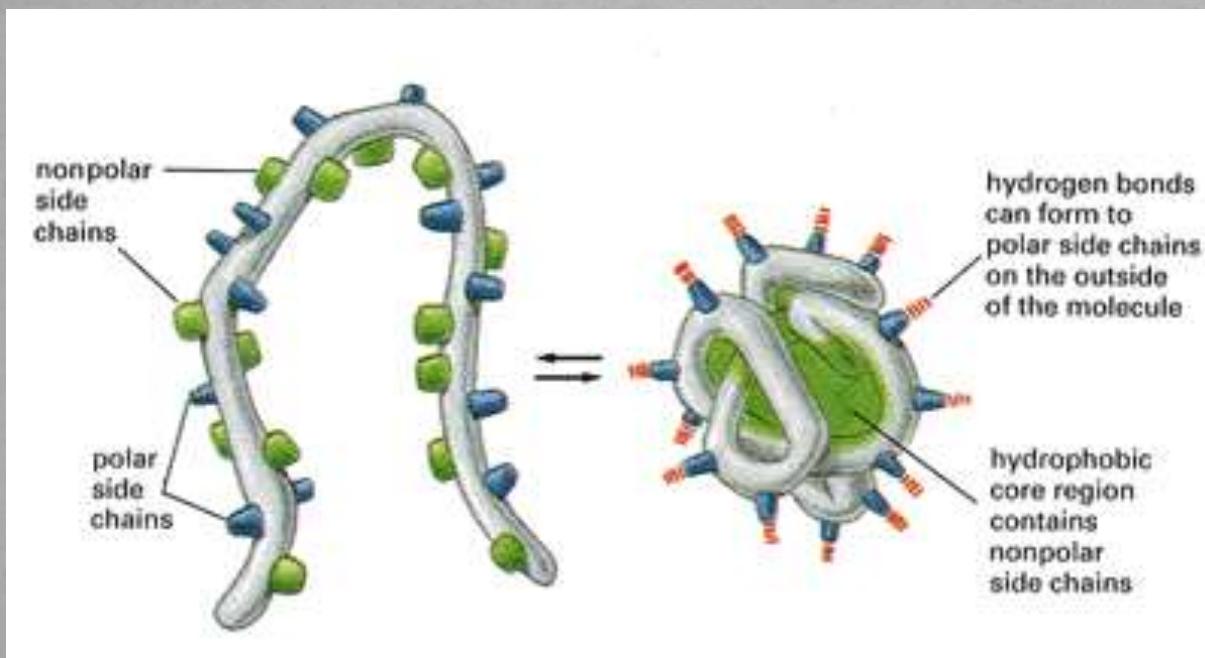

Dodavanje novih AK na C-kraju

Proteini - struktura

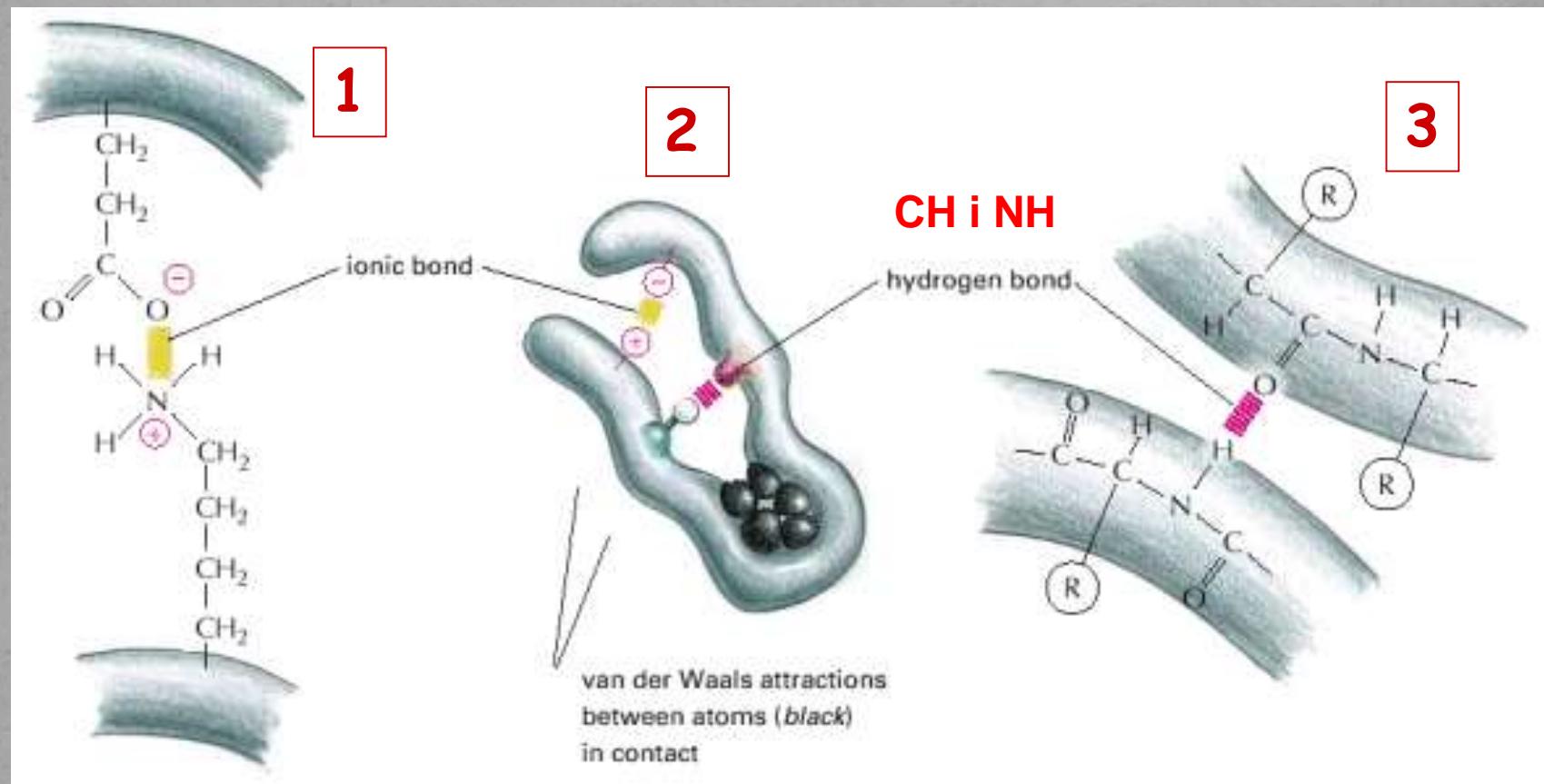

Primarna struktura - raspored AK u lancu

Sekundarna struktura - organizacija dijelova lanca

Nekovalentne veze koje drže lanac AK u određenom položaju

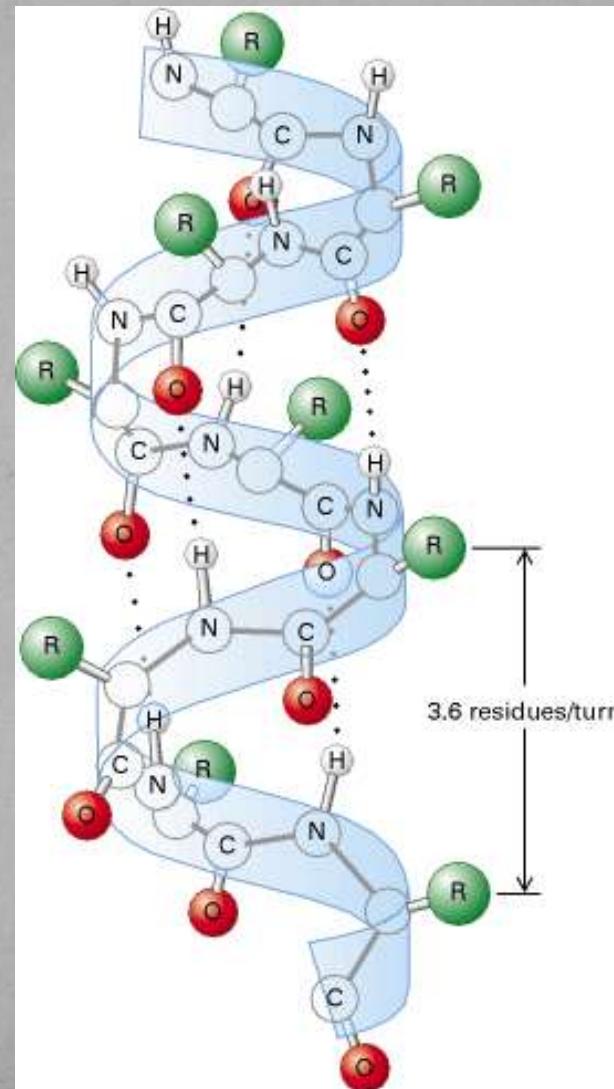
4

Raspored hidrofilnih i hidrofobnih AK

Sekundarna struktura - organizacija dijelova lanca

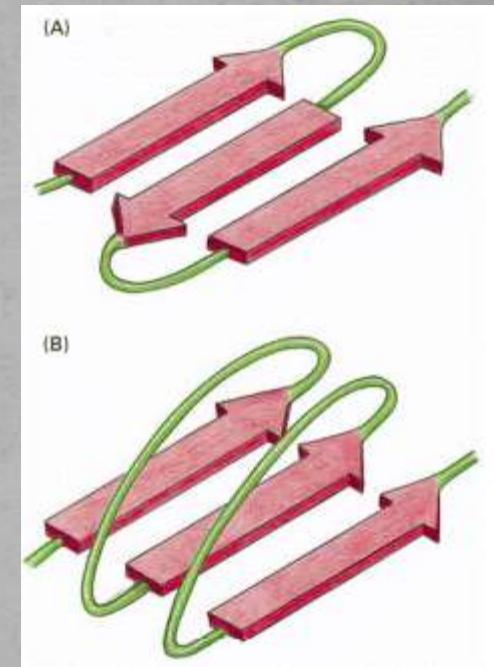
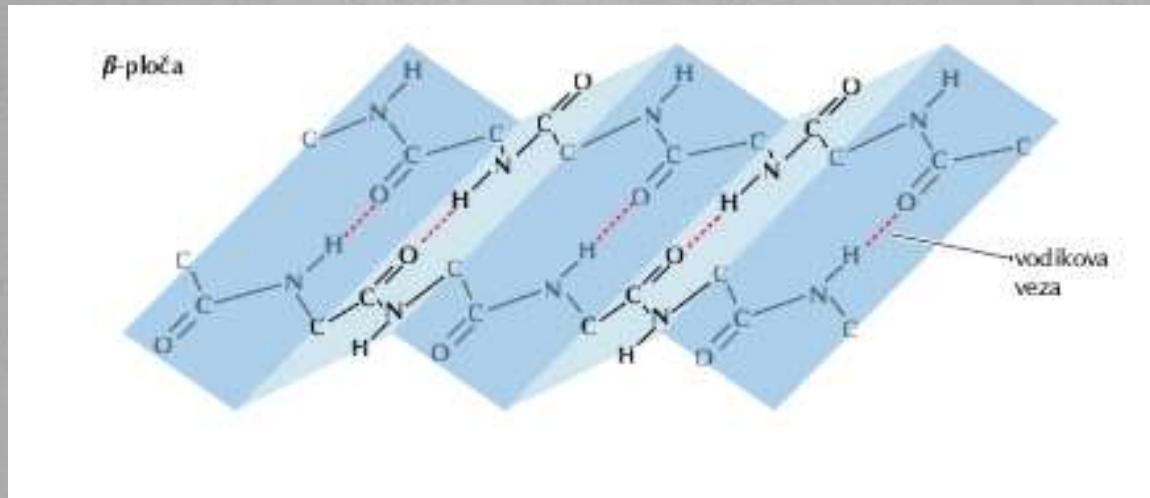
α - uzvojnica (heliks)

Vodikove veze između CO i NH grupa peptidnog lanca udaljena 4 AK ostatka

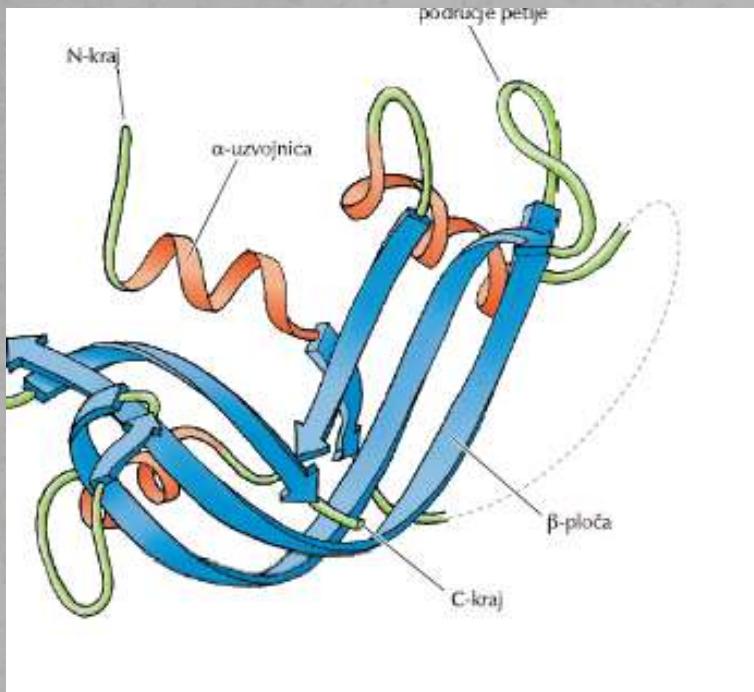
Sekundarna struktura - organizacija dijelova lanca

β - nabrana ploča (sheet)

Vodikove veze između CO i NH grupa dvaju paralelnih ili antiparalelnih peptidnih lanaca

Tercijarna struktura - interakcija AK različitih regija primarnog lanca

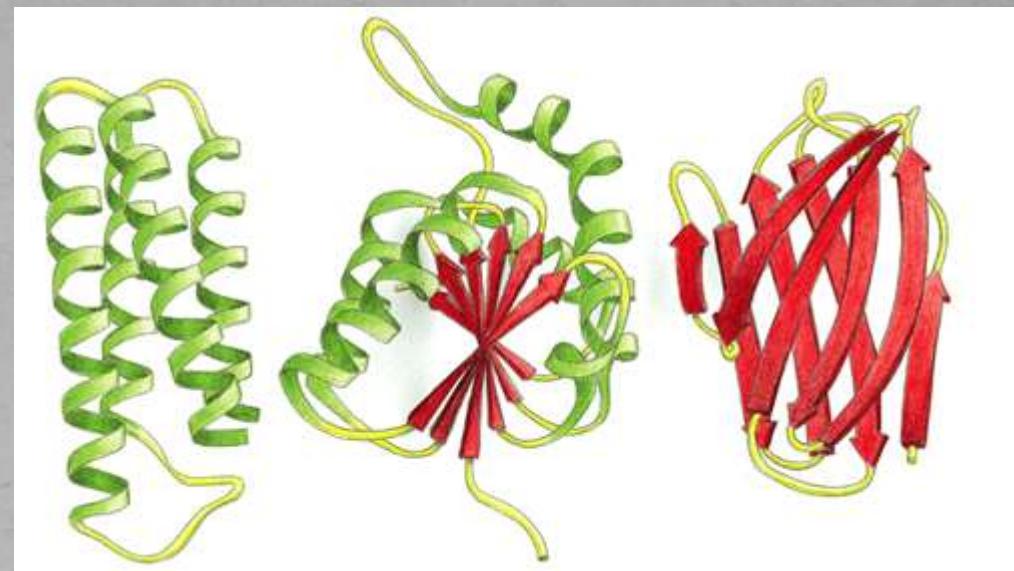

petlja
α - uzvojnica
β- ploča

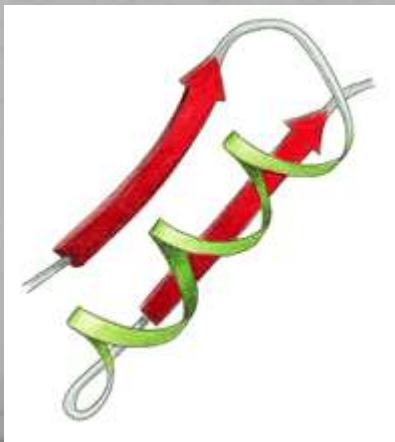
Položaj hidrofobnih AK u unutrašnjosti i hidrofilnih AK na površini proteina - vodikove, ionske veze na površini
Kovalentne disulfidne veze cisteinskih ostataka u unutrašnjosti - stabilizacija

Osnova tercijarne strukture

Domena -
kompaktana
globularna
struktura α
uzvojnica, petlji i β
ploča

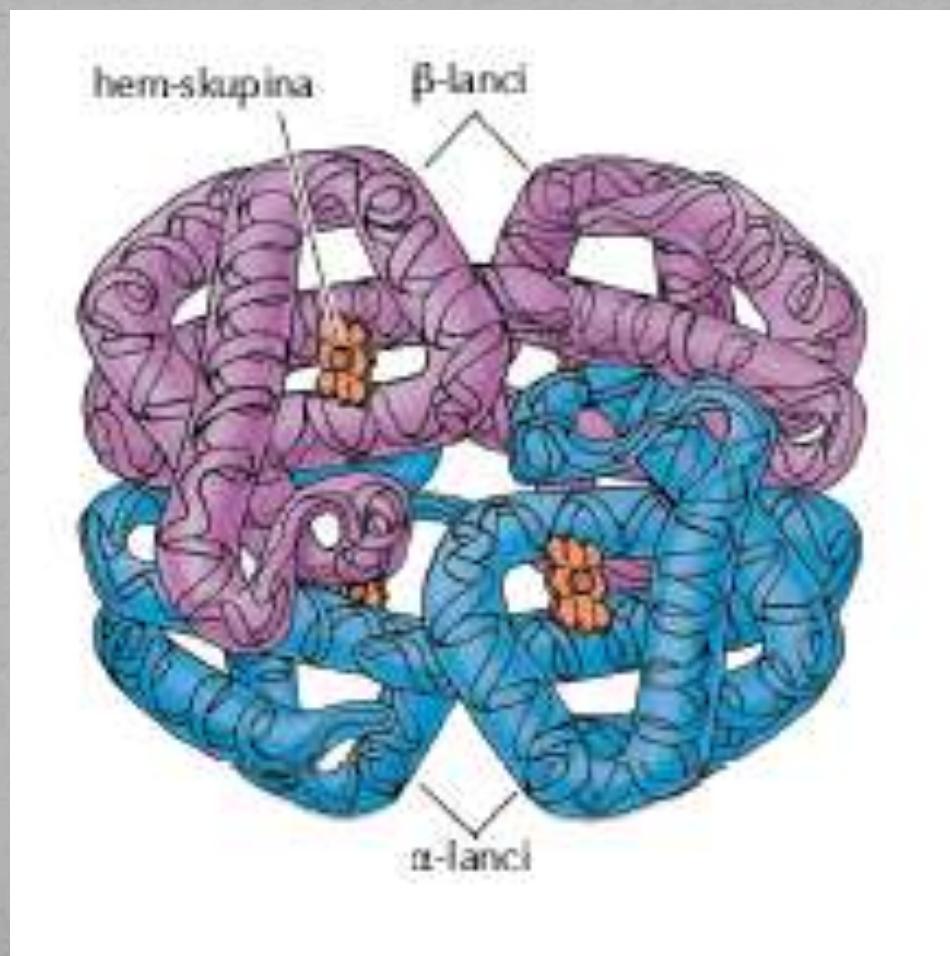
Motif - kombinacija α - uzvojnica i β - ploče

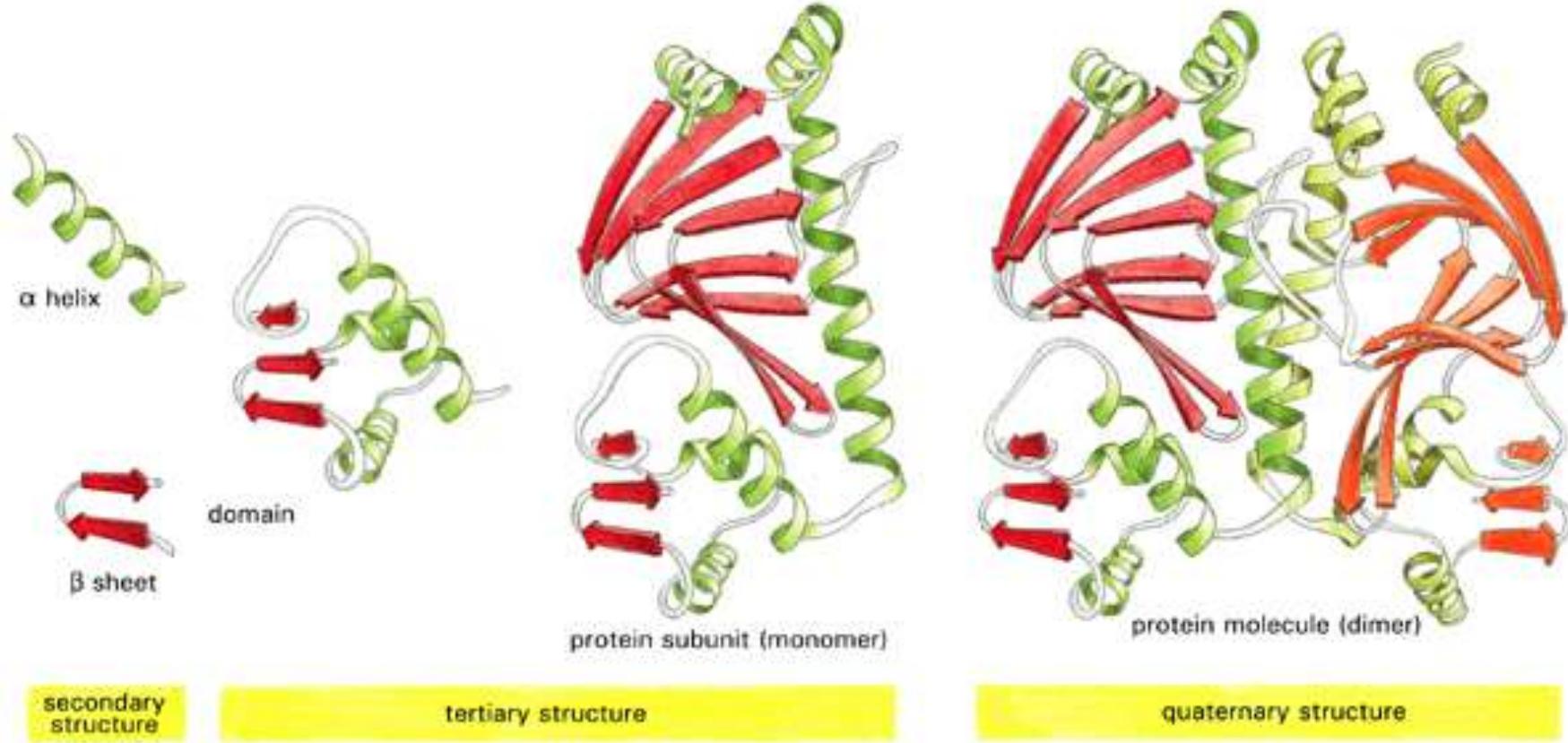

β - α - β

Kwartarna struktura - interakcija različitih lanaca polipeptida

Hemoglobin

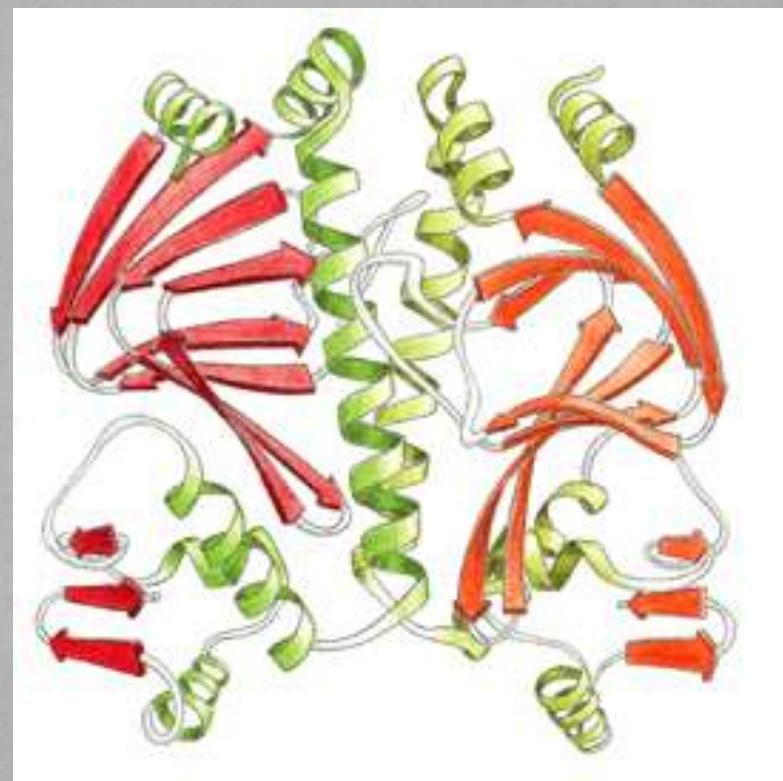
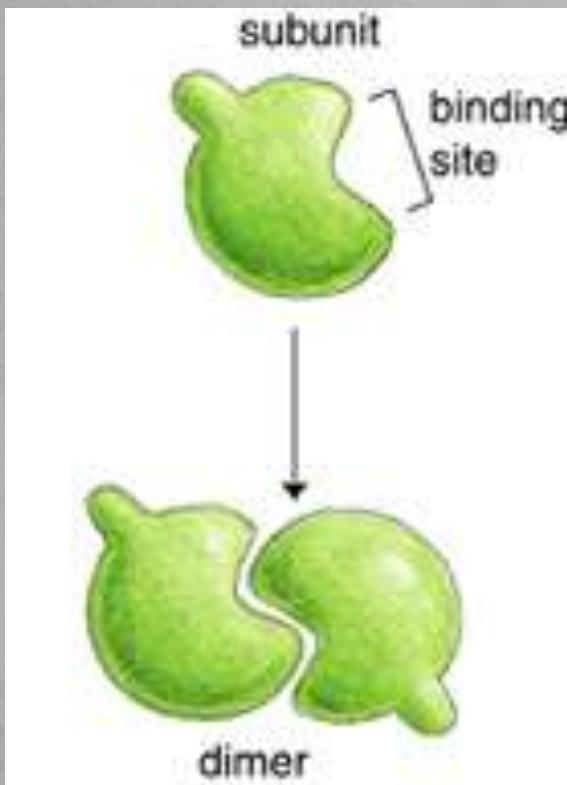

Monomeri - polimeri

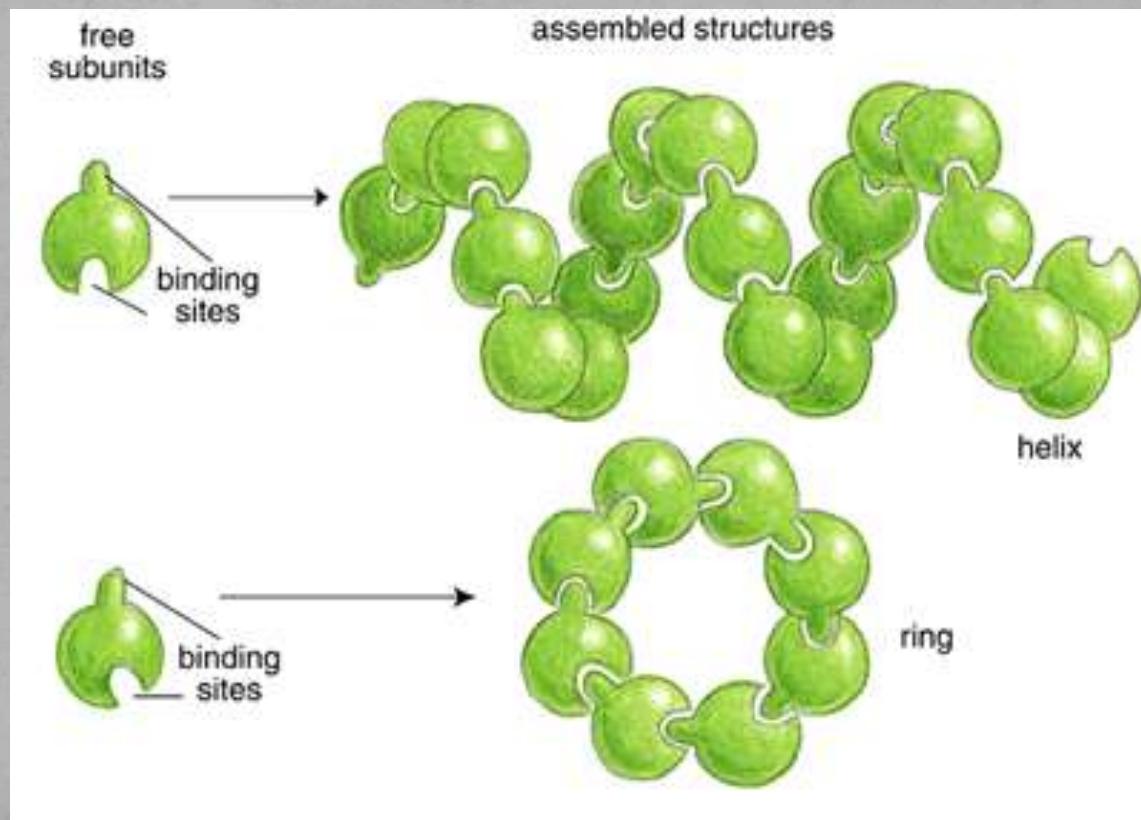
Polimerizacija istovrsnih globularnih podjedinica

DIMERI

Polimerizacija istovrsnih globularnih podjedinica

LANCI, PRSTENI

Tri načina kako proteini mogu biti specifični za stanicu:

- prisutan samo u tom tipu stanica
- prisutan u nekoliko tipova stanica ali modificiran
(primjer: alkalna fosfataza crijeva i placente - izoformni oblici)
- prisutan u više tipova stanica, ali u nekim znatno više (kvantitativna specifičnost)

Funkcija proteina

Građa

Transport - hemoglobin

Obrana - protutijela

Prijenos informacija - hormoni

Kretanje - aktin, miozin

Kataliza - enzimi

Enzimi - katalizatori kemijskih reakcija

Ubrzanje kemijskih reakcija 10^6 - 10^{12} x

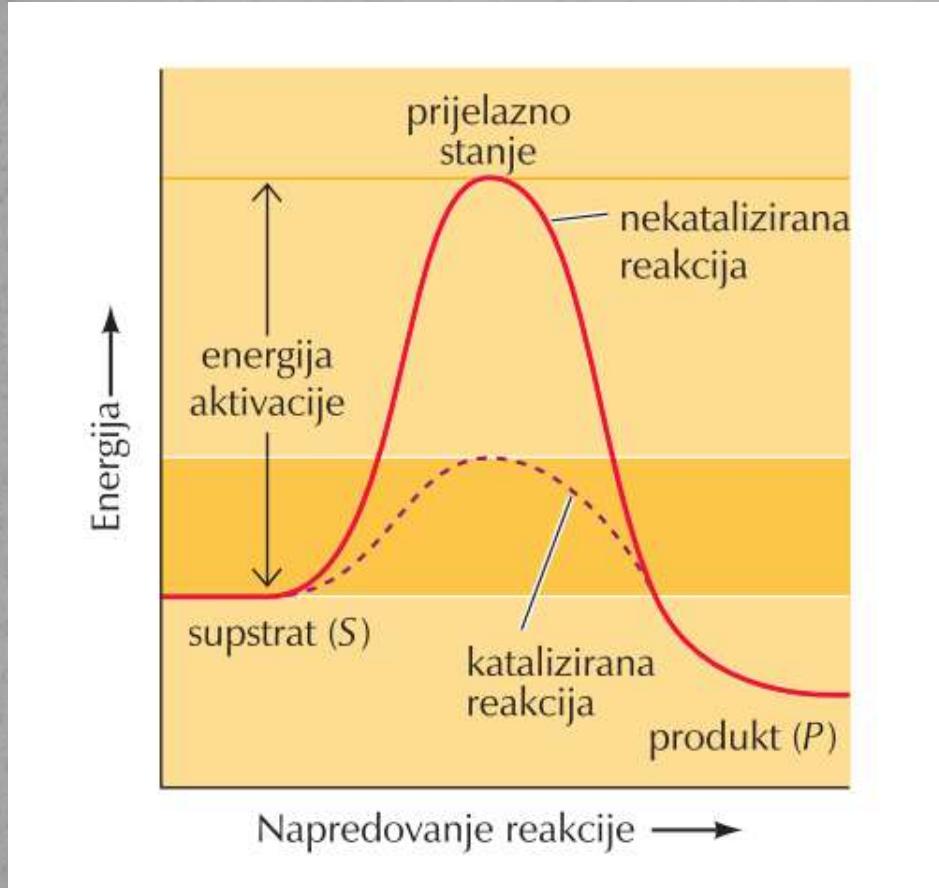
-bez trošenja enzima

-bez trajnog mijenjanja enzima

-bez mijenjanja položaja ravnoteže supstrata i produkta

- 1000 - 4000 u svakoj stanicici, neki specifični za stanicu, drugi ubikvitarni
- u stanicama i van njih - crijeva, krv, međustanična tvar

Kemikska ravnoteža

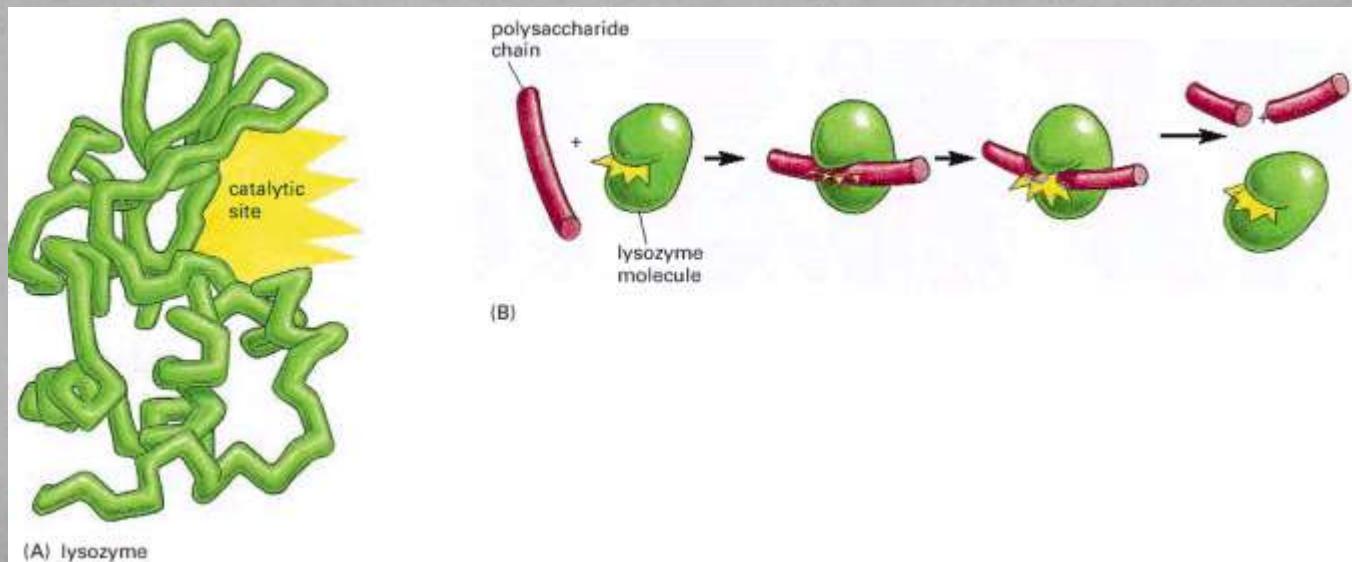

Treba postići
energiju aktivacije

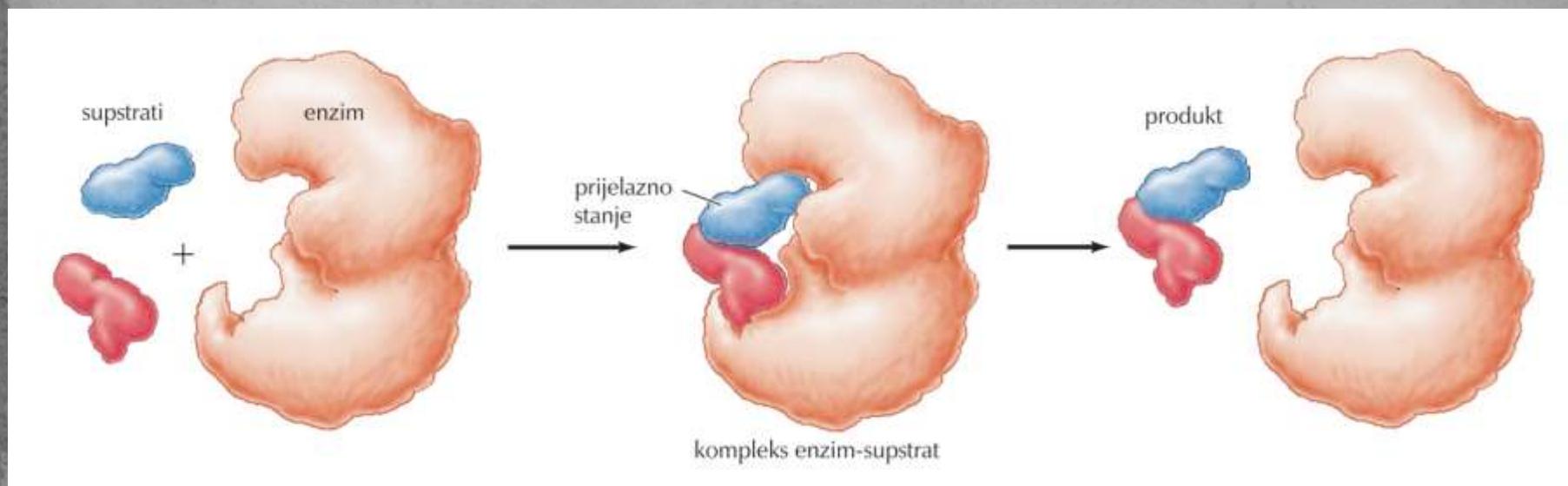
Enzimi smanjuju energiju aktivacije

Vezivanje enzima i supstrata je visoko specifično

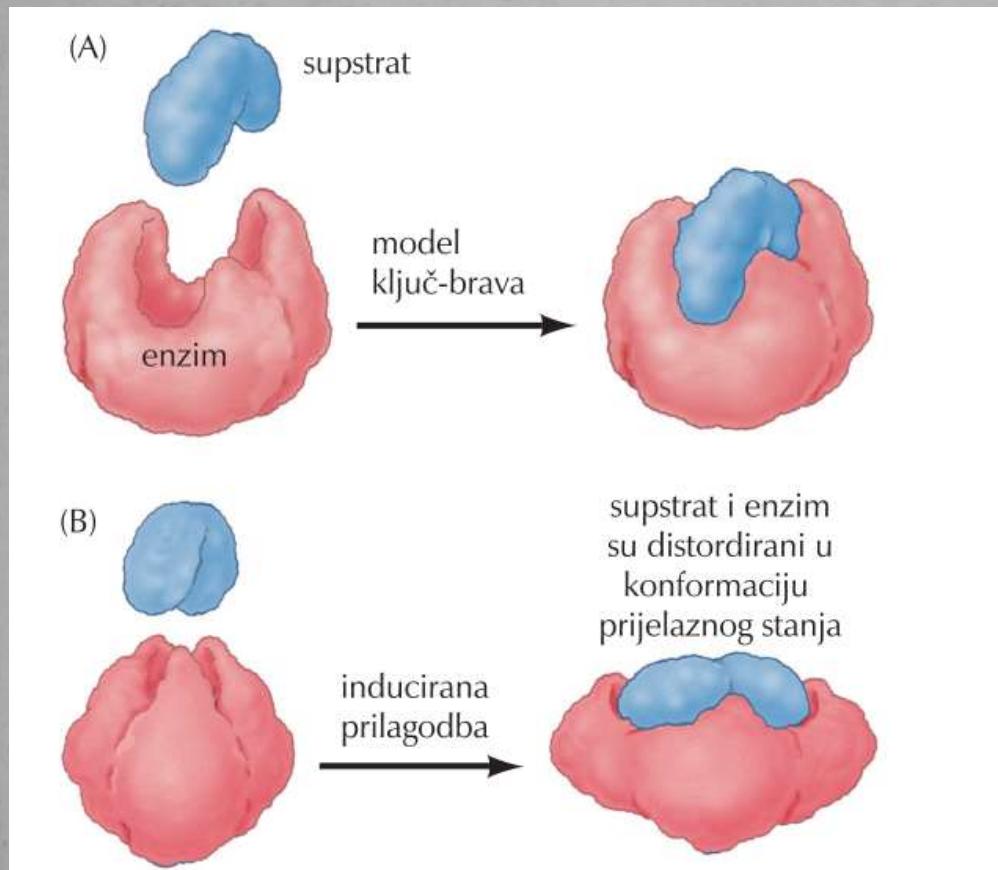
Aktivno mjesto enzima - bočni lanci AK, utori na površini
- dio koji prepoznaje supstrat (**LIGAND**) i veže ga
(vodikove, ionske, hidrofobne interakcije)
- dio koji katalizira reakciju

1. Enzimi - stabilizacija prijelaznih oblika dovođenje 2 supstrata u poziciju za djelovanje

2. Enzimi - mijenjanje konformacije supstrata i enzima radi bržeg postizanja prijelaznog stanja

Ključ – brava

Izazvana prilagodba

**Distorzija supstrata –
promjena konformacije E i S
olakšavanje postizanja
prijelaznog stanja**

3. Enzimi - direktno sudjelovanje u katalitičkim procesima

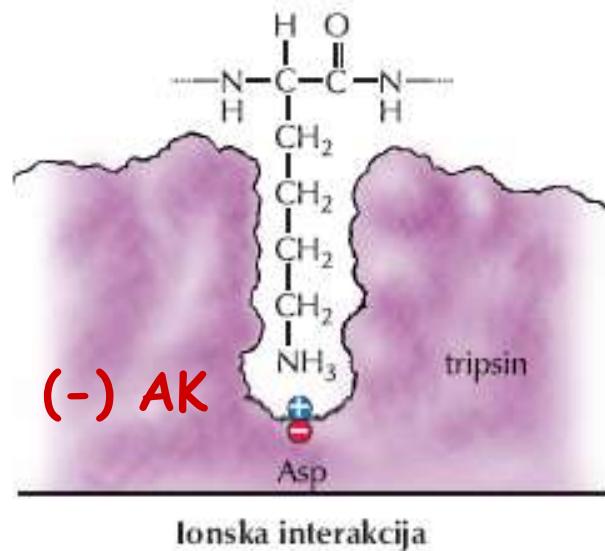
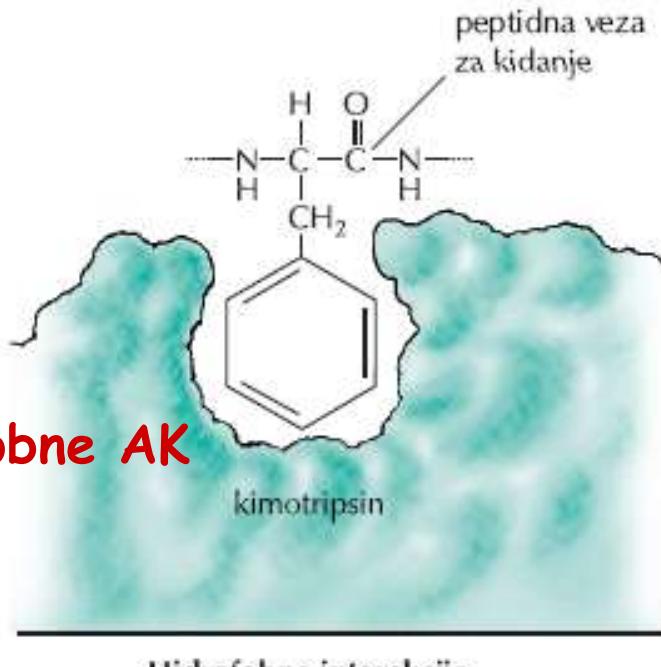
AK (kisele i bazične) iz aktivnog mesta enzima reagiraju sa supstratom - nastanak intermedijalnih spojeva

Serinske proteaze razgrađuju proteine kidajući peptidne veze

Aktivno mjesto proteaza sadrži serin, histidin, aspartat - pokreću hidrolizu peptidne veze

KIMOTRIPSIN - uz hidrofobne AK (tryptofan, fenilalanin)
TRIPSIN - uz bazične AK (lizin, arginin)

Džep aktivnog mjesto

Razgradnja uz hidrofobne AK

Razgradnja uz bazne AK

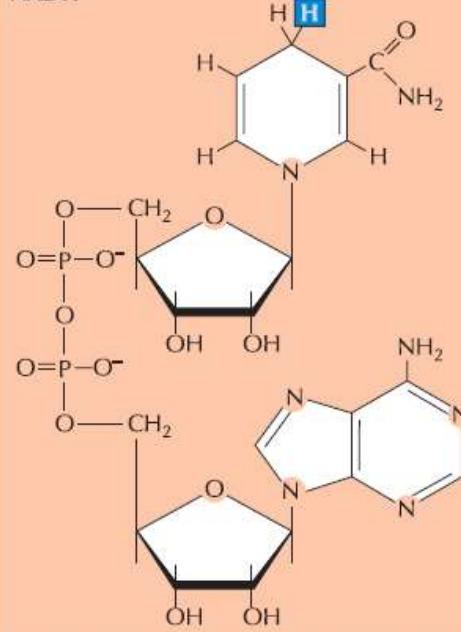
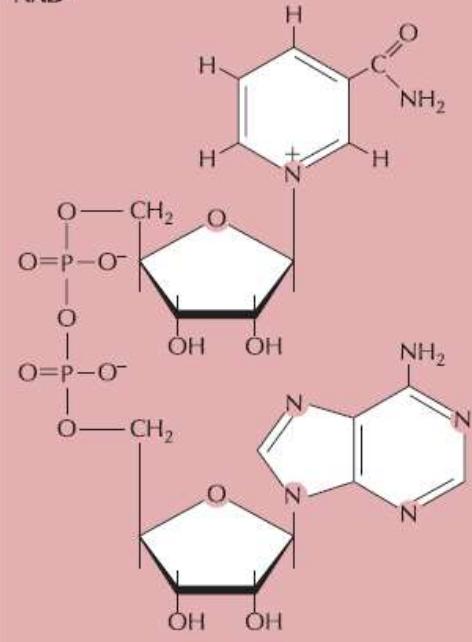
Prostetičke skupine

Koenzimi

- organske mol. male mase
- surađuju s enzimima na ubrzaju reakciju
- recikiraju se (za veći broj reakcija)
- "trajni dio" su enzima
- prenose kemijske skupine - karboksilne (biotin), acilne (koenzim A), elektrone (NAD^+)

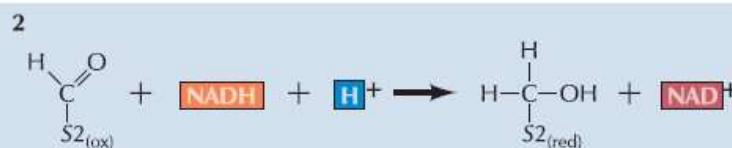
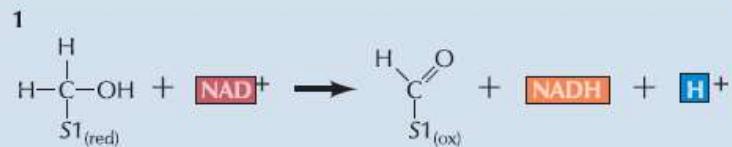
Tablica 2-1. Primjeri koenzima i vitamina

Koenzim	Srođni vitamin	Kemijska reakcija
NAD^+ , NADP^+	niacin	oksidoredukcija
FAD	riboflavin (B_2)	oksidoredukcija
tiaminpirofosfat	tiamin (B_1)	prijenos aldehidne skupine
koenzim A	pantotenat	prijenos acilne skupine
tetrahidrofolat	folat	prijenos IC-skupine
biotin	biotin	karboksilacija
piridoksal fosfat	piridoksal (B_6)	transaminacija

Slika 3-6. Uloga NAD^+ u oksido-redukcijskim reakcijama. (A) Nikotinamid-adenin-dinukleotid (NAD^+) djeluje kao nosač elektrona u oksido-reduktivnim reakcijama: primajući elektrone (e^-) prelazi u NADH . (B) NAD^+ može primjerice preuzeti elektrone supstrata ($S1$) pri čemu nastaje oksidirani $S1$ i NADH . NADH nastao tom reakcijom prenosi elektrone na drugi supstrat ($S2$) pa nastaje reducirani $S2$ uz regeneraciju NAD^+ . Stvarni učinak je prijenos elektrona (prenesenih pomoću NADH) od $S1$ (koji se oksidira) na $S2$ (koji se reducira).

(B)

Zbroj:

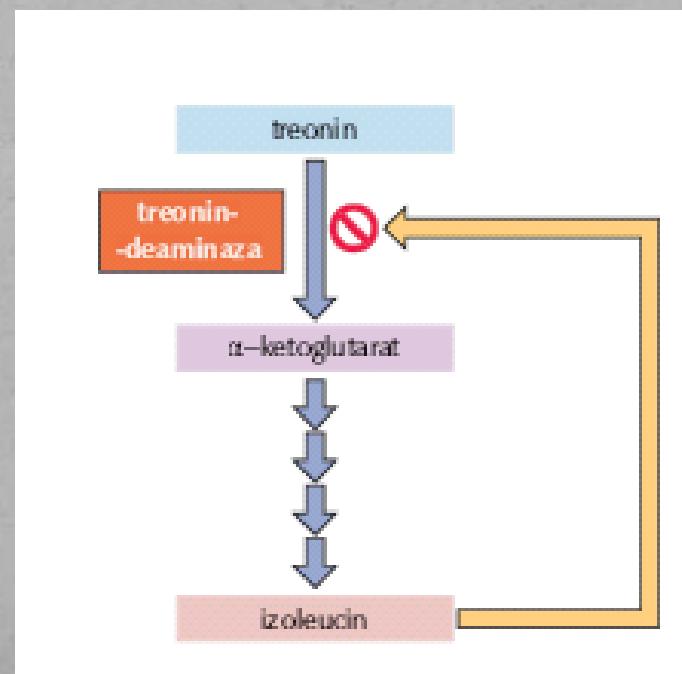

Kontrolni mehanizmi enzimske aktivnosti

1 - Inhibicija povratnom spregom

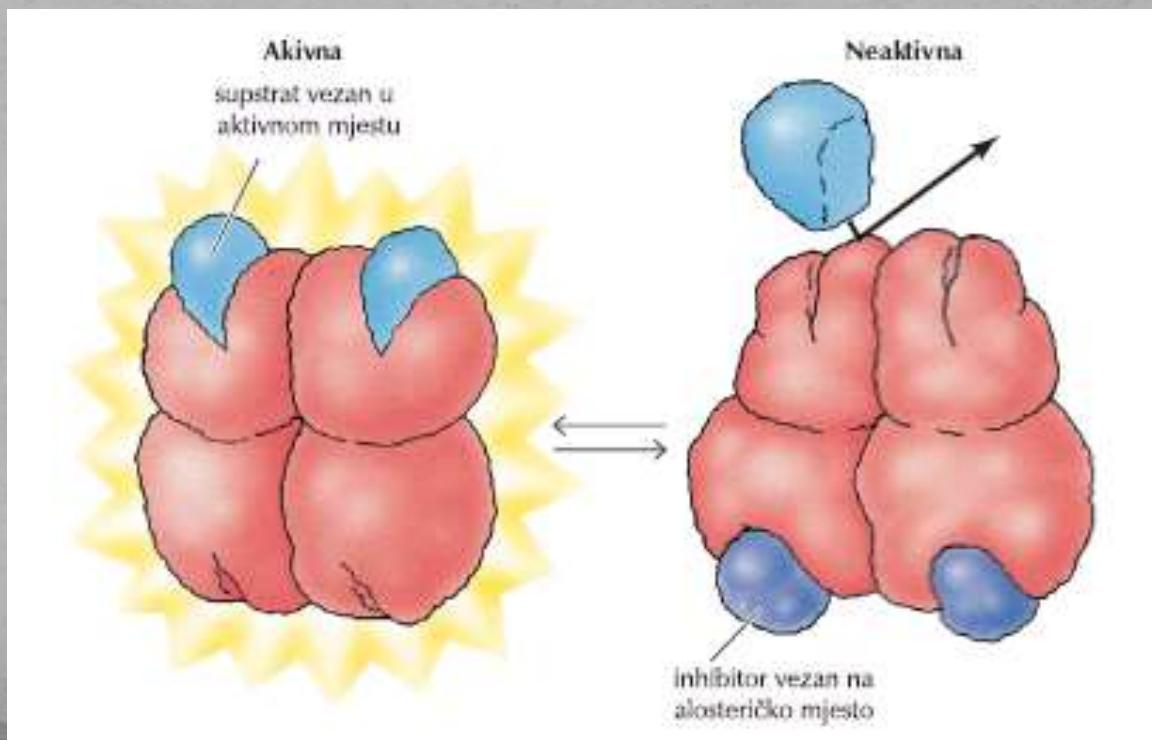
produkt inhibira aktivnost enzima

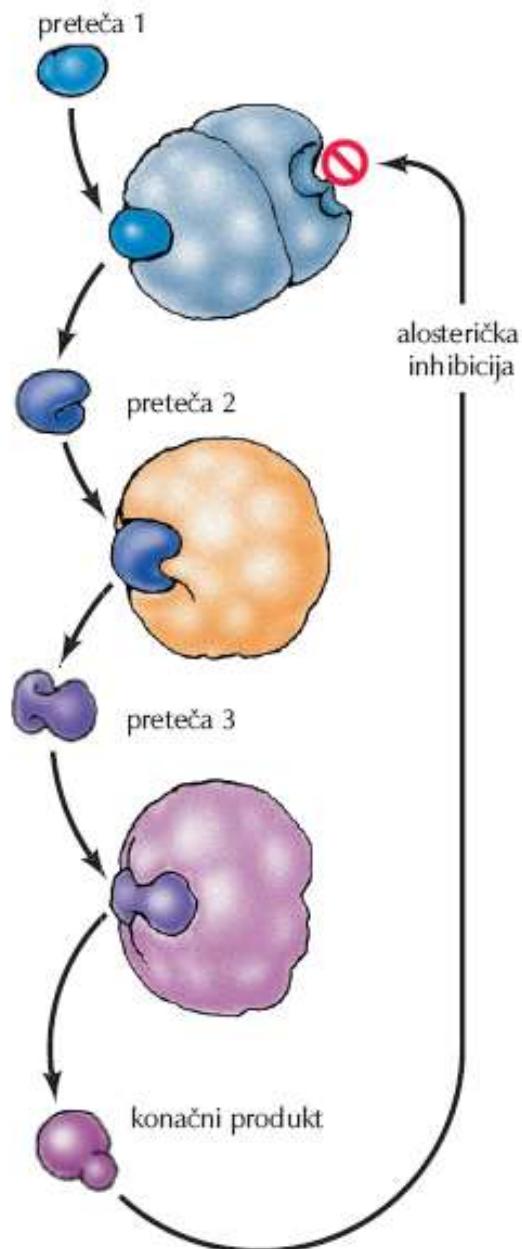
Inhibicija izoleucina

2 - Alosterička regulacija

- promjene u tercijarnoj ili/i kvartarnoj strukturi proteina nastale vezivanjem malih regulacijskih mol.
- ali **ne** na katalitičko mjesto enzima
- inhibicija, aktivacija

Inhibicija povratnom spregom +
allosterička inhibicija

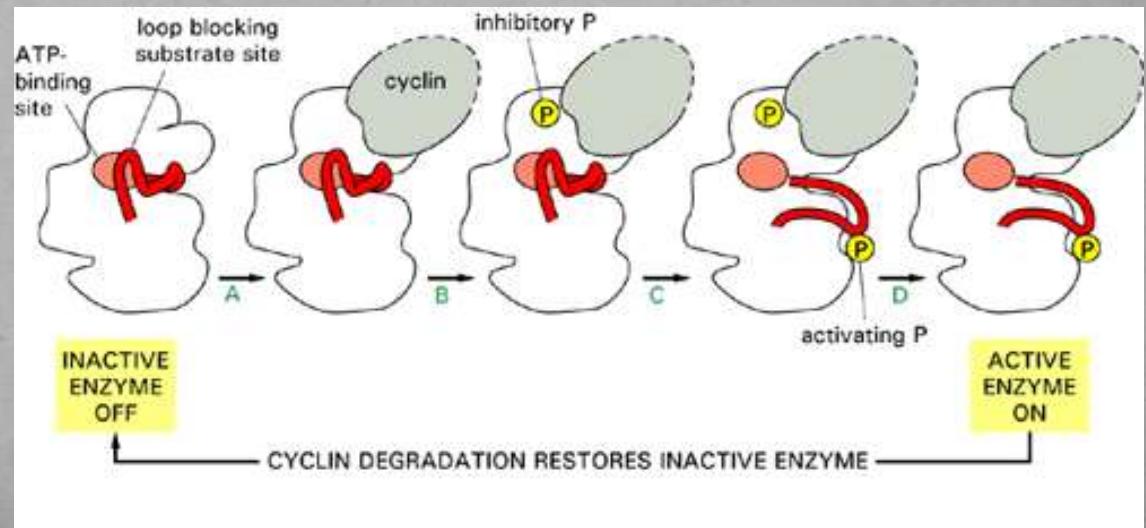
3 - Fosforilacija i defosforilacija

- kod 10% proteina
- dodavanje i skidanje fosfatnih skupina serina, treonina i tirozina

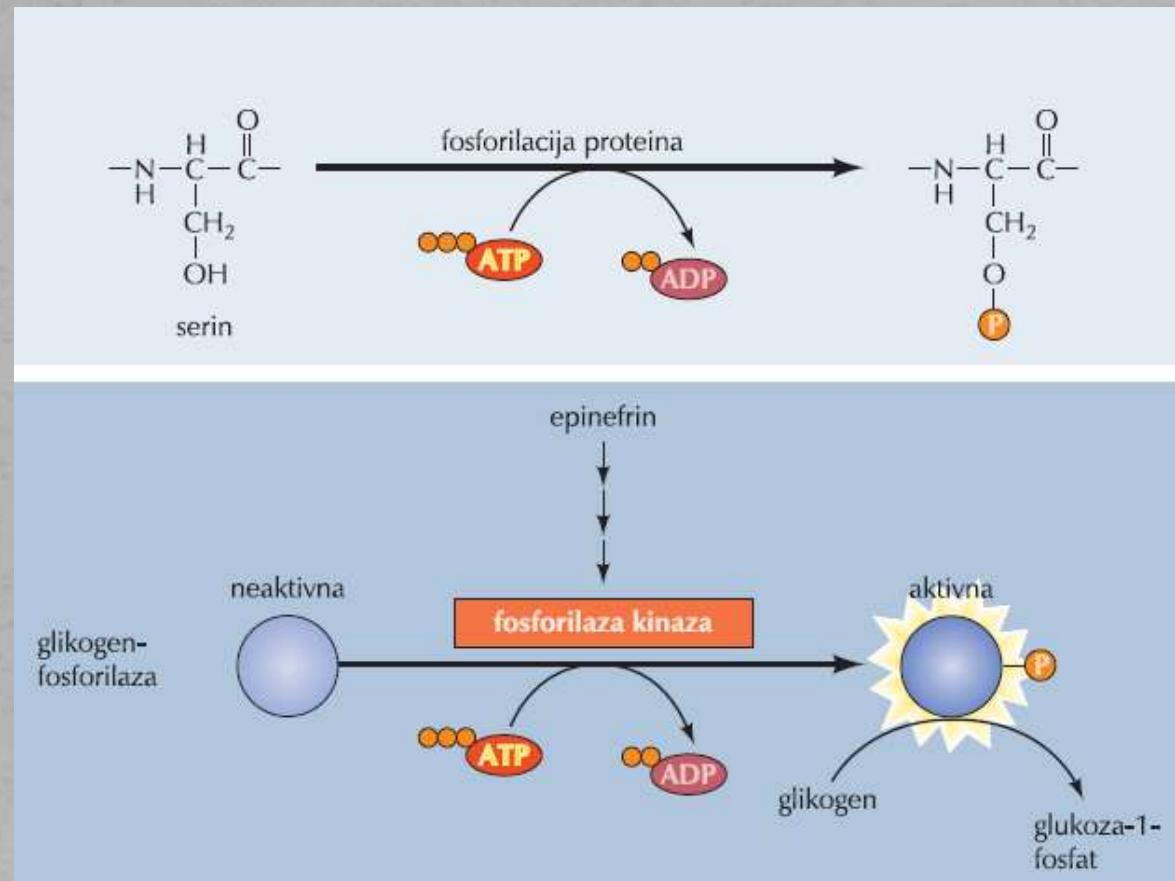
Kinaze - kataliziraju fosforilaciju - prenose P grupu s ATP-a na hidroksilnu grupu serina, treonina ili tirozina - oslobađa se energija

Stanično signaliranje, stanični ciklus
250 enzima - sinhrono djelovanje

Stanični ciklus

Kinaze - kataliziraju fosforilaciju - prenose P grupu s ATP-a na hidroksilnu grupu serina, treonina ili tirozina - oslobođa se energija

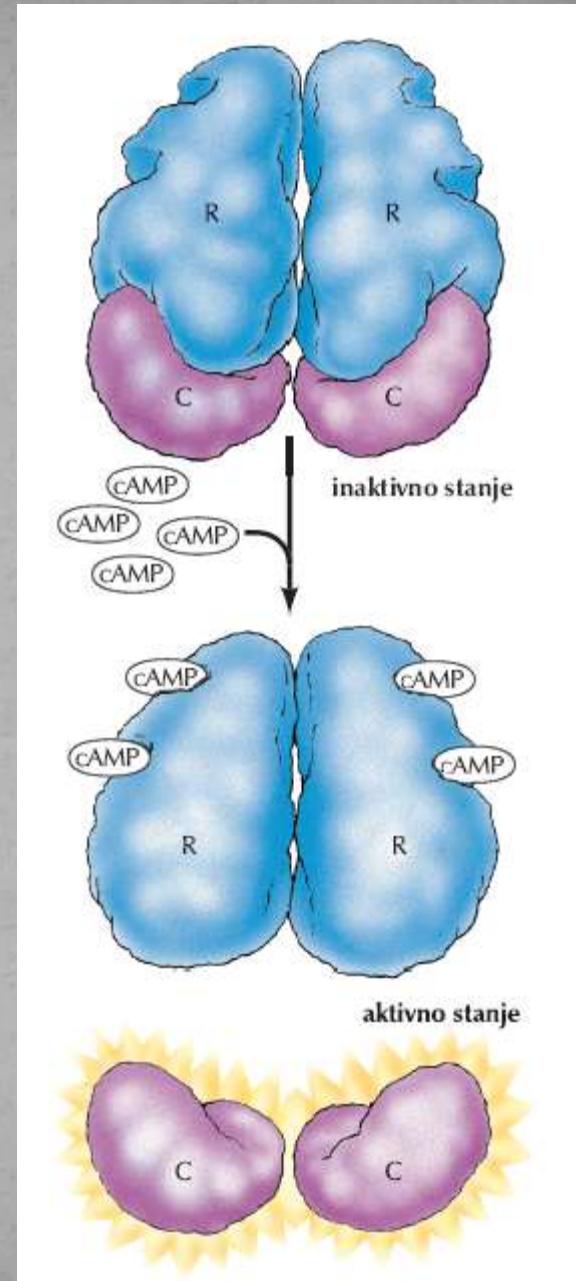

Fosfataze - kataliziraju defosforilaciju - uklanjaju P s proteina

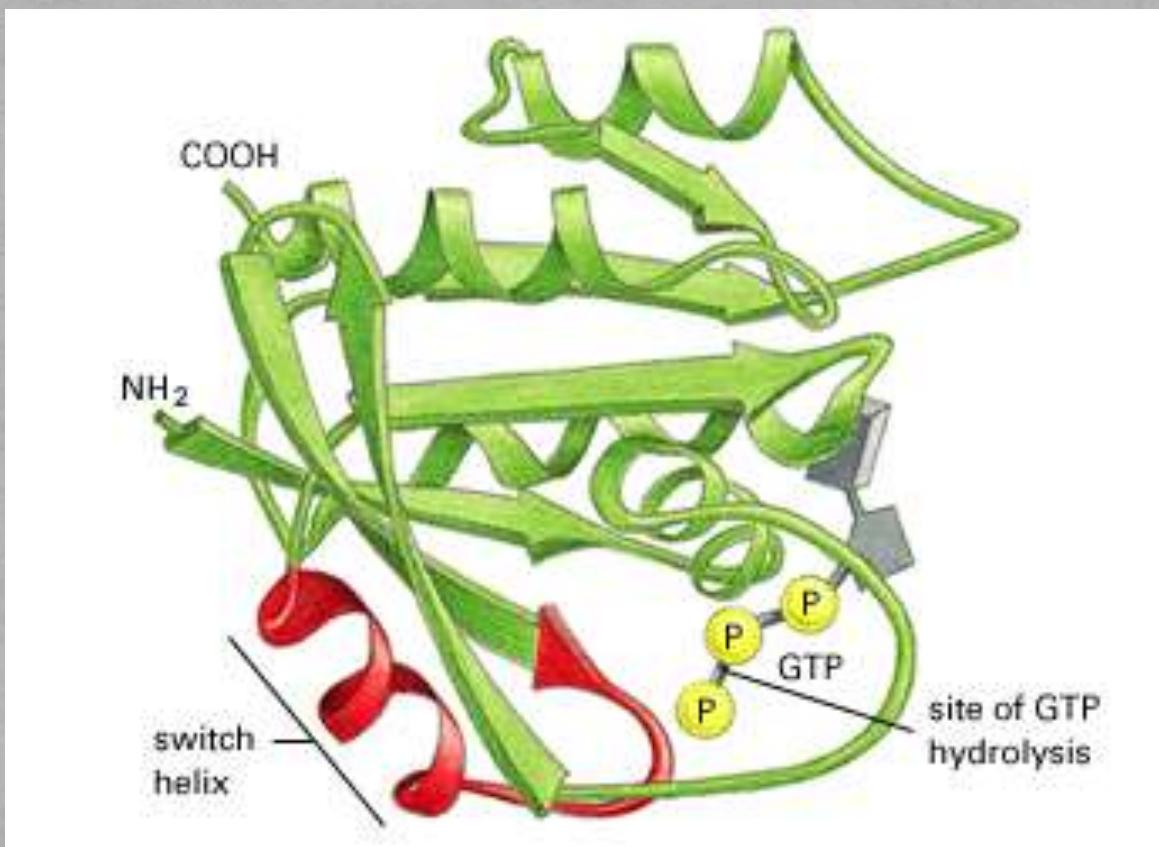
4. Interakcije protein - protein

Kod alosteričkih enzima –
vezivanje regulatorne mol. mijenja
konformaciju

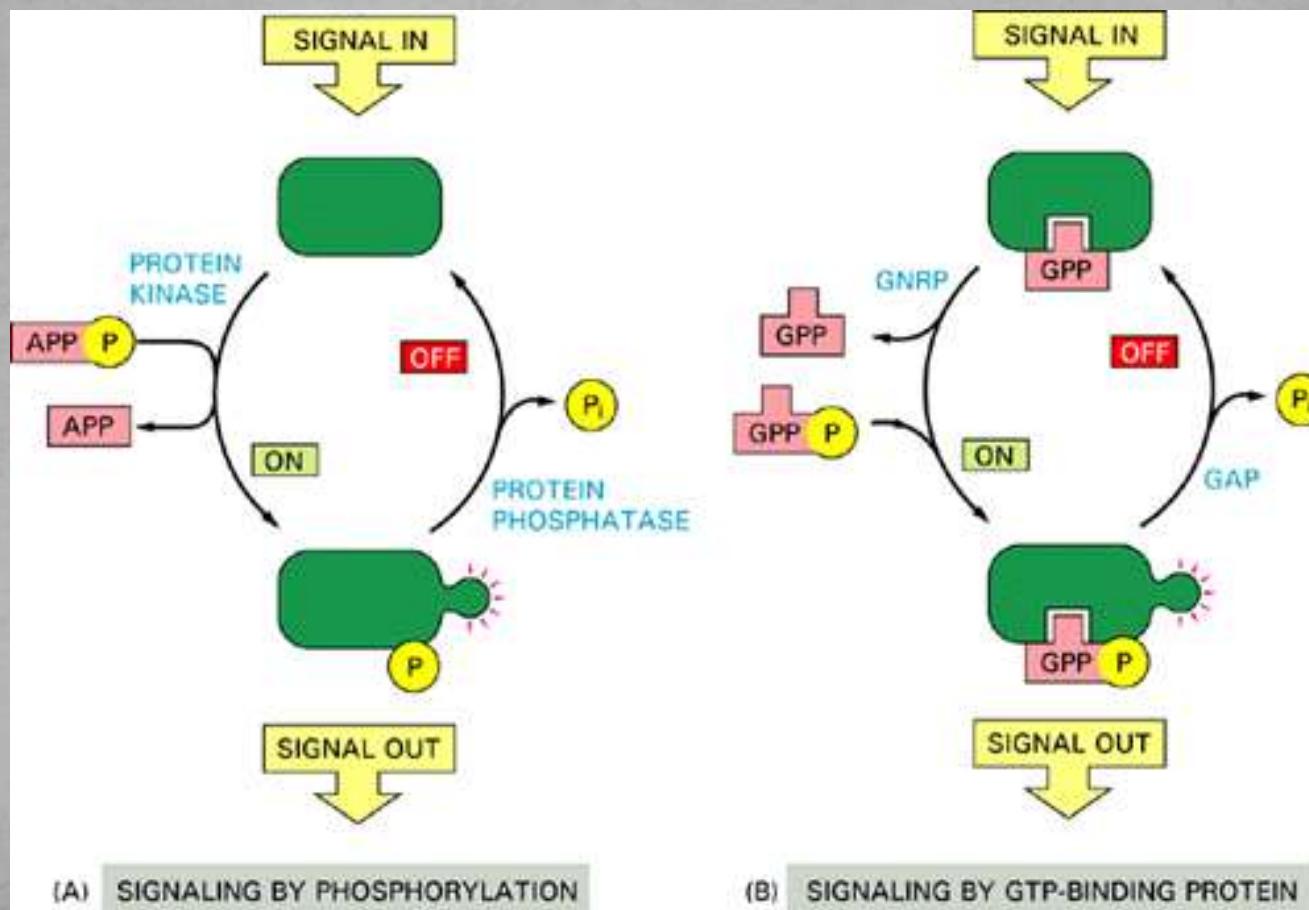
Enzim + cAMP → promjena konformacije
→ aktivacija

5. GTP (guanin trifosfat) vezujući proteini - za dodavanje i oduzimanje P

GTP se hidrolizira u GDP - enzim je aktivan
GTP- aze kataliziraju GTP hidrolizu

6. Proteini koji hidroliziraju ATP → mehanički rad u stanici

Alosterički proteini - bez utroška energije

Motorni proteini - ireverzibilna promjena strukture
Uz utrošak energije ATP-a i GTP-a

Npr. Na^+K^+ ATP-aza

